

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 กระทรวงพาณิชย์
 เลขที่ 13901
 วันที่ 27 ธ.ค. 2561
 เวลา 18.57 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๓๐๗๕

สำนักนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปลักษณะสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
 รับที่ 1101 / ๒๑ วันที่ 27/12/61
 เวลา 19.00 ถึง 19.00 น.
 สำนักการประสาน

กลุ่มงานนิติ
 รับที่ ๒๗/๒๖๑ / ๒๕๖๑
 วันที่ ๒๗ / ๑๒ / ๖๑
 เวลา ๑๕.๓๗ น.
 สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๒๒

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (010/ส.แจ้งมติ/พรรณาภา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

เหตุผล

เนื่องด้วยปัจจุบันการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ดังกล่าวส่วนใหญ่มีส่วนประกอบซึ่งเป็นสารอันตราย และโลหะหนักหลายชนิด หากรั่วไหลจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน จำเป็นต้องมีการจัดเก็บ รวบรวม คัดแยก ถอดชิ้นส่วน และกำจัดซากผลิตภัณฑ์อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อให้มีระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความรับผิดชอบของผู้ผลิตและผู้นำเข้า ซึ่งจะช่วยผลักดันให้ผู้ผลิตลดการใช้สารอันตราย รวมทั้งปรับปรุงการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ง่ายต่อการนำกลับมาใช้ใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น อันเป็นการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวย่อมจะต้องกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลบางประการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“ซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถใช้งานหรือไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป

“ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้า ให้ถือว่าผู้ที่มีชื่อบนฉลากเป็นผู้ผลิต หากไม่มียี่ห้อ เครื่องหมายการค้า หรือชื่อบนฉลากให้ถือว่าผู้ประดิษฐ์ ประกอบ หรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผู้ผลิต และให้หมายความรวมถึงผู้นำเข้าหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่

- (๑) คอมพิวเตอร์
- (๒) เครื่องโทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย
- (๓) เครื่องปรับอากาศ
- (๔) เครื่องรับโทรทัศน์
- (๕) ตู้เย็น
- (๖) ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดการซากผลิตภัณฑ์

มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่าหรือทิ้งปนอยู่กับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) การถอดและประกอบกลับเข้าตามเดิม
- (๒) การซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ
- (๓) การดำเนินการเพื่อการศึกษา ทดลองและวิจัยโดยหน่วยงานของรัฐ

หรือสถานศึกษาของรัฐ

(๔) การดำเนินการของโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๕) การดำเนินการที่มีลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๒
หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ผลิต

มาตรา ๑๕ ให้ผู้ผลิตมีหน้าที่รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันไม่ว่าจะเป็นของผู้ผลิตรายใด รวมถึงซากของผลิตภัณฑ์ที่มีการนำเข้าจากต่างประเทศหรือที่ไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าใด ๆ หรือที่ผู้ผลิตเลิกดำเนินการแล้วด้วย

ผู้ผลิตจะกำหนดหลักเกณฑ์ใดที่เป็นการสร้างภาระเกี่ยวกับการดำเนินการตามวรรคหนึ่งแก่ผู้นำซากผลิตภัณฑ์มาส่งคืนมิได้

ในกรณีที่กรมควบคุมมลพิษพบว่าผู้ผลิตไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ผลิตจัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) ประมาณการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่จำหน่ายในแต่ละปี
- (๒) ข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ และวิธีการรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม และการเก็บรักษาซากผลิตภัณฑ์ โดยคำนึงถึงความสะดวกของผู้บริโภค
- (๓) เป้าหมายในการรวบรวมซากผลิตภัณฑ์
- (๔) วิธีการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ที่เก็บรวบรวมไปยังโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (๕) การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษา การขนส่งซากผลิตภัณฑ์ และอันตรายจากซากผลิตภัณฑ์
- (๖) รายงานผลการดำเนินการตาม (๑) ถึง (๕) ในรอบปีที่ผ่านมา
- (๗) ข้อมูลอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ผลิตเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๑๖ ต่อกรมควบคุมมลพิษภายในวันที่ ๓๑ มีนาคมของทุกปี โดยให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้น ทั้งนี้ ในกรณีมีความจำเป็นอธิบดีอาจขยายระยะเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน

หากพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง กรมควบคุมมลพิษพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ผู้ผลิตดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้นได้ แต่ไม่ตัดอำนาจกรมควบคุมมลพิษในการดำเนินการตามวรรคสามและวรรคสี่หากตรวจสอบพบในภายหลัง

กรณีที่กรมควบคุมมลพิษเห็นว่าแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๖ หรือไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการหรือการดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพของประชาชน อธิบดีมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ผลิตแก้ไข ปรับปรุง และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่แก้ไข ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ผลิตได้รับแจ้ง

ในกรณีผู้ผลิตไม่แก้ไข ปรับปรุง และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการ
ซากผลิตภัณฑ์ตามคำสั่งของอธิบดีภายในกำหนดระยะเวลาตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ผลิต
ไม่จัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์

มาตรา ๑๘ ผู้ผลิตต้องดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการ
ซากผลิตภัณฑ์ที่ยื่นต่อกรมควบคุมมลพิษ

ผู้ผลิตใดไม่ดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์
ให้อธิบดีมีคำสั่งให้ผู้ผลิตนั้นดำเนินการให้ถูกต้องหรือครบถ้วนตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการ
ซากผลิตภัณฑ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ผลิตได้รับแจ้ง

หมวด ๓

การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์

มาตรา ๑๙ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับ
วิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง
ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้
และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์และสถานที่ตั้ง
ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

การตรวจสอบและควบคุม

มาตรา ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ หรือเข้าไปในยานพาหนะใด ๆ ที่ใช้ขนส่ง
ซากผลิตภัณฑ์ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ
เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ผลิต ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์
หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณา
ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ วรรคสาม มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงให้เป็นที่สุด

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใดไม่รายงานตามมาตรา ๑๒ หรือรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใดไม่ดำเนินการตามคำสั่ง ที่ออกตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๙ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๐ ผู้ผลิตใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๑ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติตามให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๒๑ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๓๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้มีโทษปรับสถานเดียว หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๖ ผู้ใดดำเนินการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการได้ต่อไป แต่ต้องขอจัดตั้งเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการการจัดตั้งและขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง มีผลใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า
และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า
และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่มีการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่ออำนวยความสะดวก
แก่ครัวเรือน ปริมาณการอุปโภคเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละปี
โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ เครื่องโทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย เครื่องปรับอากาศ เครื่องรับโทรทัศน์
และตู้เย็น โดยที่เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์จำนวนมากจะมีส่วนประกอบที่เป็นโลหะหนัก
และสารพิษต่าง ๆ ที่อาจตกค้างเป็นเวลานาน เช่น ตะกั่ว แคดเมียม ปรอท และเมื่อเครื่องใช้ไฟฟ้า
และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถใช้งานได้จะกลายเป็นซากผลิตภัณฑ์
หากไม่มีการกำจัดที่ถูกต้องจะมีความเสี่ยงทำให้สารอันตรายดังกล่าวรั่วไหลออกมา ซึ่งจะเกิดผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน เช่น เป็นสารก่อมะเร็ง ทำลายระบบประสาทและสมอง
สะสมในตับ ไต ผนังลำไส้ ต่อมไทรอยด์ และก่อให้เกิดความพิการแต่กำเนิดได้

ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีมาตรการการจำกัดเก็บ รวบรวม และกำจัดอย่างเป็นระบบ
ทำให้ประชาชนทั้งซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวปนอยู่กับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย หรือขายให้กับผู้รับซื้อ
ของเก่าทั่วไป ซึ่งขาดความรู้ในการจัดการซากผลิตภัณฑ์อย่างถูกวิธี หากมีการถอดแยกชิ้นส่วนโดยปราศจาก
ความรู้ที่ถูกต้องจะทำให้เกิดการรั่วไหลของสารพิษต่าง ๆ ออกไปสู่สิ่งแวดล้อมอันเป็นอันตรายในระยะสั้น
และตกค้างสะสมในระยะยาว ดังนั้น ถ้าควบคุมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นระบบและถูกต้องตาม
หลักวิชาการนอกจากจะเป็นการป้องกันการรั่วไหลของโลหะหนักและสารพิษต่าง ๆ ไปสู่สิ่งแวดล้อม
และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนแล้ว ยังสร้างโอกาสในการคัดแยกนำชิ้นส่วน
หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ กลับมาใช้ใหม่ได้ด้วย อันเป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอย่างจำกัดได้อย่างคุ้มค่า
ตามแนวทางเศรษฐศาสตร์อีกด้วย นอกจากนี้ ยังจะส่งผลเป็นการกระตุ้นให้เกิดการออกแบบผลิตภัณฑ์
ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและง่ายต่อการจัดการเมื่อเป็นซากผลิตภัณฑ์มากขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ ขอบเขตการใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓ ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๕)

กฎหมายนี้ใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
ได้แก่ เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ต้องอาศัยกระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้าในการทำงาน เครื่องใช้
หรืออุปกรณ์ที่ใช้ผลิต ส่ง หรือวัดกระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้า และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

(โปรดพลิก)

หรือเป็นส่วนประกอบของเครื่องใช้หรืออุปกรณ์ดังกล่าว (ร่างมาตรา ๔) โดยในร่างพระราชบัญญัติกำหนดประเภทของเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เป็นปัญหาสำคัญไว้ ๕ ประเภท ได้แก่ (๑) คอมพิวเตอร์ (๒) เครื่องโทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย (๓) เครื่องปรับอากาศ (๔) เครื่องรับโทรทัศน์ (๕) ตู้เย็น โดยให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกกฎกระทรวงกำหนดผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้เพิ่มเติม (ร่างมาตรา ๕) ทั้งนี้ จะไม่ใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นยุทธโธปกรณ์ที่ใช้ในราชการทหาร (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ ผู้รักษาการตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๖)

กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๒.๓ หมวด ๑ การจัดการซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๗ ถึงร่างมาตรา ๑๔)

๒.๓.๑ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่าหรือทิ้งปนกับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (ร่างมาตรา ๗)

๒.๓.๒ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ เว้นแต่กรณีการถอดและประกอบกลับเข้าตามเดิม การซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ การดำเนินการเพื่อการศึกษา ทดลองและวิจัยโดยหน่วยงานของรัฐหรือสถานศึกษาของรัฐ การดำเนินการของโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และการดำเนินการที่มีลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๘)

๒.๓.๓ กำหนดให้ผู้ผลิตมีหน้าที่รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันไม่ว่าจะเป็นของผู้ผลิตรายใด รวมถึงซากของผลิตภัณฑ์ที่มีการนำเข้าจากต่างประเทศหรือที่ไม่มีมีหื้อหรือเครื่องหมายการค้าใด ๆ หรือที่ผู้ผลิตเลิกดำเนินการแล้วด้วย ทั้งนี้ ผู้ผลิตจะกำหนดหลักเกณฑ์ใดที่เป็นการสร้างภาระเกี่ยวกับการดำเนินการแก่ผู้นำซากผลิตภัณฑ์มาส่งคืนมิได้ (มาตรา ๑๕) โดยในการรับคืน จัดเก็บ หรือรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ ต้องทำโดยศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่จัดตั้งและขึ้นทะเบียนกับกรมควบคุมมลพิษ หรือบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในกรณีที่มีซากผลิตภัณฑ์ปนอยู่กับสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่จัดเก็บซึ่งมีการที่จัดเก็บโดยบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขนั้นจะต้องทำการคัดแยกซากผลิตภัณฑ์เพื่อนำส่งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์หรือประสานไปยังศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เพื่อให้มารับซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๙) ทั้งนี้ การรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษา และการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ต้องนำส่งซากผลิตภัณฑ์ไปยังโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่อธิบดีประกาศกำหนดเท่านั้น (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๓.๔ ในการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์นั้น นอกจากผู้ผลิตอาจจัดตั้งเองแล้วอาจร่วมกับผู้ผลิตรายอื่น หรือให้ผู้จัดทำหน้าที่ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือผู้ใดดำเนินการแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ผลิต หรือทำความตกลงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ดำเนินการแทน โดยการดำเนินการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามที่ตกลงร่วมกัน ทั้งนี้ นอกจากบุคคลดังกล่าวแล้ว บุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนดอาจขอจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ได้ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๓.๕ กำหนดให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ต้องจัดทำรายงานชนิดและปริมาณซากผลิตภัณฑ์ที่นำส่งโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานในแต่ละปีเสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒) ในกรณีที่ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่อธิบดีประกาศกำหนด อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์นั้นแก้ไขหรือปรับปรุงการดำเนินการให้ถูกต้องโดยกำหนดระยะเวลาให้แล้วเสร็จ หรือสั่งให้ระงับการดำเนินกิจการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เป็นการชั่วคราวได้ (ร่างมาตรา ๑๓) และในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าการประกอบกิจการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพของประชาชนอย่างร้ายแรง อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์กระทำหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือป้องกันความเสียหายเช่นว่านั้นได้ (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๔ หมวด ๒ หน้าทีและความรับผิดชอบของผู้ผลิต (ร่างมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๑๘)

๒.๔.๑ กำหนดให้ผู้ผลิตมีหน้าที่รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันไม่ว่าจะเป็นของผู้ผลิตรายใด รวมถึงซากของผลิตภัณฑ์ที่มีการนำเข้าจากต่างประเทศ หรือที่ไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าใด ๆ หรือที่ผู้ผลิตเลิกดำเนินกิจการแล้วด้วย ทั้งนี้ ผู้ผลิตจะกำหนดหลักเกณฑ์ใดที่เป็นการสร้างภาระเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวแก่ผู้นำซากผลิตภัณฑ์มาส่งคืนมิได้ (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๔.๒ กำหนดให้ผู้ผลิตจัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๑๖) และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ต่อกรมควบคุมมลพิษภายในวันที่ ๓๑ มีนาคมของทุกปี โดยกรมควบคุมมลพิษต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้น ทั้งนี้ ในกรณีมีความจำเป็นอธิบดีอาจขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน หากกรมควบคุมมลพิษพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ผู้ผลิตดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้นได้ แต่ไม่ตัดอำนาจของกรมควบคุมมลพิษที่จะมีคำสั่งให้แก้ไขได้ โดยกำหนดให้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตแก้ไข ปรับปรุง หรือเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ได้หากเห็นว่าแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนหรือไม่มีประสิทธิภาพ หากผู้ผลิตไม่แก้ไข ปรับปรุง หรือเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ให้ถือว่าผู้ผลิตไม่จัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๔.๓ ผู้ผลิตมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ได้ยื่นต่อกรมควบคุมมลพิษ หากผู้ผลิตรายใดไม่ดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ให้อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิตนั้นดำเนินการให้ถูกต้องและครบถ้วนตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ผลิตได้รับแจ้ง (ร่างมาตรา ๑๘)

(โปรดพลิก)

๒.๕ หมวด ๓ การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์
(ร่างมาตรา ๑๙ และร่างมาตรา ๒๐)

กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๙) และจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์และสถานที่ตั้งของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๖ หมวด ๔ การตรวจสอบและควบคุม (ร่างมาตรา ๒๑ ถึงร่างมาตรา ๒๓)

กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์หรือเข้าไปในยานพาหนะใด ๆ ที่ใช้ขนส่งซากผลิตภัณฑ์ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ผลิต ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๒๑) ทั้งนี้ โดยกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๒๒) โดยผู้รับคำสั่งตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๗ หมวด ๕ บทกำหนดโทษ (ร่างมาตรา ๒๔ ถึงร่างมาตรา ๓๕)

โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ในการควบคุมการทิ้ง การจัดเก็บ การรวบรวม การขนส่ง และการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดโทษทางอาญาไว้สำหรับความผิด ดังนี้

๒.๗.๑ กำหนดโทษสำหรับผู้ทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่าหรือทิ้งปนอยู่กับสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย และผู้ที่ถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๗.๒ กำหนดโทษสำหรับผู้รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ โดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๗.๓ กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในการรับคืน จัดเก็บ รวบรวม เก็บรักษา และขนส่งซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๒๖)

๒.๗.๔ กำหนดโทษสำหรับผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่รายงานหรือรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จ (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๗.๕ กำหนดโทษสำหรับผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษเกี่ยวกับการดำเนินการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๒๘)

๒.๗.๖ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๒๙)

๒.๗.๗ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตที่กำหนดหลักเกณฑ์อันเป็นการสร้างภาระเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวกับผู้นำซากผลิตภัณฑ์มาส่งคืน และผู้ผลิตที่ไม่จัดทำและไม่เสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษ (ร่างมาตรา ๓๐)

๒.๗.๘ กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของกรมควบคุมมลพิษ ที่ให้ดำเนินการให้ถูกต้องหรือครบถ้วนตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๓๑)

๒.๗.๙ กำหนดโทษสำหรับผู้จัดวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงาน เจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๓๒)

๒.๗.๑๐ กำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้มาให้อ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๗.๑๑ กำหนดโทษสำหรับกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่ง รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือ กระทำการ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๗.๑๒ กำหนดให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ สำหรับโทษที่เป็นปรับสถานเดียว หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๘ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๖)

กำหนดบทเฉพาะกาลให้ผู้ซึ่งดำเนินการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการได้ต่อไป แต่ต้องขอจัดตั้งเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ ตามกฎหมายนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (ร่างมาตรา ๓๖)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีมาตรการการจัดเก็บ รวบรวม และกำจัดซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบ ทำให้ประชาชนทิ้งซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ปนอยู่กับสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย หรือขายให้กับผู้รับซื้อของเก่าทั่วไป การจัดการซากผลิตภัณฑ์ อย่างผิดวิธีทำให้มีการถอดแยกชิ้นส่วนและเกิดการรั่วไหลของสารพิษต่าง ๆ ออกไปยังสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นอันตรายในระยะสั้นและสะสมตกค้างในระยะยาว ดังนั้น หากมีกลไกในการควบคุมการจัดการ ซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นระบบและถูกต้องตามหลักวิชาการ จะป้องกันมิให้เกิดการรั่วไหลของโลหะหนัก และสารพิษไปสู่สิ่งแวดล้อมซึ่งจะเป็นการรักษาสุขภาพของประชาชน อีกทั้งการคัดแยกชิ้นส่วน หรืออุปกรณ์อย่างถูกต้องจะทำให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ เป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดได้ อย่างคุ้มค่าตามหลักเศรษฐศาสตร์อีกด้วย นอกจากนี้ ยังจะส่งผลเป็นการกระตุ้นให้เกิดการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและง่ายต่อการจัดการต่อไป

**แผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองของ
ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.**

ลำดับ	เรื่อง	บทอาศัย อำนาจ	ประเภทของ กฎหมายลำดับรอง	ผู้มีอำนาจ	กรอบสาระสำคัญ	ระยะเวลาดำเนินการ
๑.	ประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องอยู่ในบังคับ แห่งพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๕ (๖)	กฎกระทรวง	รมว.ทส.	กำหนดประเภทและชนิดของผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่ต้องอยู่ในบังคับ แห่งพระราชบัญญัตินี้	ตามสถานการณ์
๒.	การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๖	ประกาศกระทรวง	รมว.ทส.	แต่งตั้งบุคคลเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้	๖๐ วัน
๓.	การดำเนินการที่ได้รับยกเว้นให้ถอดแยก ชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ได้	มาตรา ๘ (๕)	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	กำหนดลักษณะของการดำเนินการที่ ได้รับยกเว้นให้ถอดแยกชิ้นส่วนของ ซากผลิตภัณฑ์ได้	๙๐ วัน
๔.	หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดตั้งและ ขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์	มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการใน การจัดตั้งและขึ้นทะเบียน ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์	๙๐ วัน
๕.	คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคล ที่ประสงค์จะจัดตั้งศูนย์รับคืน ซากผลิตภัณฑ์	มาตรา ๑๐ วรรคสอง	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม สำหรับผู้ที่ประสงค์จะจัดตั้งศูนย์รับคืน ซากผลิตภัณฑ์	๙๐ วัน

ลำดับ	เรื่อง	บทอาศัย อำนาจ	ประเภทของ กฎหมายลำดับรอง	ผู้มีอำนาจ	กรอบสาระสำคัญ	ระยะเวลาดำเนินการ
๖.	หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษา และการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับ คั้นซากผลิตภัณฑ์	มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับ การรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การ เก็บรักษาและการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ ของศูนย์รับคั้นซากผลิตภัณฑ์	๙๐ วัน
๗.	รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมที่สามารถรับ คั้นซากผลิตภัณฑ์จากศูนย์รับคั้นซาก ผลิตภัณฑ์ได้	มาตรา ๑๑ วรรคสอง	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	กำหนดรายชื่อของโรงงานอุตสาหกรรม ที่สามารถรับคั้นซากผลิตภัณฑ์จากศูนย์ รับคั้นซากผลิตภัณฑ์ได้	๙๐ วัน
๘.	หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำรายงาน ชนิดและปริมาณซากผลิตภัณฑ์ที่ศูนย์รับ คั้นซากผลิตภัณฑ์ได้นำส่งโรงงาน อุตสาหกรรมตามรายชื่อที่อธิบดีกำหนดใน แต่ละปี	มาตรา ๑๒	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการ จัดทำรายงานชนิดและปริมาณซาก ผลิตภัณฑ์ที่ศูนย์รับคั้นซากผลิตภัณฑ์ได้ นำส่งโรงงานอุตสาหกรรมตามรายชื่อที่ อธิบดีกำหนดในแต่ละปี	๙๐ วัน
๙.	หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำแผนความ รับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิต	มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอน หรือรูปแบบ ตลอดจนแนวทางการจัดทำ แผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซาก ผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิต	๙๐ วัน หมายเหตุ :ดำเนินการ ควบคู่กับการยกเว้น บัญญัติตามมาตรา ๑๖(๗)
๑๐	ข้อมูลรายละเอียดของแผนความ รับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์	มาตรา ๑๖ (๗)	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	กำหนดข้อมูลอื่นๆ ที่จะต้องระบุในแผน ความรับผิดชอบต่อในการจัดการซาก ผลิตภัณฑ์	๙๐ วัน

ลำดับ	เรื่อง	บทอาศัย อำนาจ	ประเภทของ กฎหมายลำดับรอง	ผู้มีอำนาจ	กรอบสาระสำคัญ	ระยะเวลาดำเนินการ
๑๑.	แบบบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๒๒ วรรคสอง	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	กำหนดรูปแบบบัตรประจำตัวของ พนักงานเจ้าหน้าที่	๖๐ วัน
๑๒.	การใช้อำนาจเปรียบเทียบสำหรับความผิด ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือโทษจำคุกไม่ เกินหนึ่งปี	มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง	ระเบียบ กรมควบคุมมลพิษ	อคพ.	หลักเกณฑ์การใช้อำนาจเปรียบเทียบ ปรับสำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถาน เดียว หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี	๙๐ วัน

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติ การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.....

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

เพื่อให้มีระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดกลไกในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นการเฉพาะ โดยอาศัย ความรับผิดชอบของผู้ผลิตและผู้นำเข้า ซึ่งจะช่วยผลักดันให้ผู้ผลิตปรับปรุงการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ลดการใช้สารอันตราย และออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ง่ายต่อการนำกลับมาใช้ใหม่อันเป็น การส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียฉบับใดที่กำหนดหลักเกณฑ์ ในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ไว้เป็นการเฉพาะ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ผลิต และผู้นำเข้าในการจัดระบบรับคืนซากผลิตภัณฑ์ หน้าที่ความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งหน้าที่ของผู้บริโภคในการคัดแยกซากผลิตภัณฑ์ออกจากมูลฝอยทั่วไป และนำส่งคืนไปที่ศูนย์รับคืน ซากผลิตภัณฑ์ หรือร้านจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ การส่งเสริม การลด การคัดแยกและใช้ประโยชน์ (การใช้ซ้ำ การนำกลับมาใช้ใหม่) และการกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ รวมถึงมีมาตรการส่งเสริม การออกแบบและผลิตผลิตภัณฑ์ที่ลดการใช้สารอันตรายในการผลิต

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

เนื่องจากปัจจุบันการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยที่ผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ดังกล่าวส่วนใหญ่จะมีส่วนประกอบซึ่งเป็นสารอันตรายและโลหะหนักหลายชนิด หากรั่วไหลจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน เมื่อผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ดังกล่าว ไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป การกำจัดหรือการคัดแยกหรือถอดชิ้นส่วนดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการจัดเก็บ รวบรวม และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และเกิดความปลอดภัยต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

(๑) ทำให้สารอันตรายที่มีอยู่ในซากผลิตภัณฑ์เกิดการรั่วไหลสู่สิ่งแวดล้อม

(๒) ทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีคุณค่าและไม่เกิดการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากร

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง

๑.๓.๑ ดำเนินการโดยใช้มาตรการทางบริหารโดยการรณรงค์ให้ผู้ผลิตออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม ลดการใช้สารอันตราย และออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ง่ายต่อการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือกำหนด กลไกทางเศรษฐศาสตร์ให้แก่ผู้ผลิตในการรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ของตน

(โปรดพลิก)

ข้อดีเพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผู้ผลิตที่คำนึงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นการส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในทางอ้อม

ข้อเสีย ไม่มีสภาพบังคับและใช้ระยะเวลานาน ทำให้เห็นผลช้าและขาดประสิทธิภาพในการดำเนินการ
๑.๓.๒ ดำเนินการโดยใช้มาตรการทางกฎหมาย ได้แก่

(๑) ดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งซากผลิตภัณฑ์ถือว่าเป็นขยะมูลฝอยประเภทหนึ่ง

ข้อดีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเข้าถึงปัญหาการจัดการซากผลิตภัณฑ์รวมทั้งสามารถหาแนวทางและวิธีการที่เหมาะสมในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบได้

ข้อเสีย ซากผลิตภัณฑ์เป็นขยะมูลฝอยประเภทหนึ่งที่มีขนาดใหญ่ ยากต่อการเก็บรวบรวมและขนย้าย รวมทั้งการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องจะต้องดำเนินการในโรงงานได้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน จึงควรมีกฎหมายที่กำหนดตลกลในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เป็นการเฉพาะ

(๒) พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ซึ่งมีโรงงานลำดับที่ ๑๐๕ และโรงงานลำดับที่ ๑๐๖ ที่ควบคุมการประกอบกิจการโรงงานที่มีหรือกำจัดขยะอุตสาหกรรมและโรงงานคัดแยกหรือฝังกลบสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว

ข้อดีโรงงานลำดับที่ ๑๐๕ และโรงงานลำดับที่ ๑๐๖ มีอิสระในการกำหนดแนวทางการจัดการได้ด้วยตนเอง

ข้อเสียยังไม่มีจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ มีเฉพาะพื้นที่แหล่งที่ตั้งของโรงงานลำดับที่ ๑๐๕ และโรงงานลำดับที่ ๑๐๖ เท่านั้น และอาจไม่มีแนวทางการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๓) พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยคณะกรรมการวัตถุอันตรายได้ออกประกาศกำหนดให้เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้แล้วอยู่ในรายชื่อวัตถุอันตราย ที่หากมีการนำเข้าส่งออก หรือครอบครองจะต้องได้รับอนุญาต

ข้อดีมีมาตรการการจัดการเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ในการนำเข้า ส่งออก หรือครอบครองผ่านระบบการให้อนุญาต

ข้อเสียไม่ครอบคลุมถึงหลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility) ที่กำหนดให้ผู้ผลิตรับผิดชอบต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์และมาตรการส่งเสริมให้มีการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการใช้สารอันตราย และออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ง่ายต่อการนำกลับมาใช้ใหม่

๑.๔ มาตรการที่บรรล่วัตถุประสงค์ของภารกิจคืออะไร

(๑) กำหนดวิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ โดยร่างพระราชบัญญัตินี้จะกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอยแต่จะให้ส่งไปยังศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เพื่อจัดการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดอีกทั้งได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนซากผลิตภัณฑ์ เว้นแต่กรณีที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้กระทำได้

(๒) การจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เพื่อรับคืน จัดเก็บ หรือรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ โดยให้เป็นหน้าที่ของผู้ผลิตและผู้นำเข้าเพื่อการจำหน่ายในการจัดตั้ง โดยอาจร่วมกับบุคคลอื่น เช่น ผู้ประกอบการรายอื่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้จัดจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า หรือโรงงานกำจัดซากผลิตภัณฑ์ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility)

(๓) กำหนดหน้าที่ของผู้ผลิตในการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ หน้าที่ในการจัดทำแผน ความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์

(๔) การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ โดยให้กรมควบคุมมลพิษมีหน้าที่ จัดทำและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อให้ ประชาชน ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบและควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการ ที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้

(๖) มีบทกำหนดโทษทางอาญา สำหรับการกระทำที่ส่งผลร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมหรือประชาชน และ บทกำหนดโทษทางปกครองให้ผู้ฝ่าฝืนต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๑.๕ การกีดกันจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

เมื่อกำหนดให้ผู้ผลิตมีหน้าที่ต้องจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามหลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility) ซึ่งเป็นผู้รู้ถึงผลิตภัณฑ์ของตนดีที่สุด จะสามารถจัดการซากผลิตภัณฑ์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และป้องกันปัญหาการรั่วไหลของสารอันตรายที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือ ประชาชน อีกทั้งสร้างความตระหนักให้แก่ผู้ผลิตในการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการใช้ สารอันตราย และออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ง่ายต่อการนำกลับมาใช้ใหม่

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

(๑) มีระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ผู้ผลิตต้องรับผิดชอบต่อจัดการซากผลิตภัณฑ์ของตนตามหลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้น ของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility)

(๓) มีมาตรการส่งเสริมด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ลดการใช้สารอันตราย และออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ง่ายต่อการนำกลับมาใช้ใหม่

ตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

มีระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่เป็นเกณฑ์มาตรฐาน และสามารถหมุนเวียนการใช้ทรัพยากร ได้อย่างคุ้มค่า

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทย มีต่อ รัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชน ทำภารกิจนี้

เป็นหน้าที่ของรัฐในการกำหนดระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของประเทศ เพื่อลดผลกระทบด้าน สิ่งแวดล้อมจากการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ดำเนินการไม่ถูกต้องซึ่งอาจก่อให้เกิดสภาวะมลพิษจากเหตุดังกล่าวได้ ดังนั้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่รัฐจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ทางวิชาการเพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับซากผลิตภัณฑ์ สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องโดยมีกลไกหลักที่กำหนดให้ผู้ผลิตมีหน้าที่ต้องจัดการซากผลิตภัณฑ์ตาม หลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility)

(โปรดพลิก)

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชนหรือไม่ อย่างไร

การจัดการซากผลิตภัณฑ์จำต้องให้ผู้ผลิตเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ตนเองประดิษฐ์คิดค้นและกำหนดหนทางกำจัดหรือจัดการได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามหลักการความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility)

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

มีหน่วยงานของรัฐอื่นที่ทำหน้าที่สนับสนุนในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามบทบาทภารกิจของหน่วยงานนั้นๆ เช่น กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่าหรือไม่

เนื่องจากระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์เป็นกระบวนการที่ต้องกำหนดหลักเกณฑ์การจัดการให้เป็นไปตามหลักวิชาการ จึงควรกำหนดให้มีกรอบแนวทางในการจัดการซากผลิตภัณฑ์อย่างเป็นระบบ ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เปิดช่องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ได้ โดยการจัดตั้งศูนย์จัดการซากผลิตภัณฑ์และปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักวิชาการที่กำหนด

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนี้มีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function)) ในเรื่อง

การกำกับ ดูแล อำนวยความสะดวก ประสานงาน ติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการฟื้นฟู คุ้มครอง และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการที่เหมาะสมสำหรับระบบต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการกากของเสีย สารอันตราย คุณภาพน้ำ อากาศ ระดับเสียง และความสิ้นเปลือง

หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่อง

(๑) รัฐต้องอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหารจัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วยตามที่กฎหมายบัญญัติ (มาตรา ๕๗ (๒) หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

(๒) รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก (มาตรา ๕๘ หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างเสริมการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและลดมลพิษ

แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในเรื่อง

จัดให้มีระบบจัดการและกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้านอื่นๆ ได้(มาตรา ๒๕๘ช (๓) หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ไม่ได้ เนื่องจาก การจัดการซากผลิตภัณฑ์จำเป็นต้องมีกฎหมายกำหนดหลักเกณฑ์และควบคุมการดำเนินการ เพื่อให้การจัดการมีประสิทธิภาพ และต้องมีสภาพบังคับและมีบทกำหนดโทษ เพื่อให้ทุกภาคส่วนปฏิบัติตาม

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร

มาตรการทางบริหาร มีลักษณะเป็นการรณรงค์เชิงนโยบายซึ่งไม่มีสภาพบังคับ จะทำให้การจัดการซากผลิตภัณฑ์ขาดประสิทธิภาพ และใช้ระยะเวลานานในการดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จ

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

เนื่องจากปัจจุบันการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยที่ผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ดังกล่าวส่วนใหญ่จะมีส่วนประกอบซึ่งเป็นสารอันตรายและโลหะหนักหลายชนิด หากรั่วไหลจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน เมื่อผลิตภัณฑ์และอุปกรณ์ดังกล่าวไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป การกำจัดหรือการคัดแยกหรือถอดชิ้นส่วนดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการจัดเก็บรวบรวม และกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดความปลอดภัยต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจาก

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นมาตรฐานกลางที่มีลักษณะการบังคับใช้เป็นการทั่วไป ไม่เลือกปฏิบัติ จึงต้องบังคับพร้อมกันทั่วประเทศ

ทยอยใช้บังคับเป็นท้องที่ ๆ ไป เนื่องจาก -

ใช้บังคับเพียงบางท้องที่ เนื่องจาก-

ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจาก -

มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด

กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือผู้อยู่ใต้บังคับของกฎหมายมีเวลาเตรียมความพร้อม เช่นการออกกฎหมายลำดับรอง เพื่อให้สามารถปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย

ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

เนื่องจากในร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ผลิตและผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดการตามหลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต ซึ่งจะต้องบังคับใช้เป็นการทั่วไป จึงมีความจำเป็นต้องตรากฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ

(โปรดพลิก)

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

ควบคุม

กำกับ/ติดตาม

ส่งเสริม

ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว

(๑) มีการควบคุมผู้ผลิตและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

(๒) มีการกำกับและติดตามผู้ผลิตที่รับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

(๓) มีการส่งเสริมให้ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ต้องตามหลักวิชาการให้แก่ประชาชน ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม

ไม่มีระบบอนุญาต แต่มีระบบการขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เพื่อตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้นและควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้การบังคับใช้มีประสิทธิภาพ

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไรคุ้มค่าต่อภาระที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

ไม่มี

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

มี ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการในการขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

มี ทั้งนี้ ขั้นตอนและระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร

กรณีปฏิเสธคำขอเนื่องจากไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนดนั้น ผู้ยื่นคำขอสามารถยื่นคำขอใหม่ได้ โดยให้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่

ไม่มี

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่

ไม่มี

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการ หรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร

ไม่มี

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจเข้าซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่

ไม่มี

หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น

ไม่มี

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่

ไม่มี

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ

ไม่มี

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ รวมถึงการกำกับดูแล ผู้ผลิตและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้รับผิดชอบต่อซากผลิตภัณฑ์ของตน ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามจะก่อให้เกิดผลกระทบ อย่างร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน จึงจำเป็นต้องกำหนดให้ผู้ผลิตและผู้ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดโทษทางอาญาไว้เพื่อลงโทษผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดโทษทางอาญาไว้สำหรับความผิด ดังนี้

(๑) กำหนดโทษสำหรับผู้ทิ้งซากผลิตภัณฑ์ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปนกับ ขยะมูลฝอยและผู้ทิ้งแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์(มาตรา ๒๔)

(๒) กำหนดโทษสำหรับผู้รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์โดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นศูนย์ รับคืนซากผลิตภัณฑ์(มาตรา ๒๕)

(๓) กำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษในการ รับคืน จัดเก็บ รวบรวม เก็บรักษา และขนส่งซากผลิตภัณฑ์ (มาตรา ๒๖)

(๔) กำหนดโทษสำหรับผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่รายงานหรือรายงานข้อมูลอันเป็นเท็จ (มาตรา ๒๗)

(๕) กำหนดโทษสำหรับผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของอธิบดี กรมควบคุมมลพิษเกี่ยวกับการดำเนินการของศูนย์รับซากผลิตภัณฑ์(มาตรา ๒๘)

(๖) กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตที่ละเว้นไม่รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์(มาตรา ๒๙)

(๗) กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตที่ไม่จัดทำและไม่เสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซาก ผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษ(มาตรา ๓๐)

(๘) กำหนดโทษสำหรับผู้ผลิตที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของกรมควบคุมมลพิษที่ได้ดำเนินการให้ถูกต้อง หรือครบถ้วนตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์(มาตรา ๓๑)

(โปรดพลิก)

(๙) กำหนดโทษสำหรับผู้ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๒๐ (๑) (มาตรา ๓๒) และผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๒๐ (๒) (มาตรา ๓๓)

(๑๐) กำหนดโทษสำหรับกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือการกระทำในกรณีที่ผู้กระทำเป็นนิติบุคคล (มาตรา ๓๔)

ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นกรณีที่มีการทิ้งซากผลิตภัณฑ์ ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปนกับขยะมูลฝอย ซึ่งจะก่อให้เกิดการรั่วไหลของสารอันตราย ที่อยู่ในซากผลิตภัณฑ์อันเป็นผลกระทบร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน หรือกรณีที่มีผู้รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์โดยไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ทำให้การจัดการซากผลิตภัณฑ์ไม่อาจ ตรวจสอบได้ว่าเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการรั่วไหลของสารอันตรายสู่สิ่งแวดล้อมได้ จึงต้องมีกำหนดโทษทางอาญาเพื่อลงโทษผู้ที่กระทำความผิดจากความเสียหายดังกล่าวทั้งนี้ โทษอาญา ดังกล่าวข้างต้น สามารถเปรียบเทียบปรับได้ ยกเว้นมาตรา ๒๙ ที่ไม่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ เนื่องจาก เป็นสาระสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ ในการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งซากผลิตภัณฑ์ถือว่าเป็นขยะมูลฝอยประเภทหนึ่ง ที่มีขนาดใหญ่ ยากต่อการเก็บรวบรวมและขนย้าย รวมทั้งการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกทิ้งจะต้องดำเนินการ ในโรงงานได้ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน จึงควรมีกฎหมายที่กำหนดกลไกในการจัดการ ซากผลิตภัณฑ์เป็นการเฉพาะ

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกัน หรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่

เนื่องจากกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่ครอบคลุมถึงหลักการความรับผิดชอบต่อที่เพิ่มขึ้นของผู้ผลิต (Extended Producer Responsibility) ทำให้ผู้ผลิตไม่ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากซากผลิตภัณฑ์ของ ตนเอง อีกทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มุ่งเน้นการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ซึ่งต้องมีวิธีการจัดการเป็นการเฉพาะ และยังกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ผลิตในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นการกำหนดหน้าที่ของผู้ผลิต โดยเฉพาะ และยังไม่มีกฎหมายฉบับใดที่มีเจตนารมณ์ในการดำเนินการดังกล่าว

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

หน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแลหรือที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมหรือ พลังงานในการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการผลักดันและสนับสนุนการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจหรือที่เกี่ยวข้องอื่น ในการกำหนดกลไกการจัดการซากผลิตภัณฑ์ภายหลัง เมื่อการใช้ งานผลิตภัณฑ์นั้น ๆ สิ้นสุดลงแล้ว

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

๑) กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ๕ ประเภท ตามร่างมาตรา ๕

๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้มีความพร้อมดำเนินการตามร่างมาตรา ๑๐

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

๑) เมื่อเริ่มต้นระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ จะทำให้วงจรการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากร มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การใช้งานทรัพยากรมีการใช้อย่างคุ้มค่าลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ และส่งผลต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์อื่นทุกประเภทให้ตระหนักถึงรูปแบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์เมื่อสิ้นสุดอายุการใช้งาน

๒) สนับสนุนและเร่งให้เกิดอุตสาหกรรมรีไซเคิลโลหะมีค่าและโลหะพื้นฐานอื่น โดยเป็นการใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่าและเหมาะสม ตลอดจนกระตุ้นให้ผู้ผลิตค้นคว้าวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในอันที่จะส่งเสริมการรักษาสภาพแวดล้อมและลดมลพิษจากสารเคมีอันตรายอื่น และการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะที่ดีและใช้งานได้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น

๓) พัฒนารัฐกิจการเก็บรวบรวมรักษา การจัดเก็บหรือการขนส่ง โดยเป็นการสร้างงานอันเป็นการเชื่อมต่อวงจรธุรกิจระหว่างผู้ผลิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยให้เป็นส่วนหนึ่งของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เมื่อปฏิบัติตามร่างมาตรา ๑๐ ซึ่งส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศ

- เชิงลบ

ในระยะแรกผู้ผลิตขนาดเล็กจำเป็นต้องปรับตัว และกำหนดรูปแบบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของตนให้สอดคล้องกับภาวะตลาด อันอาจทำให้ต้นทุนของผลิตภัณฑ์ตนมีราคาสูงขึ้น แต่เมื่อกำหนดพันธมิตรการค้าหรือแนวทางในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของตนได้ชัดเจนแน่นอนแล้ว ย่อมเป็นภาพลักษณ์ที่ดีในสินค้าของตนต่อสายตาของผู้บริโภค และหากพิจารณาประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ ไม่ว่าจะเป็นคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่หรือสภาพแวดล้อมที่สะอาดและปลอดภัยย่อมมีความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับจำนวนเงินลงทุนที่จะต้องใช้จ่ายออกไป

ด้านสังคม

- เชิงบวก

๑) เมื่อระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมลดการทิ้งซากผลิตภัณฑ์ หรือการปฏิบัติต่อซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ถูกต้อง หรือการแพร่กระจายของมลพิษสู่สาธารณะและระบบนิเวศ

๒) ลดผลกระทบต่อสุขภาพของผู้เกี่ยวข้องด้านการจัดเก็บและการรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ เมื่อปฏิบัติต่อซากผลิตภัณฑ์อย่างไม่ถูกวิธี

๓) หน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือในการบริหารจัดการอุตสาหกรรมเป้าหมายได้ครบวงจรตั้งแต่การผลิต การใช้ และการกำจัด โดยให้ผู้สร้างผู้คิดเป็นผู้กำหนดวิธีจัดการได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าต่อผลิตภัณฑ์เป้าหมายที่หน่วยงานนั้น ๆ ให้ความสนใจ อาทิ แผงโซลาร์เซลล์แบตเตอรี่ไฟฟ้าของรถยนต์ไฟฟ้า เป็นต้น

- เชิงลบ

ไม่มี

ด้านอื่น ๆ

- เชิงบวก

(โปรดพลิก)

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก
-เชิงลบ
ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งอาศัยบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทยให้อำนาจให้กระทำได้ ดังนี้

มาตรา ๒๖ การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์มิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพด้วย

มาตรา ๒๗ บุคคลต้องไม่รับโทษทางอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำความผิดมิได้

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๓๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน

การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการค้นเคหสถานหรือที่รโหฐานจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๓๗ บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก

ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรม ภายในเวลาอันควรแก่เจ้าของตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับความสะดวกจากการเวนคืน โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะผลกระทบต่อผู้ถูกเวนคืน รวมทั้งประโยชน์ที่ผู้ถูกเวนคืนอาจได้รับจากการเวนคืนนั้น

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการที่บัญญัติไว้ในวรรคสามเว้นแต่เป็นการเวนคืนเพื่อนำอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนไปชดเชยให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนและกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ให้ชัดเจน ถ้ามิได้ใช้ประโยชน์เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือมีอสังหาริมทรัพย์เหลือจากการใช้ประโยชน์ และเจ้าของเดิมหรือทายาทประสงค์จะได้คืน ให้คืนแก่เจ้าของเดิมหรือทายาท

ระยะเวลาการขอคืนและการคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนที่มิได้ใช้ประโยชน์ หรือที่เหลือจากการใช้ประโยชน์ให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท และการเรียกคืนค่าทดแทนที่ชดเชยไป ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การตรากฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์โดยระบุเจาะจงอสังหาริมทรัพย์หรือเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามความจำเป็น มิให้ถือว่าเป็นการขัดต่อมาตรา ๒๖ วรรคสอง

มาตรา ๔๐ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพื่งเท่าที่จำเป็นหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

การตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพตามวรรคสอง ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวกายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

มาตรา ๔๒ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหกรณ์ สหภาพ องค์กร ชุมชนหรือหมู่คณะอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือเพื่อการป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่อย่างไร

ด้วยร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดหน้าที่ของผู้ผลิตในการรับคืน จัดเก็บ รวบรวม และจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ และต้องจัดการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อต้องการให้การจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้นถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแก่สิ่งแวดล้อมและสังคม อีกทั้งการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องมีมาตรการในการควบคุมเพื่อให้การจัดการเป็นไปตามมาตรฐาน จึงได้ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปในศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เพื่อตรวจสอบการดำเนินการและออกคำสั่งเพื่อประกอบการดำเนินการดังกล่าว จึงเห็นว่า จำกัดสิทธิและเสรีภาพตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นไปเท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

(๑) ประชาชนจะได้อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี รวมทั้ง ส่งเสริมให้สังคมปรับเปลี่ยนวิถีคิด วิถีการดำรงชีวิต และวิธีการผลิตตลอดจนการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม หรือทำลายให้น้อยที่สุด ตลอดจนรู้จักคุณค่าของทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า เพื่อประโยชน์ของประชาชนรุ่นนี้และรุ่นต่อ ๆ ไป

(๒) เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีระบบจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องเหมาะสม การเผาแยกโลหะมีค่าหรือการใช้สารละลาย หรือสารเคมีที่สกัดโลหะมีค่าและโลหะพื้นฐานที่ไม่ถูกต้อง ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่ก่อให้เกิดมลพิษ และไม่ได้มีเพียงพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งนั้น ๆ เท่านั้นที่ได้รับความเสียหาย แต่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวหรือพื้นที่ใกล้เคียงก็ย่อมได้รับความเสียหายต่อสุขภาพ อนามัย เกิดความเจ็บป่วย และตกค้างในสิ่งแวดล้อมเป็นเวลานาน ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงได้เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้สร้างผู้คิดเทคโนโลยี ผู้ประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในสายการผลิตผลิตภัณฑ์นั้น พิจารณาดำเนินการในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนเป็นส่วนรวมได้เหมาะสมกับความรับผิดชอบของตนที่ได้ดำเนินการในด้านต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ได้อย่างครบถ้วนถูกต้อง

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

ระบบจัดการซากผลิตภัณฑ์กำหนดให้ผู้ผลิตเป็นผู้ดำเนินการเพื่อความสะอาดของประชาชนนั้น ตามหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต อาศัยหลักคิดที่ว่า ผู้ผลิตเป็นผู้รู้ผู้สร้างประดิษฐ์ ผู้กำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ผู้สร้างความต้องการให้แก่ผู้บริโภค ผู้กำหนดหนทางจำหน่ายกระจายสินค้าจนถึงมือผู้บริโภคจึงเป็นผู้

(โปรดพลิก)

กำหนดขั้นตอนจากตนจนถึงผู้บริโภคได้อย่างครบวงจร ตลอดจนการหมุนเวียนวัตถุดิบกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง ดังนั้น จึงควรเป็นผู้รับผิดชอบในการนำผลิตภัณฑ์ซึ่งสิ้นอายุขัยกลับคืนสู่ต้นด้วย เพราะเส้นทางไปและกลับคือเส้นทางเดียวกันเพียงแต่ย้อนขบวนการเท่านั้น ย่อมเป็นหนทางหนึ่งที่สะดวกต่อประชาชน หรือผู้ผลิต จักพิจารณาตามความเหมาะสมอื่นก็ย่อมดำเนินการได้เช่นกัน เมื่อภาวะทางเศรษฐกิจเปลี่ยนไป ผู้ผลิตต้องเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการปรับตัวจึงมีผู้รับผิดชอบดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ หากยังประสงค์ดำเนิน วงจรธุรกิจนี้ต่อไป

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อย เพียงใด
ภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้สิทธิและโอกาสของทุกภาคส่วนในการเสนอตัวเข้าร่วมในการ จัดการซากผลิตภัณฑ์ ตามบทบาทหน้าที่และความสามารถของตน ทั้งผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เอกชน หรือภาคอุตสาหกรรมใด ๆ โดยกำหนดให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและเท่าเทียม ซึ่งผู้เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ แต่ทั้งนี้กิจกรรมต่าง ๆ ยังคงอยู่ภายใต้วัฏจักรทางธุรกิจ ซึ่งต้องมีพันธมิตร การค้า การแข่งขันเสรี การปรับตัวตามภาวะเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีประกอบด้วย

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

ร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นการดำเนินการตามแนวทางที่ดีด้านการรักษาและใส่ใจ ในสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติและสังคมโลกในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ต่อสินค้าซึ่งตอบสนองตามความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและระหว่างประเทศ

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้มากน้อยเพียงใด

ส่งเสริมให้ผู้ผลิตวิจัยและพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตที่สามารถลดปริมาณขยะ หรือนำวัตถุดิบกลับมาใช้ใหม่ได้

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าใจในบทบาทของส่วนราชการและวงจรธุรกิจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ต่างกัน โดยมุ่งหวังให้ภาคเอกชน ผู้ผลิต ซึ่งเป็นผู้สร้างผู้ประกอบการ เทคโนโลยี หรือส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์ นั้นๆ ได้อย่างเสรี และเปิดโอกาสให้ส่วนราชการสามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงภาวะตลาด เทคโนโลยี การ แข่งขันทางธุรกิจ ตามแต่ที่ผู้ผลิตนำเสนอต่อส่วนราชการได้ ตามร่างหมวด ๒ หน้าที่และความรับผิดชอบของ ผู้ผลิต

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

ตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ส่วนราชการปฏิบัติตามร่างหมวด ๓ การเผยแพร่ความรู้ และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ โดยเป็นหน้าที่พื้นฐานของสังคม และเป็นกติกากลางให้กับผู้เล่น ในวงธุรกิจนี้ ซึ่งภาระหน้าที่อื่นตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ผลิตเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้สร้างผู้ประกอบการในผลิตภัณฑ์ของตนได้อย่างเสรี ภายใต้บทกำกับตามระเบียบของสังคมและทันต่อการ เปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงทีของภาวะเศรษฐกิจและสังคม

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคม จะได้รับ ได้แก่

วิธีการและระยะเวลาประเมินผลการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ถูกกำหนดไว้ตามร่างมาตรา ๑๗ ซึ่งทำให้ ผู้ผลิตสามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงได้ทันต่อการเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างทันท่วงที ตามรายละเอียดในร่างมาตรา ๑๖

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัตินี้อาจก่อให้เกิดภาระหน้าที่ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ โดยในช่วงเปลี่ยนผ่านมาใช้ระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ อันได้แก่ ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริโภค ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ โรงงานกำจัดซากผลิตภัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่กรมควบคุมมลพิษให้อนุญาต มีความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมและปรับตัวเพื่อสามารถดำเนินการจัดการซากผลิตภัณฑ์อย่างเป็นระบบตามร่างพระราชบัญญัตินี้ อาทิ ผู้ประกอบการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์รายย่อยอาจมีศักยภาพไม่เพียงพอต่อการดำเนินการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ จัดเตรียมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคมของซากผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ ระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์อาจส่งผลกระทบต่อปัญหาจราจรธุรกิจในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ผู้บริโภคอาจยังขาดความรู้ความเข้าใจในขอบเขตในการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ยกตัวอย่างเช่น คำนิยามของซากผลิตภัณฑ์คำว่า “คอมพิวเตอร์” นั้นมีความหมายรวมถึงอุปกรณ์ประกอบการใช้คอมพิวเตอร์อื่นๆหรือไม่ เช่น เมาท์ ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นกันยังมีบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่เพียงพอ และการเลือกพื้นที่ในการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการรายย่อย เช่น ซาเล้งที่จำต้องปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่จะถูกจัดระบบตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะทำให้การใช้งบประมาณในการดำเนินการตามปกติของหน่วยงานของรัฐมีประสิทธิภาพและเกิดการบูรณาการร่วมกัน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามผลิตภัณฑ์เป้าหมายซึ่งส่วนราชการกำหนดไว้ รวมทั้งไม่ได้สร้างหรือกำหนดภาระหน้าที่แก่ประชาชน อย่างไรก็ตามร่างหมวด ๓ กำหนดให้หน่วยงานต้องจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์ จึงอาจต้องพิจารณาเพิ่มกรอบอัตรากำลังหรือปรับโครงสร้างองค์กรเพิ่มเติม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาระงบประมาณที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะส่วนนี้เท่านั้น

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

กรมควบคุมมลพิษ มีความพร้อมในการกำกับดูแลการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ภายใต้ร่างมาตรา ๒๐ ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวมีบุคลากรที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานให้บรรลุเจตนารมณ์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ในเบื้องต้น ทั้งนี้ หากมีการประกาศประเภทผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๕ (๖) แล้ว กรมควบคุมมลพิษมีความจำเป็นต้องปรับโครงสร้างและอัตรากำลัง เพื่อรองรับภารกิจเพิ่มเติมตามที่ได้รับมอบหมายตามร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

อย่างไรก็ตาม ในระยะเริ่มต้นก่อนที่ร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีผลบังคับนั้น กรมควบคุมมลพิษได้มอบหมายให้ส่วนของเสียนันตรายที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งมีองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการและสนับสนุนด้านเทคนิค วิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และข้อกฎหมายเบื้องต้น ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้รับการจัดสรรอัตรากำลังเพิ่มเติม

(โปรดพลิก)

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

หน่วยงานตาม (ก) มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะต้องมีคุณวุฒิอย่างต่ำในระดับปริญญาตรี เนื่องจากการปฏิบัติงานในด้านนี้จำเป็นต้องใช้สหวิทยาหลากหลายด้าน เพื่อสร้างความเข้าใจและปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ พฤติกรรมของผู้บริโภค กฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศทั้งที่ระบุชัดเจนหรือซ่อนเร้นเข้ามา ตลอดจนการสร้างแรงจูงใจเพื่อชักจูงให้สังคมกว้างปฏิบัติเพื่อรูจักใช้และสนับสนุนการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย

โดยในระยะเริ่มต้นใน ๕ ปีแรก คาดการณ์ว่าจำเป็นต้องใช้งบประมาณ จำนวนทั้งสิ้น ๗๕ ล้านบาท (แบ่งเป็นงบลงทุน ๕๐ ล้านบาท และงบดำเนินงาน ๒๕ ล้านบาท) เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการจัดตั้งศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์ อุปกรณ์เครื่องมือ เพื่อสร้างฐานข้อมูลพร้อมเชื่อมโยงผู้เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมผลิตภัณฑ์ทั้ง ๕ ประเภท ตามร่างมาตรา ๕ และการกำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้

โดยเป็นงบดำเนินงานจำนวน ๒๕ ล้านบาท

และงบลงทุนจำนวน ๕๐ ล้านบาท

๖.๒ ในกรณีที่ร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

การตราพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่ คือ ศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์ แต่ยังคงใช้อัตรากำลังและงบประมาณของกรมควบคุมมลพิษ โดยปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานภายใต้กองจัดการกากของเสียและสารอันตรายได้ ในการปฏิบัติตามร่างมาตรา ๕ (๑) ถึง (๕) หากแต่เมื่อมีการประกาศเพิ่มเติมภายใต้มาตรา ๕ (๖) แล้ว กรมควบคุมมลพิษก็มีความจำเป็นต้องปรับโครงสร้างและอัตรากำลัง เพื่อรองรับภารกิจเพิ่มเติมตามที่ได้รับมอบหมายตามร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ในโอกาสต่อไป

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย

กรมควบคุมมลพิษ ได้รับความร่วมมือจากเอกชนร่วมดำเนินโครงการนำร่องทดลองปฏิบัติเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ (เครื่องโทรศัพท์ไร้สายและอุปกรณ์ต่อพ่วง) อาทิ การเรียกคืนแบตเตอรี่มือถือโครงการคืนมือถือเก่า สร้างบุญ สร้างชาติ เป็นต้น ซึ่งเอกชนได้จัดกิจกรรมเชิญชวน สื่อประชาสัมพันธ์ ทั้งสร้างความตระหนัก แรงจูงใจ โดยใช้ชั้นเชิงทางธุรกิจและจิตใต้สำนึกด้านรักษ์สิ่งแวดล้อม ในการสร้างพฤติกรรมให้แก่ผู้บริโภคในการให้ความร่วมมือต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์ข้างต้น ทั้งนี้ เอกชนผู้เกี่ยวข้องได้ริเริ่มการดำเนินงานลักษณะดังกล่าวด้วยความสมัครใจตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม และต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นต้นมา

การเข้าถึงข้อมูลของประชาชน

ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๐ ทั้งเอกชนและรัฐได้สร้างความรู้ความเข้าใจและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชน ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งทางธุรกิจปกติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง (เอกชนผู้ผลิตผู้ให้บริการเครือข่ายผู้ให้บริการกำจัดกากของเสียและผู้รีไซเคิล) มาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการเสนอผ่านช่องทางสารสนเทศต่าง ๆ ซึ่งสามารถเข้าถึงกลุ่มชนทุกกลุ่มอายุ อีกทั้งได้จัดให้มีช่องทางในการเผยแพร่และรับฟัง

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

- เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติเกินความจำเป็น
- มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง

๑. เรื่อง ขั้นตอนในการพิจารณาแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิต ที่เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษ (มาตรา ๑๗)

เวลาดำเนินการแต่ละขั้นตอน

(๑) กำหนดให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาแผนความรับผิดชอบฯ ภายในหกสิบวันนับแต่จัดการซากผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิต ทั้งนี้ อาจขยายระยะเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน (มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง)

(๒) เมื่อกรมควบคุมมลพิษพิจารณาแผนความรับผิดชอบฯ แล้ว มีรายละเอียดที่ไม่ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ หรือไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการหรือการดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบฯ ดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้กรมควบคุมมลพิษมีอำนาจในการออกคำสั่งให้ผู้ผลิตแก้ไข ปรับปรุง และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ผลิตได้รับแจ้ง (มาตรา ๑๗ วรรคสอง)

๒. เรื่อง กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์(มาตรา ๒๓)

เวลาดำเนินการแต่ละขั้นตอน

กำหนดให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม อย่างไร

การดำเนินการใดๆที่มีความเกี่ยวข้องหรืออาจส่งผลกระทบต่อประชาชนหรือผู้ประกอบการ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ เพื่อให้เกิดแนวทางปฏิบัติร่วมกันอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร

มีนโยบายในการกระจายอำนาจให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ และในการปฏิบัติหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้สร้างกลไกการประสานงานระหว่างผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ โดยผู้ผลิตเป็นผู้กำกับ

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร

สำหรับบทบัญญัติอันว่าด้วยการขออนุญาตได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอำนาจความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่

การตราอนุบัญญัติตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดไว้เฉพาะที่จำเป็นต่อการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยจะต้องดำเนินการตราอนุบัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติทั้งนี้ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองเรียบร้อยแล้ว

ได้ยกร่างกฎหมายลำดับรองในเรื่องใดบ้าง

ลำดับ	เรื่อง	บททศาคัยอำนาจ	ประเภทของกฎหมายลำดับรอง	ระยะเวลาดำเนินการ
๑.	ประเภทของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ต้องอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๕ (๖)	กฎกระทรวง	ตามสถานการณ์
๒.	การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๖	ประกาศกระทรวง	๖๐ วัน
๓.	การดำเนินการที่ได้รับยกเว้นให้ถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ได้	มาตรา ๘ (๕)	ประกาศกรมควบคุมมลพิษ	๙๐ วัน
๔.	หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดตั้งและขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์	มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง	ประกาศกรมควบคุมมลพิษ	๙๐ วัน
๕.	คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่ประสงค์จะจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์	มาตรา ๑๐ วรรคสอง	ประกาศกรมควบคุมมลพิษ	๙๐ วัน

(โปรดพลิก)

ลำดับ	เรื่อง	บทอาศัยอำนาจ	ประเภทของกฎหมายลำดับรอง	ระยะเวลาดำเนินการ
๖.	หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษาและการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์	มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	๙๐ วัน
๗.	รายชื่อโรงงานอุตสาหกรรมที่สามารถรับคืนซากผลิตภัณฑ์จากศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ได้	มาตรา ๑๑ วรรคสอง	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	๙๐ วัน
๘.	หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำรายงานชนิดและปริมาณซากผลิตภัณฑ์ที่ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ได้นำส่งโรงงานอุตสาหกรรมตามรายชื่อที่อธิบดีกำหนดในแต่ละปี	มาตรา ๑๒	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	๙๐ วัน
๙.	หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิต	มาตรา ๑๖	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	๙๐ วัน หมายเหตุ : ดำเนินการควบคู่กับการยกร่างอนุบัญญัติตาม มาตรา ๑๕ (๗)
๑๐.	ข้อมูลรายละเอียดของแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์	มาตรา ๑๖ (๗)	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	๙๐ วัน
๑๑.	แบบบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๒๒ วรรคสอง	ประกาศ กรมควบคุมมลพิษ	๖๐ วัน
๑๒.	การใช้อำนาจเปรียบเทียบสำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี	มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง	ระเบียบ กรมควบคุมมลพิษ	๙๐ วัน

๙.๒ มีกรอบในการตราอนุบัญญัติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคล
เกินสมควรอย่างไร

ไม่มี

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น

ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ การรับฟังความคิดเห็นในขั้นตอนการจัดทำร่างกฎหมาย

ตามที่กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ
อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. โดยการยกร่างกฎหมายดังกล่าว กรมควบคุมมลพิษ
ได้ศึกษาวิจัย รับฟังความคิดเห็น และวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ผ่านการสำรวจข้อมูลจาก
แบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) และการเปิดเวทีสาธารณะ โดยมี
รายละเอียดดังต่อไปนี้

๑๐.๑.๑ กรมควบคุมมลพิษได้ทำการศึกษาวิจัยกฎหมายและข้อกำหนดการจัดการซากผลิตภัณฑ์
ของต่างประเทศ การทบทวนกฎหมายที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย การวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของรูปแบบ
การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ตลอดจนการวิเคราะห์ผลกระทบของการออกกฎหมายเพื่อกำหนดประเด็นคำถาม
ในแบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึก และการประชุม

๑๐.๑.๒ กรมควบคุมมลพิษได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการ ได้แก่ ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย
และผู้ประกอบการรีไซเคิล รวมทั้งหมด ๙ ครั้ง โดยเริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗
ถึงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๗ แล้วนำผลการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดประเด็นในการประชุม
และประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายนี้

๑๐.๑.๓ กรมควบคุมมลพิษได้จัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์
อิเล็กทรอนิกส์ โดยได้แจกแบบสอบถามไปยังผู้เข้าร่วมการสัมภาษณ์เชิงลึก และผู้เข้าร่วมประชุมรับฟัง
ความคิดเห็น ในวันพุธที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ในภาพรวม และใช้
ในการคาดการณ์ปริมาณซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่จะเกิดขึ้น

๑๐.๑.๔ กรมควบคุมมลพิษได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น ๕ ครั้ง แบ่งออกเป็น

(๑) วันพุธที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ กรมควบคุมมลพิษได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น
ต่อข้อมูลที่รวบรวมได้ ณ โรงแรมปทุมวัน ปริ๊นเซส กรุงเทพฯ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๓.๓๐ นาฬิกา โดยมี
กลุ่มเป้าหมายหลักเป็นผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย และผู้ประกอบการรีไซเคิล ผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย
หน่วยงานราชการส่วนกลาง ๔ หน่วยงาน หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ๓ หน่วยงาน หน่วยงานราชการส่วน
ภูมิภาค ๑ หน่วยงาน บริษัทเอกชน ๒๓ บริษัท และสถาบันการศึกษา/นักวิชาการ ๑ ราย ในการประชุมครั้งนี้
กรมควบคุมมลพิษได้มีการรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมการประชุม แล้วนำมา
วิเคราะห์ร่วมกับความเห็น ที่ได้จากการประชุม เพื่อยกร่างกรอบและขอบเขตของกฎหมาย ประกอบด้วย
หลักการและเหตุผล ชื่อร่างกฎหมาย นิยาม และหมวดหมู่

(๒) วันอังคารที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ กรมควบคุมมลพิษได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น
ต่อร่างกรอบกฎหมายฯ ณ โรงแรมปทุมวัน ปริ๊นเซส กรุงเทพฯ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๓.๓๐ นาฬิกา
โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย หน่วยงานราชการส่วนกลาง ๗ หน่วยงาน หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น
๒ หน่วยงาน บริษัทเอกชน ๒๒ บริษัท สถาบันการศึกษา/นักวิชาการ ๖ ราย องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs)
๒ องค์กร และสื่อมวลชน ๒ ราย ในการประชุมครั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษได้นำความคิดเห็นที่ได้มาวิเคราะห์

(โปรดพลิก)

เพื่อจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. ร่างข้อกำหนดการเก็บรวบรวมซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และของเสียอันตรายจากชุมชน และร่างข้อกำหนดการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และของเสียอันตรายจากชุมชนสำหรับสถานประกอบการรีไซเคิล

(๓) วันศุกร์ที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ กรมควบคุมมลพิษได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างรายละเอียดกฎหมายและข้อกำหนดฯ ครั้งที่ ๑ ณ โรงแรมวอร์ริโอโยธยา คอนเวนชันรีสอร์ท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๓.๓๐ นาฬิกา โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย หน่วยงานราชการ ส่วนกลาง ๒ หน่วยงาน หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ๑๑ หน่วยงาน บริษัทเอกชน ๙ บริษัท และสถาบันการศึกษา/นักวิชาการ ๓ ราย กรมควบคุมมลพิษได้รวบรวมความคิดเห็น และวิเคราะห์ผลเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายและข้อกำหนดการจัดการ ซากผลิตภัณฑ์ฯ

(๔) วันพุธที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ กรมควบคุมมลพิษได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างรายละเอียดกฎหมายและข้อกำหนดฯ ครั้งที่ ๒ ณ โรงแรมเดอะทวินทาวเวอร์ กรุงเทพฯ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๕.๓๐ นาฬิกา โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย หน่วยงานราชการส่วนกลาง ๒ หน่วยงาน หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค ๑ หน่วยงาน บริษัทเอกชน ๓๘ บริษัทและสถาบันการศึกษา/นักวิชาการ ๑ ราย กรมควบคุมมลพิษได้รวบรวมความคิดเห็นและวิเคราะห์ผล เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายและข้อกำหนดการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ

(๕) วันศุกร์ที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ กรมควบคุมมลพิษได้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างรายละเอียดกฎหมายและข้อกำหนดฯ ครั้งที่ ๓ ณ โรงแรมดุสิต ปริ๊นเซส โคราช จังหวัดนครราชสีมา เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๓.๐๐ นาฬิกา โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย หน่วยงานราชการส่วนกลาง ๑ หน่วยงาน หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ๘ หน่วยงาน หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค ๒ หน่วยงาน บริษัทเอกชน ๓ บริษัท และสถาบันการศึกษา/นักวิชาการ ๙ ราย กรมควบคุมมลพิษได้รวบรวมความคิดเห็นที่ได้จากการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างรายละเอียดกฎหมายและข้อกำหนดฯ ทั้ง ๓ ครั้งมาวิเคราะห์ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขร่างกฎหมายและข้อกำหนดการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และจัดสัมมนาเผยแพร่นำเสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. โดยมีวิทยากรรับเชิญจากภาคส่วนต่างๆ เข้าร่วมอภิปราย

๑๐.๑.๕ กรมควบคุมมลพิษได้จัดสัมมนาเผยแพร่ผลการดำเนินงานโครงการฯ ณ โรงแรมเอเทรียม กรุงเทพฯ ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๗ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ นาฬิกา โดยมีผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย หน่วยงานราชการส่วนกลาง ๑๗ หน่วยงาน หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น ๔ หน่วยงาน บริษัทเอกชน ๔๑ บริษัท สถาบันการศึกษา/นักวิชาการ ๑๐ ราย องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ๓ องค์กร และสื่อมวลชน ๙ ราย

๑๐.๑.๖ กรมควบคุมมลพิษได้จัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และซากผลิตภัณฑ์ พ.ศ. ณ โรงแรม เดอะทวิน ทาวเวอร์ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วย หน่วยงานราชการส่วนกลาง / หน่วยงาน หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น บริษัทเอกชน สถาบันการศึกษา/นักวิชาการ องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ซึ่งมีข้อคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมการเข้าประชุมได้แก่ หน่วยงานราชการ จำนวน ๒ หน่วยงาน บริษัทเอกชน ๓ บริษัท สถาบันการศึกษา/นักวิชาการ ๒ ราย องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) ๔ องค์กร

๑๐.๑.๗ เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ กรมควบคุมมลพิษได้เวียนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังหน่วยงานต่างๆ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นรวมทั้งสิ้น ๔๐ หน่วยงานและได้รับความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวน ๒๒ หน่วยงาน

หลังจากดำเนินการรับฟังความคิดเห็นเรียบร้อยแล้ว กรมควบคุมมลพิษได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในชั้นรับหลักการซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

ต่อมาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามข้อสังเกตของคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (วิป ปนช.) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว ไปรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑๔ กันยายน ๒๕๖๑ และ

๑๐.๒ การรับฟังความคิดเห็นในชั้นการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในระหว่างการพิจารณาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์และซากผลิตภัณฑ์อื่น พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีรับหลักการแล้วเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจนแตกต่างจากร่างที่หน่วยงานของรัฐเสนอ และชื่อของร่างพระราชบัญญัติ จากเดิม “ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่น พ.ศ. ” เปลี่ยนเป็น ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ด้วยเหตุนี้ กรมควบคุมมลพิษจึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. (ฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา) เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ณ โรงแรมดิเอ็มเมอรัลส์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีผู้เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็น ประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคประชาชน จำนวน ๑๔๐ คน โดยมีสรุปและวิเคราะห์ข้อคิดเห็นจากการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมา

๑๐.๓ การรับฟังความคิดเห็นในชั้นการตรวจพิจารณาของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๐.๓.๑ ในระหว่างวันที่ ๒๔ เมษายน ถึงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ กรมควบคุมมลพิษได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทางเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๑๐ ราย ประกอบด้วย ข้าราชการ ๑ ราย บริษัทเอกชน ๗ ราย และนักวิชาการ ๒ ราย ซึ่งในการรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษได้มีการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ความคิดเห็นมาวิเคราะห์ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัตินี้

๑๐.๓.๒ ในระหว่างวันที่ ๗ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ กรมควบคุมมลพิษได้เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) ผ่านทางเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น

(โปรดพลิก)

คิดเห็นทั้งหมด ๑๘ ราย ประกอบด้วยภาคเอกชนจำนวน ๑๕ ราย นักวิชาการ ๑ ราย อาจารย์ ๑ ราย และข้าราชการ ๑ ราย

(๒) ผ่านทางเว็บไซต์ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เว็บไซต์เพื่อรับฟังความคิดเห็นทางด้านกฎหมายไทย www.lawamendment.go.th โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ๑ ราย

(๓) อีเมล pcdlaw๑๐@gmail.com โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๒ ราย ประกอบด้วย ภาคเอกชน ๑ ราย และผู้แทนกลุ่ม infocomm and consumer Electronic Technology SEA Group (ICT Group)

(๔) ทางโทรสาร ๐๒-๒๗๘-๕๓๘๐

(๕) ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนมายัง กรมควบคุมมลพิษ

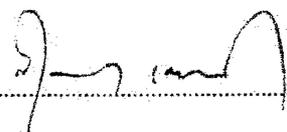
ในการรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษได้มีการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ความคิดเห็นมาวิเคราะห์ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างนี้

๑๐.๓.๓ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๐ กรมควบคุมมลพิษได้เข้าร่วมประชุมชี้แจงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ของตัวแทนกลุ่ม Infocomm and Consumer Electronic Technology SEA Group (ICT Group)

๑๐.๔ การรับฟังความคิดเห็นในขั้นการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (วิป ปนช.)

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ได้มีการปรับปรุงแก้ไขตามข้อสังเกตของคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (วิป ปนช.) เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว ไปรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑๔ กันยายน ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๗ ราย และเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๑ ราย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

ลงชื่อ
(นางสุวรรณมา เตียรณ์สุวรรณ)
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมควบคุมมลพิษ.....

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นายธีระพล ดิษยาจิกม.....

หมายเลขติดต่อ ๐ ๒๒๙๘ ๒๓๖๘ , ๒๓๗๑ , ๒๓๗๔

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

กรมควบคุมมลพิษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ช่วงที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นระยะเวลา ๒๕ วัน ผ่าน ๓ ช่องทาง ดังนี้

๑) ช่องทางที่ ๑ เว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๑๘ ราย ประกอบด้วยภาคเอกชนจำนวน ๑๕ ราย นักวิชาการ ๑ ราย อาจารย์ ๑ ราย และข้าราชการ ๑ ราย

๒) ช่องทางที่ ๒ เว็บไซต์ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเว็บไซต์เพื่อรับฟังความคิดเห็นทางด้านกฎหมายไทย www.lawamendment.go.th โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ๑ ราย

๓) ช่องทางที่ ๓ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ pcdlaw10@gmail.com โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๒ ราย ประกอบด้วย ภาคเอกชน ๑ ราย และผู้แทนกลุ่ม infocomm and consumer Electronic Technology SEA Group (ICT Group)

กลุ่มเป้าหมาย

หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) และประชาชนทั่วไป

ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

วิธีที่ ๒ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางโทรสารและไปรษณีย์ลงทะเบียนระหว่างวันที่ ๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เป็นระยะเวลา ๒๕ วัน

๑) ช่องทางที่ ๑ โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๕๓๙๐

๒) ช่องทางที่ ๒ ไปรษณีย์ลงทะเบียน

โดยทั้งสองช่องทางนี้ไม่มีผู้แสดงความคิดเห็น

กลุ่มเป้าหมาย

หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) และประชาชนทั่วไป

ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

วิธีที่ ๓ : กรมควบคุมมลพิษได้เข้าร่วมประชุมชี้แจงความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ

กรมควบคุมมลพิษได้เข้าร่วมประชุมชี้แจงความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ร่วมกับตัวแทนกลุ่ม Infocomm and Consumer Electronic Technology SEA Group (ICT Group) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากบริษัท CANON ประเทศไทย ผู้แทนบริษัท CANON ประเทศสิงคโปร์ ผู้แทนบริษัท SONY ประเทศไทย ผู้แทนบริษัท SONY ประเทศสิงคโปร์ ผู้แทนบริษัท PANASONIC ASIA ผู้แทนบริษัท FUJIXIROX ประเทศไทย ผู้แทนบริษัท FUJIXIROX ประเทศสิงคโปร์ ผู้แทนบริษัท BROTHER

ผู้แทนบริษัท RICOH ประเทศไทย และผู้แทนบริษัท DELL ประเทศไทย ทั้งนี้ ได้นำข้อมูลที่นำมาประกอบการวิเคราะห์เพื่อประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขของร่างพระราชบัญญัติต่อไป

กลุ่มเป้าหมาย

ตัวแทนกลุ่ม Infocomm and Consumer Electronic Technology SEA Group (ICTGroup) ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนบริษัทเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในและต่างประเทศ ได้แก่ บริษัท CANON บริษัท SONY บริษัท PANASONIC ASIA บริษัท FUJIXIROX บริษัท FUJIXIROX บริษัท BROTHER บริษัท RICOH และ บริษัท DELL

ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

ต่อมากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ พร้อมผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวและได้รับทราบแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอและส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ข. ขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ(วิป ปนช.)

คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (วิป ปนช.) ได้จัดประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ในวันจันทร์ที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๑ โดยมีประเด็นข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวหลายประการจึงได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการประสานการเร่งรัดติดตาม และพิจารณาร่างกฎหมายในกระบวนการนิติบัญญัตินำร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวพร้อมประเด็นข้อสังเกตของคณะกรรมการประสานฯ ไปพิจารณาเพื่อหาข้อยุติซึ่งต่อมาคณะอนุกรรมการประสานฯ ก็ได้พิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าว ไปยังคณะกรรมการประสานฯ เพื่อพิจารณา

คณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (วิป ปนช.) ได้จัดประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ร่วมกับผู้แทนหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ฉบับที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันอังคารที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ รับทราบสรุปผลการประชุมดังกล่าว และมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับที่แก้ไขสมบูรณ์แล้วให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ฉบับดังกล่าวมีการปรับปรุงถ้อยคำซึ่งแตกต่างไปจากร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านความเห็นจากของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐กระทรวง

(โปรดพลิก)

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงได้นำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ฉบับแก้ไขไปรับฟังความคิดเห็นผ่านช่องทางเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคมถึงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๗ รายและเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม ถึง ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑ โดยมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๑ ราย

กลุ่มเป้าหมาย

หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) และประชาชนทั่วไป
ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

๒. การพิจารณาผลการรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ

จากการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษได้จัดทำสรุปข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมคำชี้แจงรายละเอียดที่นำมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

๓. ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ฉบับที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงตามข้อสังเกตของคณะกรรมการประสานงานสถานิติบัญญัติแห่งชาติ (วิป ปนช.) โดยนำความเห็นจากการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็นมาปรับแก้ ได้แก่ (๑) ประเด็นเกี่ยวกับการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดเก็บซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่ปะปนอยู่กับมูลฝอยอื่นได้ (๒) ประเด็นเกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมมือกับผู้ผลิต (๓) ประเด็นเกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ผลิต (๔) ประเด็นเกี่ยวกับการเสนอแผนความรับผิดชอบของผู้ผลิตและการตรวจสอบแผนของกรมควบคุมมลพิษ (๕) ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดให้ผู้ที่ดำเนินการรับคืน จัดเก็บซากผลิตภัณฑ์ฯ ที่ดำเนินการก่อนที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้มาขึ้นทะเบียนเป็นศูนย์รับคืนกับกรมควบคุมมลพิษภายใน ๙๐ วัน ซึ่งหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องไม่มีข้อคัดค้านในประเด็นที่ได้ปรับปรุงทั้ง ๕ ประเด็นรายละเอียดปรากฏในตารางเปรียบเทียบที่แนบมาพร้อมนี้

๔. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้นำความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายตามขั้นตอนการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ดังนี้

(๑) นำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นที่ได้เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ถึง ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และผลการรับฟังเมื่อวันที่ ๗ ถึง ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐ เพื่อประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนส่งไปยังคณะกรรมการประสานฯ (วิป ปนช.) พิจารณาต่อไป

(๒) ภายหลังจากที่คณะกรรมการประสานฯ (วิป ปนช.) ได้เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ และคณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันอังคารที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑ รับทราบสรุปผลการประชุมดังกล่าว จึงมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับที่แก้ไขสมบูรณ์แล้วให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไปแต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมีการปรับปรุงถ้อยคำซึ่งแตกต่างไปจากร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านความเห็นจากของคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๐ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยกรมควบคุมมลพิษ จึงได้นำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ฉบับแก้ไขไปรับฟังความคิดเห็นระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคมถึงวันที่๑๗ กันยายน ๒๕๖๑ ซึ่งได้มีการเผยแพร่ผลการรับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ทั้งนี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ พร้อมทั้งสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าวไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการเสนอร่างกฎหมายต่อไป

ตารางสรุปข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมคำชี้แจงรายละเอียด
 ที่นำมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ร่างพระราชบัญญัติ</p> <p>การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>		

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนและประโยชน์สาธารณะซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p>	<p>ความเห็นจากกรรมาธิการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑.๑๑.๖๕ ๑. ความพร้อมของผู้ประกอบการโรงงานกำจัดซากมีเพียงพอแล้วหรือไม่ ๒. เทคโนโลยีในการกำจัดซากมีหรือไม่ เช่น การกำจัดแอร์ มีเครื่องมือจัดการที่ปล่อยออกมาหรือไม่ หรือจะปล่อยให้เป็นการของชุมชน (ว่าที่ ๕๓. วัชรพงษ์ ชี้อรรถ) ๓. เห็นด้วยที่ต้องตรากฎหมายเพื่อควบคุม และกำจัดซากเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ซึ่งต้องมีกลไกในการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ไม่ทำให้สารพิษรั่วไหลอันจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชนและสิ่งแวดล้อม ทว่าว่ากฎหมายควรกำหนดผู้รับผิดชอบให้ครบถ้วน คือผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย เพื่อความเป็นธรรม อีกทั้งควรกำหนดหน้าที่ อปท. ในการจัดเก็บ กำหนดหน้าที่ศูนย์จัดการขยะเปียกของผู้ประกอบการ ผู้นำเข้าในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อใช้สนับสนุนการกำจัดซากให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย (คุณวราพรณ ลิมตระกูล)</p>	<p>ในประเด็นตามข้อ ๑ และข้อ ๒ นั้นผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้เคยชี้แจงข้อมูลเมื่อคราวสัมมนาปรับปรุงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ว่า โรงงานกำจัดซากฯ มีทั้งหมด ๒,๒๖๕ แห่งทั่วประเทศ โดยมีโรงงานที่กำจัดเฉพาะซากอิเล็กทรอนิกส์จำนวน ๑๔๘ โรง ซึ่งเพียงพอต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ภายในประเทศ</p> <p>ในประเด็นตามข้อ ๓ นั้น ผู้ผลิต ผู้นำเข้าเพื่อจำหน่าย เป็นผู้ผลิตตามความหมายในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว จึงต้องรับผิดชอบต่อซากผลิตภัณฑ์ฯ ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้เกี่ยวข้องยังสามารถกระจายความรับผิดชอบผ่านกลไกตลาดได้</p> <p>ด้วยผู้ผลิตทราบเทคโนโลยี ส่วนประกอบ ความ เป็นพิษ ในผลิตภัณฑ์ของตน จึงมอบหมายให้ผู้ผลิตดำเนินการ เช่น เครื่องปรับอากาศบางยี่ห้อได้เตรียมอุปกรณ์เก็บสารทำความเย็นกลับคืน และดำเนินการแล้ว ทั้งนี้ ผู้ผลิตเครื่องปรับอากาศบางรายประสงค์จะนำสารทำความเย็นไปทำลายโดยตรงก็สามารถดำเนินการได้ โดยไม่ขัดกับกฎหมาย</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.”</p>		
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. ภาครัฐซึ่งจะต้องจัดตั้งงบประมาณ กำลังคน การร่างกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง อย่างชัดเจน ให้พร้อมก่อนบังคับใช้กฎหมาย พร้อมหรือไม่ ดังนั้น เห็นสมควรให้ระยะเวลาเตรียมการทั้งภาครัฐและเอกชนควรเป็น ๒ ปี (ว่าที่ ร.ต. วัชรพงษ์ ชี้อตรง)</p> <p>๒. การกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้ ตามร่างมาตรา ๒ พิจารณาเห็นว่า ควรให้เกิดการเตรียมการของทุกภาคส่วน ตั้งแต่การเสนอแผนของผู้ผลิต การจัดตั้งและขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซาก การรวบรวมจัดเก็บซากฯ จากผู้บริโภค รวมทั้งการจัดตั้งและขออนุญาตโรงงานถอดประกอบซากฯ และโรงงานรีไซเคิล โดยให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๓. ควรกำหนดระยะเวลาในการเริ่มใช้เป็นสองปี เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งระบบเข้าใจและเตรียมการดำเนินการ</p>	<p>ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้ทราบถึงหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ซึ่งขั้นตอนในกระบวนการเสนอร่างกฎหมายใช้ระยะเวลาประมาณ ๑ ปี ประกอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเงื่อนไขในการบังคับใช้ ๓๖๐ วัน นับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อรวมระยะเวลาก่อนจะมีการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีระยะเวลาเกือบ ๒ ปี ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในการขยายระยะเวลาในการบังคับใช้กฎหมายแล้ว นอกจากนี้ภาคเอกชนบางภาคส่วนได้ดำเนินการนำร่องด้วย โดยมีการร่วมจัดการซากด้วยความสมัครใจอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่งแล้ว เช่น ซากโทรศัพท์เคลื่อนที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบซึ่งภาครัฐได้เผยแพร่ความรู้ และแนวทางการจัดการในประเทศและต่างประเทศ โดยภาคเอกชนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้จากบริษัทต้นกำเนิด</p>

31

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ได้ตามข้อกำหนดของ พรบ. การกำจัดซากอิเล็กทรอนิกส์นี้ (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๔. เนื่องจากเป็นการบังคับใช้ครั้งแรก และใน พรบ. มีเนื้อหาความรับผิดชอบของผู้ผลิต ซึ่งทางผู้ผลิตจำเป็นต้อง มีการเตรียมความพร้อม ทั้งด้านงบประมาณ แรงงาน และ แนวทางการปฏิบัติภายในอย่างชัดเจน การบังคับใช้ กฎหมายฉบับนี้ส่งผลกับผู้ผลิตโดยตรง เห็นสมควรให้มี ระยะเวลาการเตรียมความพร้อมอย่างน้อย ๒ ปี</p> <p>(นางสาวบุญธิมา บุญนากร)</p> <p>๕. ในมาตรา ๒ ควรแก้จาก ๓๖๐ วันเป็น ๒ ปี (หรือ ๗๒๐ วัน) เพื่อให้สามารถทำได้จริงในทางปฏิบัติ เนื่องจาก ต้องเตรียมการหลายภาคส่วน (นายประชา เสมามิม) ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</p> <p>๑..การกำหนดระยะเวลาในการบังคับใช้ตามร่างฯ มาตรา ๒ พิจารณาเห็นว่าควรให้เกิดการเตรียมการของทุก ภาคส่วน ตั้งแต่การเสนอแผนความรับผิดชอบต่อผู้ผลิต การจัดตั้งและขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซาก การรวบรวม จัดเก็บซากจากผู้บริโภค รวมทั้งการจัดตั้งและขออนุญาต โรงงานถอดแยกและโรงงานรีไซเคิล และเนื่องจากสารที่อยู่ใน ผลิตภัณฑ์บางประเภทไม่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำหรือ รีไซเคิลได้ เช่น สารทำความเย็นในเครื่องปรับอากาศและ ตู้เย็น ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการกำจัดอย่างถูกวิธี ทั้งนี้ โรงงาน</p>	<p>ในหลายภูมิภาค (เอเชีย ยุโรป อเมริกา) และเอกชน สามารถเตรียมตัวด้วยความสมัครใจได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้น ไป</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	ที่รับกำจัดสารทำความเย็นที่มีอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ อค์คีปรการเพียงแห่งเดียว ซึ่งมีกำลังในการกำจัดไม่ เพียงพอ และหากจะตั้งโรงงานกำจัดสารทำความเย็นเพิ่ม ก็ต้องมีการทำ EIA/EHIA ด้วย ซึ่งต้องใช้เวลาในการ ดำเนินการไม่น้อยกว่าสองปี เป็นต้น จึงเห็นควรให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (คุณภาวนา สุริยพลภักษ์)	
มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับ กับผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นยุทธโธปกรณ์ที่ใช้ในราชการ ทหาร		
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า (๑) เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ต้องอาศัย กระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้าในการทำงาน (๒) เครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ใช้ผลิต ส่ง หรือวัดกระแสไฟฟ้าหรือสนามแม่เหล็กไฟฟ้า (๓) อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องหรือเป็น ส่วนประกอบของ (๑) หรือ (๒)	ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th ๑. การระบุประเภทผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๔ และ ๕ ไม่ชัดเจน เห็นควรให้กำหนดขอบข่าย ขนาด ลักษณะ การใช้งาน คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจน เช่นใน ญี่ปุ่น หรือ EU. โดยให้ตราเป็นกฎกระทรวงซึ่งผ่านการ พิจารณากลับกรองจากคณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ จึงจะมีผลบังคับใช้ตามมาตรานี้ เพราะหากไม่กำหนดให้ ชัดเจน จะทำให้นักลงทุนเกิดความสับสน ซึ่งส่งผลกระทบต่อ โดยตรงต่อการประกอบธุรกิจของสินค้าทั้ง ๕ ประเภท รวมทั้งสินค้าที่เป็นส่วนประกอบของสินค้านี้ดังกล่าวโดยตรง	ตามประเด็นในข้อ ๑ เนื่องด้วยปัจจัยทางกายภาพและ แบบแผนทางด้านกฎหมายที่แตกต่างกัน เช่น ระบบ แรงดันไฟฟ้าเทคโนโลยีในท้องตลาด พฤติกรรมของสังคม หรือลักษณะรูปแบบของกฎหมาย ขนบธรรมเนียมของ สังคมและการปฏิบัติบังคับใช้ ฉะนั้น ภายใต้กฎหมายนี้จึง กำหนดรูปแบบให้เหมาะสมแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อความ เข้าใจรูปแบบเดียวกัน การเข้าถึงและการปฏิบัติอันไม่เป็น ภาระแก่ประชาชนจนเกินไป โดยให้ผลิตภัณฑ์ฯ ซึ่งอยู่ ภายใต้กฎหมายนี้ คือ เครื่องใช้พลังงานหรือกระแสไฟฟ้า

34

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>จนทำให้เกิดการชะลอการลงทุน ซึ่งส่งผลโดยตรงกับอุตสาหกรรมของไทย (นายชัยดี อนันตนิยม)</p> <p>๒. ในมาตรา ๔ ควรนิยามผลิตภัณฑ์ ๕ ชนิดตาม มาตรา ๕ เพื่ออ้างอิงให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน และควรมีนิยามคำว่าผู้ผลิต ซึ่งควรหมายรวมถึงผู้จัดจำหน่าย ผู้นำเข้า ผู้สั่งซื้อออนไลน์ ผู้ค้าออนไลน์ซึ่งควรรับผิดชอบ แทนผู้ผลิตในต่างประเทศ ควรมีนิยามของ อปท. และ คณะกรรมการที่จะกำหนดกลไกกำหนดกลไกการขับเคลื่อน ดูแลการกำจัดซากทั้งระบบอย่างครบวงจร</p> <p>๓. แก้ไข และเพิ่มเติมนิยามและข้อกำหนดที่ช่วยให้ ผลักดันให้ระบบการกำจัดซากอิเล็กทรอนิกส์สามารถปฏิบัติ ได้ตามเป้าหมาย (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๔. คำจำกัดความของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ควรจะเป็นไปในแนวทางกับ EU WEEE Directive เพื่อให้สอดคล้องกับสากล โดยคำจำกัด ความเป็นดังนี้</p> <p>(๑) อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์หรือ EEE หมายความว่า อุปกรณ์ที่อาศัยกระแสไฟฟ้าหรือ สนามแม่เหล็กไฟฟ้าเพื่อให้ทำงานได้ถูกต้อง และอุปกรณ์ สำหรับกำเนิด ส่งผ่านและวัดกระแสไฟฟ้าและสนาม สนามแม่เหล็กไฟฟ้างดแล้วและออกแบบให้ใช้กับแรงดัน ไม่เกิน ๑๐๐๐ V (ac) และ ๑๕๐๐ V (dc)</p> <p>(๒) ซากอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ หรือ</p>	<p>พื้นฐานเป็นหลัก (๒๒๐ โวลท์: ๑ เฟส) และรวมความถึง อุปกรณ์เกี่ยวเนื่องหรือเป็นส่วนประกอบด้วย ตามประเด็นในข้อ ๒ ผลิตภัณฑ์ทั้ง ๕ ชนิดนั้นเป็น คำสามัญทั่วไป จึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องนิยามในกฎหมายอีก ส่วนคำว่าผู้ผลิตนั้นหมายความรวมถึงผู้จัดจำหน่าย และ ผู้นำเข้า คำว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในที่นี้มี ความหมายสามัญ จึงไม่มีความจำเป็นจะต้องกำหนดคำ นิยาม ส่วนในประเด็นคณะกรรมการนั้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ กำหนดให้การมีคณะกรรมการตามกฎหมาย เป็นไปเพียงพอเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงไม่มีระบบคณะกรรมการ เพื่อลดขั้นตอนในการ ดำเนินการ</p> <p>ตามประเด็นในข้อ ๔ เนื่องด้วยปัจจัยทางกายภาพและ แบบแผนทางด้านกฎหมายที่แตกต่างกัน เช่น ระบบ แรงดันไฟฟ้าเทคโนโลยีในท้องตลาด พฤติกรรมของสังคม หรือลักษณะรูปแบบของกฎหมาย ขนบธรรมเนียมของ สังคมและการปฏิบัติบังคับใช้ ฉะนั้น ภายใต้กฎหมายนี้ จึงกำหนดรูปแบบให้เหมาะสมแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อ ความเข้าใจรูปแบบเดียวกัน การเข้าถึงและการปฏิบัติอัน ไม่เป็นภาระแก่ประชาชนจนเกินไป โดยให้ผลิตภัณฑ์ฯ ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมายนี้คือเครื่องใช้พลังงานหรือ กระแสไฟฟ้าพื้นฐานเป็นหลัก (๒๒๐ โวลท์: ๑ เฟส) และ รวมความถึงอุปกรณ์เกี่ยวเนื่องหรือเป็นส่วนประกอบด้วย</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	WEEE หมายถึง อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งเป็นของเสียตามความหมายในข้อ ๓ (๑) ของ Directive ๒๐๐๘/๙๘/EC รวมทั้งส่วนประกอบ, ส่วนประกอบย่อย และวัสดุสิ้นเปลืองทั้งหมดซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลิตภัณฑ์ในเวลาที่ถูกทิ้ง (นายประชา เสมอจิม)	
<p>“ซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถใช้งานหรือไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป</p>	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. “ซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถใช้งานหรือไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป” เพิ่มเติมว่า “ไม่รวมถึงซากผลิตภัณฑ์ที่มีกฎหมายเฉพาะบังคับใช้เพื่อการจัดทำลาย ได้แก่ ซากที่เกิดจากกระบวนการผลิตในประเทศ ซากผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าจากต่างประเทศในลักษณะ ซากทั้งเครื่อง และหรือ ถอดแยกกับบางชิ้นส่วนหรือทุกชิ้นส่วน ไม่ว่าจะรูปแบบใดๆ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. “ซากผลิตภัณฑ์” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ชำรุดหรือเสื่อมสภาพจนไม่สามารถใช้งานหรือไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป เพิ่มเติมว่า “ไม่รวมถึงซากผลิตภัณฑ์ที่มีกฎหมายเฉพาะบังคับใช้เพื่อการจัดทำลาย ได้แก่ ซากที่เกิดจากกระบวนการผลิตในประเทศ ซากผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าจากต่างประเทศในลักษณะ ซากทั้งเครื่องและหรือถอดแยกกับบางชิ้นส่วนหรือ</p>	<p>ประเด็นนิยามของซากผลิตภัณฑ์ฯ ตามข้อ ๑ และ ข้อ ๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดประเภทซากผลิตภัณฑ์ที่ต้องอยู่ภายใต้การควบคุม โดยคำนึงการจัดการผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าฯ จากบ้านเรือน/ชุมชน เป็นลำดับแรกก่อน อีกทั้ง ซากผลิตภัณฑ์ที่กฎหมายเฉพาะได้กำหนดการกำจัดทำลายไว้แล้ว จะเป็นไปตามกฎหมายเฉพาะนั้น ไม่อยู่ในบังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้ เช่น ของเสียตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่การดำเนินการต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน สำหรับซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าที่นำเข้าจากต่างประเทศนั้นจะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายอยู่แล้ว เป็นต้น</p>

35

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ทุกชิ้นส่วน ไม่ว่าจะรูปแบบใดๆ”</p> <p>เหตุผล ปัจจุบันกฎหมายกำหนดให้การทิ้งขยะอันตรายจากกระบวนการผลิต ซากผลิตภัณฑ์ ที่นำเข้าต้องส่งไปโรงงานควบคุมที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น จึงไม่อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. นี้ (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p>	
<p>“ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าให้ถือว่าผู้ที่มีชื่อบนฉลากเป็นผู้ผลิต หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้า หรือชื่อบนฉลากให้ถือว่าผู้ประดิษฐ์ ประกอบหรือกระทำด้วยวิธีการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผู้ผลิต และให้หมายความรวมถึงผู้นำเข้าหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายด้วย</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. “ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าให้ถือว่าผู้ที่มีชื่อบนฉลากเป็นผู้ผลิต หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้า หรือชื่อบนฉลาก ผู้ผลิตเฉพาะผลิตเพื่อขายในประเทศ ผู้นำเข้าเพื่อใช้งาน ต้องเข้าข่ายตามมาตรานี้ด้วย (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. “ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าบนผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าให้ถือว่าผู้ที่มีชื่อบนฉลากเป็นผู้ผลิต หากไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้า หรือชื่อบนฉลาก</p> <p>เหตุผล ผู้ผลิตเฉพาะผลิตเพื่อขายในประเทศ ผู้นำเข้าเพื่อใช้งาน ต้องเข้าข่ายตามมาตรานี้ด้วย (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p> <p>๓. เพิ่มบทนิยามผู้ผลิตให้ครอบคลุมถึงการนำเข้ามาเพื่อธุรกิจแบบออนไลน์ การสั่งของผ่านอินเทอร์เน็ตต่างๆ</p>	<p>ข้อเสนอให้เพิ่มเติมนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการ” “ผู้นำเข้าเพื่อใช้งาน” “ผู้จัดจำหน่าย” อยู่ในความหมายของคำว่า “ผู้ผลิต” แล้ว ทั้งนี้ กฎหมายได้มุ่งให้ความสำคัญกับผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นลำดับและครบถ้วนในการจัดให้มีระบบการจัดการเป็นเบื้องต้นแล้ว</p>

๓๗

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ กฟ.
	๕. เพิ่มบทนิยามการมีส่วนร่วมรับผิดชอบของผู้จัดทำนายหรือผู้ขายรายย่อย (นายบัญชา เกตวัลท์)	
“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้		
“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ		
“ปลัดกระทรวง” หมายความว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้		
<p>มาตรา ๕ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) คอมพิวเตอร์ (๒) เครื่องโทรศัพท์และโทรศัพท์ไร้สาย (๓) เครื่องปรับอากาศ (๔) เครื่องรับโทรทัศน์ (๕) ตู้เย็น 	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๒๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. การระบุประเภทของผลิตภัณฑ์ไม่ชัดเจน อาจทำให้มีปัญหาในการตีความภายหลัง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) คอมพิวเตอร์ รวมถึงส่วนประกอบด้วยหรือไม่ เช่น เม้าส์, คีย์บอร์ด, สายไฟ, จอมอนิเตอร์, UPS แล้ว อุปกรณ์จำพวกคอมพิวเตอร์เน็ตเวิร์ค เซิร์ฟเวอร์, เราเตอร์ รวมด้วยหรือไม่อย่างไร เพราะมีจำนวนมากและเกือบทุกที่ในบริษัทฯ, องค์กรภาครัฐ 	<p>สำหรับอุปกรณ์ต่อเนื่องที่เสนอแนมมานั้น เห็นว่าอยู่ภายใต้ขอบเขตของคำว่า “อุปกรณ์ต่อเนื่อง” ตามนิยามของคำว่าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามร่างมาตรา ๔ อยู่แล้ว ซึ่งจะได้ดำเนินการประกาศตามกฎหมายต่อไป</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>(๖) ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>(๒) เครื่องโทรศัพทและโทรศัพทไร้สาย รวมถึงโทรศัพทมือถือด้วยหรือไม่ และอุปกรณ์ต่อพ่วงต่าง ๆ เช่น หูฟัง แบตเตอรี่ ที่อุปกรณ์ชาร์จ เป็นต้น</p> <p>(๓) เครื่องปรับอากาศ ครอบคลุมอะไรบ้าง แอร์เคลื่อนที่, พัดลมไอน้ำ, พัดลมไอเย็น, คอมเพรสเซอร์เกี่ยวข้องหรือไม่</p> <p>(๔) เครื่องรับโทรทัศน์ ครอบคลุมอะไรบ้าง จอทีวี ติตรถยนต์ซึ่งมีเป็นจำนวนมากเช่นกัน ควรเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่</p> <p>(๕) ตู้เย็น ครอบคลุมอะไรบ้าง คอมเพรสเซอร์เกี่ยวข้องหรือไม่ (นายบัญชา เกตวัลท์)</p> <p>๒. ประเภทของผลิตภัณฑ์ ตามร่างมาตรา ๕ ยังไม่ชัดเจน ควรต้องระบุให้ชัดเจน เช่น แอร์แบบไหน แอร์ระบบแอร์โรงงาน คอมพิวเตอร์ รวมคีย์บอร์ด เมาส์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เช่น หากทิ้งมอโนเตอร์อย่างเดียว ใครรับผิดชอบ ทิ้ง Harddisk เข้าตามกฎหมายใหม่ ใครรับผิดชอบหากไม่เข้าเงื่อนไขตามกฎหมาย หน่วยงานใดเป็นผู้ตีความ (ว่าที่ ร.ต. วัชรพงษ์ ชี้อตรง)</p> <p>๓. การระบุประเภทผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจนตามมาตรา ๕ พิจารณาเห็นว่า กำหนดขอบข่ายขนาด ลักษณะการใช้งาน รุ่น คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ อย่างชัดเจน โดยตราเป็นกฎกระทรวงที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ จึงจะมีผลบังคับใช้ตามมาตรา นี้ รวมทั้งควร</p>	<p>สำหรับเครื่องปรับอากาศ ตามความหมายในร่างพระราชบัญญัตินี้หมายความเฉพาะเครื่องปรับอากาศที่ใช้ในบ้าน</p> <p>ประเด็นตามข้อ ๓ สำหรับประเภทผลิตภัณฑ์ที่จะถูกควบคุม ถูกประกาศกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ เพื่อให้กฎหมายสามารถมีผลบังคับใช้ได้ทันที ไม่ต้องรอการออกกฎกระทรวงซึ่งอาจจะเกิดความล่าช้าได้</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>กำหนดให้สินค้า ตามมาตรา ๕ เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตจำหน่าย กับกรมควบคุมมลพิษ (นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๔. มาตรา ๕ ควรกำหนดขบข่าย ชนิด ขนาด (กำลังไฟ ลักษณะเทคโนโลยีที่ใช้) ของผลิตภัณฑ์อย่างชัดเจน เพื่อดำเนินการในขบวนการกำจัดได้ถูกต้อง (คุณวราพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๕. ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในบังคับควรระบุให้ชัดเจน เช่น ตู้เย็น ตู้แช่ และรวมถึงส่วนประกอบที่ไม่เป็นอิเล็กทรอนิกส์ด้วยหรือไม่ (นางสาวบุญธิมา บุญธนากร)</p> <p>๖. คำจำกัดความของประเภทอุปกรณ์ที่อยู่ในขบข่ายต้องระบุให้ชัดเจนกว่านี้เพื่อให้ชัดเจนกับผู้มีส่วนได้เสียทุกส่วน, ลดความสับสน, และหลีกเลี่ยงการควบคุมผลิตภัณฑ์แบบที่กว้างเกินไป ยกตัวอย่างเช่น (๑) คอมพิวเตอร์ควรรู้แจ้งเพิ่มเติมเนื่องจากคำนี้กว้างเกินไป</p> <p>๗. การเพิ่มเติมข้อกำหนดทั่วไป “(๖) ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” ควรชี้แจงเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความมั่นใจในรูปแบบความต้องการที่กำหนดและขอบเขตของผลิตภัณฑ์ที่จะครอบคลุม นอกจากนี้ ยังต้องมีการควบคุมที่กำหนดขึ้นเพื่อกำหนดว่าจะทำเมื่อไร ทำอะไร ทำอย่างไร และเหตุใดรัฐมนตรีจึงสามารถกำหนด WEEE เพิ่มเติม</p>	<p>มาตรา ๕ กำหนดว่า ตู้เย็นซึ่งใช้ไฟฟ้าหรืออุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าทั่วไป</p> <p>ประเด็นตามข้อ ๖ และ ข้อ ๗ ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าได้ใช้ความหมายสามัญทั่วไป ซึ่งบุคคลทั่วไปเข้าใจได้ ขั้นตอนการยกร่างกฎกระทรวงจะมีการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้เสียในกฎกระทรวงเสมอ</p>

39

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ภายใต้พระราชบัญญัติได้ ส่วนนี้ควรรวมถึงการ ปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งรวมถึงภาคอุตสาหกรรม ที่ได้รับผลกระทบ / สมาคมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๘. การยกเว้นควรได้รับการระบุไว้อย่างชัดเจนใน มาตรา ๓ หรือมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ซึ่งเป็นไป ในแนวทางเดียวกับคำจำกัดความในข้อ ๒, (๓) ของระเบียบ WEEE, ๒๐๑๒/๑๙ / EU (ฉบับร่าง) ตัวอย่างเช่น อุปกรณ์ ไอทีที่เชื่อมต่อกับกำลังสามเฟส, การติดตั้งถาวรขนาดใหญ่ หรืออุปกรณ์ซึ่งได้รับการออกแบบและติดตั้งเป็นส่วนหนึ่ง ของอุปกรณ์ประเภทอื่น ซึ่งไม่รวมอยู่ในหรือไม่อยู่ภายใต้ ขอบเขตของกฎหมายนี้ ซึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เฉพาะใน กรณีที่เป็นส่วนหนึ่งของอุปกรณ์นั้น ตัวอย่างเช่น:</p> <p>(๑) วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้ คอมพิวเตอร์จะครอบคลุมทั้งหน่วยประจำที่และหน่วย เคลื่อนที่ ซึ่งรวมถึงคอมพิวเตอร์เดสก์ท็อปและคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊กและไม่รวมแท็บเล็ต</p> <p>(๒) ไม่รวมการติดตั้งถาวรขนาดใหญ่</p> <p>(๓) ไม่รวม EEE สำหรับการใช้งานระดับมืออาชีพ หรือสำนักงาน (นายประชา เสมอิม) ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</p> <p>๑. การระบุประเภทผลิตภัณฑ์ตามร่างฯ มาตรา ๕ ไม่ชัดเจน เห็นควรให้กำหนดขอบข่าย ขนาด ลักษณะการ</p>	<p>ประเด็นตามข้อ ๘ ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนด คำนิยามคำว่า ซากผลิตภัณฑ์ ให้มีความสอดคล้องกับ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมประกอบกับ พิจารณาตามบริบทของปริมาณการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบันของประเทศไทย</p> <p>ขั้นตอนการยกเว้นกฎหมายกระทรวงจะมีการจัดให้มีการรับฟัง ความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้เสียในกฎกระทรวงเสมอ</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	ใช้งาน คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจน เช่น ในญี่ปุ่น หรืออียู โดยให้ตราเป็นกฎกระทรวงซึ่งผ่านการพิจารณา กลั่นกรองจากคณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ จึงจะมี ผลบังคับใช้ตามมาตรานี้ เพราะหากไม่กำหนดไว้ให้ชัดเจน จะทำให้นักลงทุนเกิดความสับสน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตรง ต่อการประกอบธุรกิจของสินค้าทั้ง ๕ ประเภทโดยตรง จนถึงทำให้เกิดการชะลอการลงทุน ซึ่งส่งผลเสียโดยตรงกับ อุตสาหกรรมของประเทศไทย (คุณภวณา สุริยพฤษย์)	ส่วนในประเด็นคณะกรรมการนั้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ กำหนดให้มีการมีคณะกรรมการตามกฎหมาย เป็นไปเพื่อเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงไม่มีระบบคณะกรรมการ เพื่อลดขั้นตอนในการ ดำเนินการ
4 มาตรา ๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน เจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงเมื่อประกาศในราชกิจจา นุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้		
หมวด ๑ การจัดการซากผลิตภัณฑ์		
มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งซากผลิตภัณฑ์ ในที่สาธารณะ ที่รกร้างว่างเปล่า หรือทิ้งปะปน กับขยะมูลฝอย		

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>มาตรา ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วน ของซากผลิตภัณฑ์ เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การถอดและประกอบเข้าตามเดิม</p> <p>(๒) การซ่อมแซมเพื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ</p> <p>(๓) การดำเนินการเพื่อการศึกษาค้นคว้า ทดลองและวิจัยโดยหน่วยงานของรัฐหรือ สถานศึกษาของรัฐ</p> <p>(๔) การดำเนินการของโรงงานที่ได้รับ อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p> <p>(๕) การดำเนินการที่มีลักษณะตามที่ อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. ควรเพิ่มช่องทางให้ภาคเอกชน ผู้เป็นเจ้าของ ผลิตภัณฑ์ สามารถดำเนินการถอดแยกเพื่อศึกษาวิจัยหา ข้อมูลหรือสาเหตุเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาปรับปรุง ผลิตภัณฑ์รุ่นใหม่ได้ (นายบัญชา เกตวัลท์)</p> <p>๒. ห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ บางส่วนหรือทั้งหมด ขณะครอบครองซากไม่ว่ากรณีใด รวมทั้ง ระหว่างต้นทางซากผลิตภัณฑ์จากผู้ครอบครองซาก ถูกขนส่ง ถึงปลายทางโรงงานถอดแยกซากทุกชิ้นส่วนใน ครั้งเดียว เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>“(๓) การดำเนินการเพื่อการทดสอบคุณภาพ ศึกษา ทดลอง และวิจัยโดยหน่วยงานของรัฐหรือสถานศึกษาของ รัฐ หรือโดยอยู่ในความควบคุมของผู้เชี่ยวชาญในผลิตภัณฑ์ ควบคุมประเภทนั้น หรือการดำเนินการทดสอบคุณภาพ ศึกษาค้นคว้า และวิจัย ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น”</p> <p>เหตุผล เพื่อให้ครอบคลุมทุกองค์การที่เกี่ยวข้องด้านทดสอบ คุณภาพ ศึกษาทดลอง และวิจัย (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๓. ห้ามมิให้ผู้ใดถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์ บางส่วนหรือทั้งหมด ขณะครอบครองซากไม่ว่ากรณีใด รวมทั้งระหว่างต้นทางซากผลิตภัณฑ์จากผู้ครอบครองซาก</p>	<p>ตามมาตรา ๘ (๕) ได้บัญญัติในลักษณะปลายเปิด หาก เห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวมีความจำเป็นก็สามารถออก ประกาศกำหนดเพิ่มเติมในอนุบัญญัติได้</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ กพ.
	<p>ถูกขนส่ง ถึงปลายทางโรงงานถอดแยกซากทุกชิ้นส่วนใน ครั้งเดียว เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้</p> <p>“(๓) การดำเนินการเพื่อการทดสอบคุณภาพ ศึกษา ทดลอง และวิจัยโดยหน่วยงานของรัฐหรือสถานศึกษาของ รัฐ หรือโดยอยู่ใน ความควบคุมของผู้เชี่ยวชาญในผลิตภัณฑ์ ควบคุมประเภทนั้น หรือการดำเนินการทดสอบคุณภาพ ศึกษาทดลอง และวิจัย ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น”</p> <p>เหตุผล ป้องกันการฉกฉวยชิ้นส่วนที่มีค่าบางส่วนไปเพื่อ ประโยชน์ตนเอง แล้วส่งคืนซากที่ไม่สมบูรณ์ และเพื่อให้ ครอบคลุมทุกองค์การที่เกี่ยวข้องด้านทดสอบคุณภาพ ศึกษา ทดลอง และวิจัย (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p>	
<p>มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดรับคืน จัดเก็บ หรือรวบรวมซาก ผลิตภัณฑ์ เว้นแต่จัดทำโดยศูนย์รับคืนซาก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จัดตั้งและขึ้นทะเบียนตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือได้รับ อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ในกรณีที่มีซากผลิตภัณฑ์ปนอยู่กับสิ่งปฏิกูลและ มูลฝอยที่จัดเก็บ</p>		

49

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ กพ.
<p>ในการดำเนินการของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขตามวรรคหนึ่งให้บุคคลหรือหน่วยงานดังกล่าวทำการคัดแยกเพื่อนำส่งหรือประสานศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ในการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ต่อไป</p>		
<p>มาตรา ๑๐ การจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่งนอกจากผู้ผลิตต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๕ แล้วให้ดำเนินการได้ดังนี้</p> <p>(๑) ผู้ผลิตร่วมกับผู้ผลิตรายอื่น หรือให้ผู้จัดทำหน่วยผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรือผู้ใดดำเนินการแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของผู้ผลิต</p> <p>(๒) ผู้ผลิตทำความตกลงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ดำเนินการแทน โดยการดำเนินการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามที่ตกลงร่วมกัน</p> <p>นอกจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง บุคคล</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th มีความเห็นดังนี้</p> <p>๑. ผู้ผลิต ไม่สามารถบังคับผู้จัดทำหน่วย หรือ ร้านค้าให้มาช่วยเก็บได้ เพราะเป็นคนละนิติบุคคล จึงขาดการมีส่วนร่วม</p> <p>๒. องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น หากไม่ให้ความร่วมมือในการจัดการซากจะอย่างไร ร่างกฎหมายไม่มีสภาพบังคับ (ว่าที่ รต. วัชรพงษ์ ชี้อตรง)</p> <p>๓. ควรให้ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย และ อปท. จัดสถานที่ที่สะดวกในการรับคืนซาก และสนับสนุนชาเล้ง และประชาชนในชุมชนที่คัดแยกซากให้มาจดทะเบียน เพื่อการรับคืนซากและคัดแยกซากได้อย่างถูกกฎหมาย รวมถึง ควรอนุญาตให้เอกชนสามารถตั้งองค์กรกลางที่มีอำนาจในการรับจดทะเบียนและเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ผลิต นำเข้า ผู้ค้าออนไลน์ เพื่อเป็นเงินในการสนับสนุนการจัดการซากใน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดให้ผู้จัดทำหน่วย และ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๑๐ (๑) (๒)</p> <p>- กฎหมายมิได้ห้ามการรวมกลุ่มตั้งองค์กรกลาง หรือ ระดมเงินสนับสนุน ดังนั้นผู้ผลิตก็สามารถรวมกลุ่มเป็นองค์กรได้โดยไม่ละเมิดต่อกฎหมาย</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ กพ.
<p>ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่อธิบดีประกาศกำหนด อาจขอจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งได้</p>	<p>ระบบให้สำเร็จ และควรตั้งคณะกรรมการกลางในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของทุกส่วน และวิธีการดำเนินการรวบรวม จัดเก็บอย่างชัดเจน และเหมาะสม (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๔. ควรกำหนดหน้าที่ให้ อปท. สนับสนุนร่วมมือในการเก็บรวบรวมซากอิเล็กทรอนิกส์จากทุกชุมชนทั่วประเทศ เพราะมีหน่วยงานที่ตั้งในแต่ละจังหวัดอยู่แล้ว เพื่อให้การจัดเก็บครบถ้วน</p> <p>๕. ควรอนุญาตให้เอกชนรวมตัวกันตั้งศูนย์บริหารแทนผู้ผลิต นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย เพื่อเก็บค่าธรรมเนียมไว้สำหรับบริหารจัดการซาก (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๖. มีความเป็นไปได้ยากหากต้องร่วมกันจัดการซากผลิตภัณฑ์ของทุกภาคส่วน รวมถึงองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเนื่องจาก ยังไม่มีการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้ รวมทั้งการสนับสนุนที่ดีจากคณะกรรมการระดับสูง หรือผู้มีอำนาจในส่วนนี้ (นางสาวบุญธิมา บุญธนากร)</p>	
<p>มาตรา ๑๑ การรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษา และการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ต้องนำส่งซาก</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. ศูนย์รับคืนซากควรมีความยืดหยุ่นในการจัดการ การยอมรับและการรวบรวม รวมถึงการระบุสิ่งของที่พวกเขาจะรับและปฏิเสธซากผลิตภัณฑ์จากผู้บริโภค สิ่งของที่ถูกต้องซึ่งก่อให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยสำหรับเจ้าหน้าที่เก็บรวบรวม เนื่องจากการปนเปื้อนหรือแตกเป็นตัวอย่าง</p>	<p>รับทราบและจะนำไปพิจารณาประกอบการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการรับคืน การจัดเก็บการรวบรวม การเก็บรักษา และการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นหลักการตามกฎหมายโดยห้ามถอดแยกซากผลิตภัณฑ์</p>

45

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ผลิตภัณฑ์ไปยังโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่ได้รับอนุญาตที่อธิบดีประกาศกำหนดเท่านั้น</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่งไปใช้บังคับกับการดำเนินการของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหรือได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขตามมาตรา ๙ ด้วย</p>	<p>ของรายการที่อาจปฏิเสธในการเก็บรวบรวมได้ ผู้ผลิตควรมีสิทธิที่จะปฏิเสธเศษซากผลิตภัณฑ์ กรณีการลักลอบถอดวัสดุที่มีมูลค่าภายในของซากๆ ออกก่อนนำมาส่งที่ศูนย์รวบรวมที่ได้รับอนุญาต</p> <p>๒. ขอแนะนำให้กรมควบคุมมลพิษยอมรับการรับรองจากภายนอกไปยังมาตรฐานการรีไซเคิลอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ยอมรับในระดับสากลเช่น R๒, e-Stewards, WEEELABEX, EN ๕๐๖๒๕ หรือที่คล้ายคลึงกันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ "เกณฑ์และขั้นตอน" ที่อธิบดีกำหนด (นายประชา เสมามิ)</p>	<p>รับทราบและจะนำไปพิจารณาประกอบการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการรับคืน การจัดเก็บการรวบรวม การเก็บรักษา และการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๑๑</p>
<p>มาตรา ๑๒ ให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์จัดทำรายงานชนิดและปริมาณซากผลิตภัณฑ์ที่นำส่งโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานในแต่ละปีเสนอต่อกรมควบคุมมลพิษ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>		
<p>มาตรา ๑๓ ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๑๑ อธิบดีมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ผู้</p>		

46

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์นั้นแก้ไขหรือ ปรับปรุงการดำเนินการให้ถูกต้องโดยกำหนด ระยะเวลาให้แล้วเสร็จ หรือสั่งให้ระงับการ ดำเนินกิจการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เป็น การชั่วคราว		
มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ดีเห็นว่ากร ประกอบกิจการของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ ของประชาชนอย่างร้ายแรง ให้อธิบดีมีอำนาจ ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซาก ผลิตภัณฑ์กระทำหรืองดเว้นกระทำการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือป้องกันความเสียหายเช่นว่านั้น ได้		
หมวดที่ ๒ หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ผลิต		
มาตรา ๑๕ ให้ผู้ผลิตมีหน้าที่รับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ประเภท เดียวกันไม่ว่าจะเป็นของผู้ผลิตรายใด รวมถึง ซากของผลิตภัณฑ์ที่มีการนำเข้าจากต่างประเทศ หรือที่ไม่มียี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าใด ๆ	ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th มีความเห็นดังนี้ ๑ ควรให้ผู้ผลิตรับผิดชอบในส่วนผลิตภัณฑ์ของตนเอง ที่นำเข้า การให้รับผิดชอบซากทั้งหมดอาจไม่เป็นธรรมต่อ	ร่างพระราชบัญญัตินี้ ใช้หลักการการขยายความ รับผิดชอบของผู้ผลิต โดยกำหนดให้ผู้ผลิตรับผิดชอบต่อ วงจรผลิตภัณฑ์ของตน ตั้งแต่การผลิตจนถึงการกำจัดซาก ผลิตภัณฑ์ของตน ทั้งนี้ กฎหมายกำหนดผู้ผลิตครอบคลุม

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>หรือที่ผู้ผลิตเลิกดำเนินการแล้วด้วย</p> <p>ผู้ผลิตจะปฏิเสธการดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์ใดที่เป็นการสร้างภาระเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวกับผู้นำซากผลิตภัณฑ์มาส่งคืนมิได้</p> <p>ในกรณีที่กรมควบคุมมลพิษพบว่าผู้ผลิตไม่ดำเนินการตามวรรคสอง ให้มีอำนาจสั่งให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด</p>	<p>ผู้ผลิต/ผู้นำเข้า</p> <p>๒ ควรให้มีการขึ้นทะเบียนผู้ผลิต ผู้นำเข้า รวมถึงผู้นำเข้ามาเพื่อธุรกิจจำหน่ายแบบออนไลน์ เพื่อให้สามารถตรวจสอบกลับได้ว่าใครเป็นเจ้าของซากฯ นั้น</p> <p>๓ เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมรับผิดชอบสำหรับผู้จัดจำหน่ายด้วยกัน เพื่อให้สามารถควบคุมและจัดการซากฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๔ เพิ่มบทบาทหน้าที่ของประชาชน ต้องดำเนินการทั้งซากฯ ตามที่กฎหมายกำหนด (<u>นายบัญชา เกตวิทย์</u>)</p> <p>๕ ผู้ผลิตต้องรับผิดชอบต่อซากของทุกยี่ห้อ ซากที่ไม่มีเจ้าของ ซากที่มีการลักลอบเข้ามา ซึ่งเป็นหลักการขยายความรับผิดชอบ ที่ยังไม่เหมาะกับบริบทของประเทศไทย ที่ยังมีผู้ประกอบการที่ไม่อยู่ในระบบ เช่น ผู้นำเข้าอิสระ</p> <p>๖ มีของที่ลักลอบนำเข้ามาขาย หรือเป็นของปลอม หรือของที่บริษัทปิดตัวไปแล้ว บริษัทที่อยู่ในระบบที่ถูกต้องต้องรับผิดชอบต่อซาก เป็นการเหมาะสมหรือไม่ (<u>ว่าที่ ร.ต. วัชรพงษ์ ชี้อตรง</u>)</p> <p>๗. ตามมาตรา ๑๕ เห็นว่า ผู้ผลิตควรรับผิดชอบต่อซากผลิตภัณฑ์ที่เป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าของตนเท่านั้น ส่วนซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถพิสูจน์หาเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าได้หรือซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่สมบูรณ์ อาทิ ถูกถอดแยกชิ้นส่วนมาแล้ว ให้ภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบต่อไป เพื่อป้องกันปัญหาเชิง</p>	<p>รวมถึง ผู้นำเข้า/ผู้ประดิษฐ์/ผู้จำหน่าย (มาตรา ๔) โดยผู้ผลิตบางผลิตภัณฑ์ได้แสดงความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ของตนอย่างสมัครใจมาเป็นลำดับแล้ว โดยสามารถส่งต่อความรับผิดชอบต่อผู้ผลิตจนถึงผู้บริโภคตามกลไกตลาด ซึ่งสนับสนุนตามหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายอีกด้วย อนึ่ง ในช่วงเปลี่ยนผ่านอาจมีผลกระทบต่อผู้ผลิตในช่วงเวลาเริ่มต้น แต่ส่งผลต่อธุรกิจรีไซเคิลและสังคมโดยรวมมากกว่าในอนาคต</p>

18

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>เทคนิคที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเนื่องจากผู้กำจัดยังขาดความรู้และเทคโนโลยีในการจัดการวัสดุที่ผู้ผลิตรายอื่น ๆ นำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ (นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๘. ไม่เห็นด้วยกับนิยามในมาตรา ๑๕ ที่กำหนดให้ผู้ผลิตเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการกำจัดซาก ซึ่งควรให้ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย ผู้ค้าออนไลน์ร่วมรับผิดชอบด้วย โดยเฉพาะ ไม่เป็นธรรมที่ผู้ผลิตต้องรับผิดชอบซากที่ไม่มีเยื่อหุ้ม หรือปิดตัวไปรวมถึงซากในอดีตซึ่งส่วนนี้รัฐควรเป็นผู้รับผิดชอบ (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๙. แก้ไขมาตรา ๑๕ ผู้ผลิต ควรหมายรวมถึง ผู้นำเข้า (ครอบคลุมผู้ค้าออนไลน์) ผู้จัดจำหน่าย ผู้ขายตรง ต้องรับผิดชอบการกำจัดซากอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกันร่วมกันในส่วนที่ผลิต นำเข้า ของเยื่อหุ้มตนเองเท่านั้น ซากในอดีตซากไม่มีเยื่อหุ้ม ฝ่ายรัฐควรเป็นผู้รับผิดชอบจะเหมาะสมควรกว่า (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๑๐. ขอบข่ายการรับผิดชอบของผู้ผลิตกว้างเกินไป ซึ่งไม่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย เพราะจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้จัดจำหน่ายนำสินค้า ๕ ประเภทที่ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ. ซากมาจำหน่าย เนื่องจากต้นทุนถูกกว่าและผู้จัดจำหน่ายไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ (นางสาวบุญธิมา บุญนากร)</p> <p>๑๑. ควรให้มีความคล่องตัวกับข้อกำหนดนี้ในกรณีที่ผู้ผลิตได้รับอนุญาตให้สามารถยอมรับหรือปฏิเสธซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้เป็นของตนเองหรือส่งคืนให้ผู้ผลิตเดิมได้</p>	<p>หลักการมาตรา ๑๕ มีหลักการเพื่อป้องกันภาระส่วนเกินและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนและผู้บริโภคซึ่งซื้อผลิตภัณฑ์โดยทิ้งซากหนึ่งชิ้นตามกฎแลกเปลี่ยนทดแทน</p> <p>ดำเนินการได้ตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๐ ตามแผนความรับผิดชอบที่เสนอตามมาตรา ๑๖ (ความเห็น กจส.)</p>

49

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
50	<p>เนื่องจากไม่เป็นธรรมต่อผู้ผลิตที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรีไซเคิลดังกล่าว ความรับผิดชอบร่วมกันในห่วงโซ่ผลิตภัณฑ์ (ผู้ผลิต เทศบาล ผู้ค้าปลีก ผู้บริโภค ฯลฯ) เป็นส่วนหนึ่งของแนวคิด EPR และเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้มั่นใจว่าจะประสบความสำเร็จในการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ ในกรณีนี้จำเป็นต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันของเทศบาลและเจ้าของเพื่อแก้ปัญหาซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีเชื้อ</p> <p>๑๒. จากมุมมองของจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีแบรนด์และสถานการณ์การนำเข้าแบบขนานในประเทศไทย มีความเป็นไปได้สูงที่จะเกิดสถานการณ์ที่ไม่เป็นธรรมขึ้นซึ่งผู้ผลิตที่ติดตั้งระบบเก็บรวบรวมจะต้องเสียค่ารีไซเคิลสูงสำหรับซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีแบรนด์หรือซากผลิตภัณฑ์จากการนำเข้าแบบผิดกฎหมาย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกฝ่ายตามกฎหมายที่นำ EEE เข้าสู่ตลาดไทย (เช่นผู้ค้าและผู้นำเข้า) จะต้องลงทะเบียนกับกรมควบคุมมลพิษและส่ง "แผนปฏิบัติตามกฎระเบียบ" ตามมาตรา ๑๖ และ ๑๗ เพื่อให้แน่ใจได้ว่า EEE ที่นำมาใช้ในประเทศไทยจะได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเมื่อหมดอายุการใช้งาน ต้นทุนการรีไซเคิลจะกระจายอย่างเป็นธรรมระหว่างผู้ผลิตผู้นำเข้าและผู้ค้า ด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถลดผู้ที่เอาเปรียบ (ผู้ค้าปลีกขายผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีตราสินค้า / กล่องสีขาวและผู้ขายมือสอง) ในตลาดไทย การขายผลิตภัณฑ์ที่ครอบคลุมใน</p>	<p>กฎหมายกำหนดกติกาให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย ดำเนินการภายในประเทศได้อย่างถูกต้อง กรณีกระทำผิดกฎหมายเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย เช่น กฎหมายว่าด้วยศุลกากร กฎหมายว่าด้วยภาษี เป็นต้น</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ กพ.
	<p>ตลาดไทยไม่ควรถูกกฎหมาย เว้นแต่ผู้ขายจะสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องนั้นได้เป็นส่วนหนึ่งของการจดทะเบียนและ "แผนปฏิบัติการตามมาตรฐาน" ในปัจจุบัน</p> <p>๑๓. ในทางเทคนิคบริษัทอาจใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกันในผลิตภัณฑ์ของตนและด้วยเหตุนี้ การรีไซเคิลแบรนด์อื่นอาจเป็นเรื่องยาก (นายประชา เสมานิยม)</p> <p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</u></p> <p>๑. หน้าที่และความรับผิดชอบในการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากของผู้ผลิต ตามร่างฯ มาตรา ๑๕ เห็นควรให้ผู้ผลิตรับผิดชอบเฉพาะซากผลิตภัณฑ์ที่เป็นเจ้าของยี่ห้อหรือเครื่องหมายการค้าของตนเท่านั้น ส่วนซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถพิสูจน์หาเจ้าของได้ หรือซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ถูกถอดแยกชิ้นส่วนมาแล้ว ให้ภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบต่อไป ทั้งนี้ เพื่อป้องกันปัญหาในเชิงเทคนิคที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพราะผลิตภัณฑ์แต่ละยี่ห้อมีการใช้เทคโนโลยีในการผลิตที่แตกต่างกัน ดังนั้น การนำกลับมาใช้ซ้ำและการกำจัดย่อมแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ การกำหนดให้ผู้ผลิตรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว ถือเป็นภาระส่งเสริมและเพิ่มแรงจูงใจให้ผู้จัดจำหน่ายนำสินค้า ๕ ประเภทที่ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ. มาจำหน่าย เนื่องจากมีต้นทุนที่ถูกกว่าและผู้จัดจำหน่ายไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ ในทางกฎหมาย (คุณภาวณา สุริยะพฤกษ์)</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>มาตรา ๑๖ ให้ผู้ผลิตจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคมในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประมาณการผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่จำหน่ายในแต่ละปี</p> <p>(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ และวิธีการรับคืน การจัดเก็บการรวบรวม และการเก็บรักษาซากผลิตภัณฑ์ โดยคำนึงถึงความสะดวกของผู้บริโภค</p> <p>(๓) เป้าหมายในการรวบรวมซากผลิตภัณฑ์</p> <p>(๔) วิธีการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ที่เก็บรวบรวมไปยังโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน</p> <p>(๕) การเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการรับคืน การจัดเก็บ การรวบรวม การเก็บรักษา การขนส่งซากผลิตภัณฑ์ และอันตรายจากซากผลิตภัณฑ์</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. การจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคมในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามร่างฯ มาตรา ๑๖ ไม่ควรกำหนดบังคับไว้ในกฎหมาย เนื่องจากในทางปฏิบัติแล้ว ผู้ผลิตไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมผู้บริโภคได้ ผู้บริโภคบางรายใช้ผลิตภัณฑ์ไม่ทันไร พอมีรุ่นใหม่ออกมา ก็ทิ้งของเก่าแล้ว แต่ผู้บริโภคบางรายก็ใช้ผลิตภัณฑ์ยาวนานกว่าอายุการใช้งานจริงมาก เสียก็ซ่อมจนกว่าจะซ่อมไม่ได้หรือซ่อมแล้วไม่คุ้ม เป็นต้น ซึ่งหากผู้ผลิตไม่สามารถทำตามแผนได้ก็มีความผิดตามร่าง ฯ มาตรา ๓๐ ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ผลิตจะเหมาะสมกว่า (นายชัยดี อนันตนิยม)</p> <p>๒. การจัดทำแผนรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษ ตามมาตรา ๑๖ พิจารณาเห็นว่า ไม่ควรกำหนดบังคับอยู่ในกฎหมาย เนื่องจากในทางปฏิบัติผู้ผลิตไม่สามารถควบคุม ผู้บริโภค เพราะผลิตภัณฑ์ยังไม่ชำรุด หรือผู้บริโภคยังประสงค์จะครอบครองอยู่ อีกทั้ง หากผู้ผลิตไม่สามารถทำตามแผนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จะมีความผิดตามมาตรา ๓๐ จึงควรกำหนดให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ผลิตมากกว่า (นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๓. การจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคมมาตรา ๑๖</p>	<p>แผนความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นกลไกและหน้าที่ของผู้ผลิต ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขได้ตามตามภาวะตลาด</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>(๖) รายงานผลการดำเนินการตาม (๑) ถึง (๕) ในรอบปีที่ผ่านมา</p> <p>(๗) ข้อมูลอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>	<p>กล่าวถึงการกำหนดเป้าหมายในการรวบรวมซาก ซึ่งความจริงผู้ผลิตไม่มีอำนาจในการควบคุม ออกคำสั่ง ให้ผู้บริโภคนำซากมาคืนศูนย์รับคืนซากได้ และเมื่อรวบรวมไม่ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด ก็อาจเข้าข่ายการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๙ เห็นควรให้ทบทวนมาตรา ๑๖ อีกครั้ง</p> <p><u>(นางสาวบุญธิมา บุญธนากร)</u></p> <p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</u></p> <p>๑. การจัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษตามร่างฯ มาตรา ๑๖ ไม่ควรกำหนดบังคับไว้ในกฎหมาย เนื่องจากในทางปฏิบัติแล้ว ผู้ผลิตไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมผู้บริโภคได้ ผู้บริโภคบางรายใช้ผลิตภัณฑ์ไม่ทันไร พอมีรุ่นใหม่ออกมาก็ทิ้งของเก่าแล้ว แต่ผู้บริโภคบางรายก็ใช้ผลิตภัณฑ์ยาวนานกว่าอายุการใช้งานจริงมาก เสียก็ซ่อมจนกว่าจะซ่อมไม่ได้หรือซ่อมแล้วไม่คุ้ม เป็นต้น ซึ่งหากผู้ผลิตไม่สามารถทำตามแผนได้ ก็จะมีผลความผิดตามร่างฯ มาตรา ๓๐ ดังนั้นจึงเห็นควรกำหนดให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ผลิตจะเหมาะสมกว่า <u>(คุณกานดา สุริยะพภักษ์)</u></p>	
<p>มาตรา ๑๗ ให้ผู้ผลิตเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์</p>	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. ควรระบุระยะเวลาในการยื่น "แผนความ</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ตามมาตรา ๑๖ ต่อกกรมควบคุมมลพิษภายในวันที่ ๓๑ มีนาคมของทุกปี โดยให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้น กรณีที่มีความจำเป็น กรมควบคุมมลพิษอาจขยายเวลาพิจารณาได้ไม่เกินสามสิบวัน ในการนี้ หากกรมควบคุมมลพิษพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ผู้ผลิตดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้นได้ แต่ไม่ตัดอำนาจกรมควบคุมมลพิษจะดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสามหากตรวจสอบพบในภายหลัง</p> <p>กรณีที่กรมควบคุมมลพิษเห็นว่าแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามวรรคหนึ่งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามมาตรา ๑๖ หรือไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินการหรือการดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ดังกล่าว</p>	<p>รับผิดชอบ" ฉบับแรกตามพระราชบัญญัติที่มีผลบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ๓๖๐ วันนับแต่วันที่ประกาศใช้ อธิปไตยกรมควบคุมมลพิษจะต้องออกข้อกำหนด (หลักเกณฑ์และขั้นตอน) ด้วยข้อบังคับหรือคล้ายคลึงกัน ตามมาตรา ๑๑ - การเก็บรวบรวม, การจัดเก็บ, การเก็บรักษาและการขนย้ายผลิตภัณฑ์ที่หมดอายุการใช้งานของศูนย์รับคืนซากเมื่อข้อกำหนดด้านกฎหลังนี้มีการออกจะมีระยะเวลาเท่าใดที่จะได้รับอนุญาตสำหรับการยื่น "แผนความรับผิดชอบ" ครั้งแรก - เช่น ๙๐ วัน? การออกข้อกำหนดด้านระเบียบข้อบังคับจะเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการสรุป "แผนความรับผิดชอบ" ที่ยอมรับได้</p> <p>๒. โบบทนี้ควรชัดเจนว่าหนึ่งฝ่ายหรือหลายฝ่ายที่มีหน้าที่ต้องยื่น "แผนความรับผิดชอบ" <u>(นายประชา เสมาวิม)</u></p>	

54

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพของประชาชน ให้กรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ผลิตแก้ไข ปรับปรุง และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่แก้ไข ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ผลิตได้รับแจ้ง</p> <p>ในกรณีผู้ผลิตไม่แก้ไข ปรับปรุง และเสนอแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามคำสั่งของกรมควบคุมมลพิษภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ผลิตไม่จัดทำแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์</p>		
<p>มาตรา ๑๘ ผู้ผลิตต้องดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ได้ยื่นต่อกรมควบคุมมลพิษ</p> <p>ผู้ผลิตใดไม่ดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ให้กรมควบคุมมลพิษมีคำสั่งให้ผู้ผลิตนั้นดำเนินการให้ถูกต้องหรือครบถ้วนตามแผน</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. ไม่เห็นด้วยกับกับมาตรา ๑๘ ที่ผู้ผลิตต้องดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบที่ยื่นต่อ คพ. อย่างครบถ้วน เพราะไม่อาจควบคุมเวลา และจำนวนที่คืนซากจากผู้บริโภค หรือชุมชนได้ (<u>คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล</u>)</p>	<p>แผนเป็นกรอบการดำเนินงาน ในรายละเอียดจะพิจารณาตามสถานะจริงที่เกิดขึ้น (ความเห็น กจส.)</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
ความรับผิดชอบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ภายในสามสัปดาห์		
หมวด ๓ การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์		
<p>มาตรา ๑๙ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดทำและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ประชาชน ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. การจัดการซากฯ เป็นเรื่องใหญ่และต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ดังนั้นการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนจึงมีส่วนที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ทำอย่างไรจึงจะให้ความรู้ ความเข้าใจ ครอบคลุมประชาชนทุกภาคส่วนไปถึงระดับรากหญ้า (นายบัญชา เกตุวัลท์)</p> <p>๒. เห็นด้วยกับมาตรา ๑๙ มีวางแผนที่จะเผยแพร่ความรู้การกำจัดซากแก่ผู้ประกอบการ รวมถึงประชาชนที่เป็นผู้บริโภคให้เข้าใจ เพื่อปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งควรใช้สื่อทีวีมือถือ และอปท ช่วยเผยแพร่และสาธิต เพื่อให้ทราบทั่วถึงกัน (คุณวราพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๓. คาดการณ์ว่าการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ความรู้ ข้อมูล ควรจะใช้เวลานานและต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ ไม่คุ้นเคย ประชาชนบางกลุ่มยึดติดกับพฤติกรรมเดิม ๆ ไม่เปิดรับสิ่งใหม่ ดังนั้น ควรมีระยะเวลาประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนอย่างจริงจัง</p>	<p>กรมควบคุมมลพิษ ได้รับความร่วมมือจากเอกชนร่วมดำเนินโครงการนำร่องทดลองปฏิบัติเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ (เครื่องโทรศัพท์ไร้สายและอุปกรณ์ต่อพ่วง) อาทิ โครงการเรียกคืนแบตเตอรี่มือถือ โครงการคืนมือถือเก่าสร้างบุญสร้างชาติ เป็นต้น ซึ่งเอกชนได้จัดกิจกรรมเชิญชวน สื่อประชาสัมพันธ์ ทั้งสร้างความตระหนักแรงจูงใจ โดยใช้ชั้นเชิงทางธุรกิจและจิตใต้สำนึกด้านรักษ์สิ่งแวดล้อม ในการสร้างพฤติกรรมให้แก่ผู้บริโภคในการให้ความร่วมมือต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์ข้างต้น ทั้งนี้ เอกชนผู้เกี่ยวข้องได้ริเริ่มการดำเนินงานลักษณะดังกล่าวด้วยความสมัครใจตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม และต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นต้นมารับทราบและจะนำไปพิจารณาประกอบการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของกรมควบคุมมลพิษ ในหมวด ๓ ของร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>ก่อนการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้ทุกภาคส่วนเห็นถึงประโยชน์และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้</p> <p>(นางสาวบุญธิมา บุญธนากร)</p>	
<p>มาตรา ๒๐ ให้กรมควบคุมมลพิษจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์และสถานที่ตั้งของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ประชาชนได้ทราบและปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. มาตรา ๒๐ วรรคสอง เพิ่มเติมว่า “ ให้กรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้เสียทั่วประเทศ อันเนื่องมาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ แล้วแสวงหาความจริงที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สาเหตุต้นตอ แสวงหามาตรการป้องกัน การเกิดซ้ำในอนาคต รวมถึงการกำหนดมาตรการเยียวยาที่จำเป็นต่อผู้ได้รับผลกระทบ ตามความจำเป็นแล้วแต่กรณี และนำเสนอต่อคณะกรรมการระดับชาติตามมาตรา ๖ ไตรมาสละอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อกำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อไป”</p> <p>เหตุผล เพื่อเป็นช่องทางหลักให้มีข้อมูลการปฏิบัติจริงตาม พ.ร.บ. นี้จากทุกภาคส่วนที่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้กลไกการรับคืนซากผลิตภัณฑ์มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาทั่วประเทศ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. มาตรา ๒๐ วรรคสอง เพิ่มเติมว่า “ ให้กรมควบคุมมลพิษ ทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนจากผู้มีส่วนได้เสียทั่วประเทศ อันเนื่องมาจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เป็นหน้าที่ต่อเนื่องตามกฎหมายหลายฉบับ ซึ่ง คพ. ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นประกอบด้วย (ความเห็น กจส.)</p>

57

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>แล้วแสวงหาความจริงที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สาเหตุต้นตอ แสวงหามาตรการป้องกันการเกิดซ้ำในอนาคต รวมถึง กำหนดมาตรการเยียวยาที่จำเป็นต่อผู้ได้รับผลกระทบตาม ความจำเป็นแล้วแต่กรณี และนำเสนอต่อคณะกรรมการ ระดับชาติตามมาตรา ๖ ไตรมาสละอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อ กำหนดมาตรการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อไป ”</p> <p>เหตุผล เพื่อเป็นช่องทางหลักให้มีข้อมูลการปฏิบัติจริง ตาม พ.ร.บ. นี้จากทุกภาคส่วนที่จำเป็นต้อง ปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้กลไกการรับคืนซากผลิตภัณฑ์มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง และทันสมัยการณที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั่วประเทศ (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p>	
หมวด ๔ การตรวจสอบและควบคุม		
<p>มาตรา ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เข้าไปในศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ หรือเข้าไปในยานพาหนะใด ๆ ที่ใช้ขนส่งซาก ผลิตภัณฑ์ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการใน ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ ควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ผลิต</p>	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. ความคิดเห็นค่อนข้างสอดคล้องกับ พ.ร.บ. การกำจัดซากอิเล็กทรอนิกส์ เพราะพนักงานเจ้าหน้าที่ควรมีการตรวจสอบ และควบคุม แต่ต้องตรวจสอบอย่าง คร่งครัดกับกลุ่มผู้ประกอบการออนไลน์ให้มีความรับผิดชอบ และร่วมมือและเข้าระบบการจัดการซากอิเล็กทรอนิกส์นี้ ด้วย (ซึ่งอาจขอเรียกเก็บค่าใช้จ่ายนี้จากผู้ผลิตใน ต่างประเทศ กรณีเป็นตัวแทนจำหน่าย) (คุณวรพรรณ ลิ้ม ตระกูล)</p>	

58

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือ หลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประกอบการ พิจารณา</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร</p>	<p>๒. ควรมีจดหมายแจ้งเตือนการเข้ามาตรวจสอบ ล่วงหน้า เพื่อให้ผู้ผลิตมีการเตรียมความพร้อมภายใน รวมถึงการจัดบุคลากรสำหรับนำตรวจสอบพร้อมคำอธิบาย และแนะนำสถานที่ <u>(นางสาวบุญธิมา บุญธนากร)</u></p>	
<p>มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม พระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง บัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>บัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด</p>		
<p>มาตรา ๒๓ ผู้ได้รับคำสั่งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงได้ภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงพิจารณาวินิจฉัย อุทธรณ์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ อุทธรณ์</p> <p>คำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงให้เป็นที่สุด</p>		

59

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คท.
หมวด ๕ บทกำหนดโทษ		
มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ		
มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p>	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดอัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึงจะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	<p>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th</p> <p>๑. มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของอธิบดีตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ</p>	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดอัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึงจะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
มาตรา ๒๗ ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซาก ผลิตภัณฑ์ใดไม่รายงานตามมาตรา ๑๒ หรือ รายงานข้อมูลอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ทั้งปรับ (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)	
มาตรา ๒๘ ผู้จัดตั้งศูนย์รับคืนซาก ผลิตภัณฑ์ใดไม่ดำเนินการตามคำสั่ง ที่ออกตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกิน หนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th ๑. ควรแก้ไขมาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกโทษจำคุก มีเพียง โทษปรับ (คุณวรพรรณ ลีมิตรฤกษ์)	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด อัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึง จะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็น เพียงพอให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้ กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
มาตรา ๒๙ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th ๑. การกำหนดบทลงโทษตามร่าง ฯ มาตรา ๒๙ เป็น การกำหนดบทลงโทษที่สูงเกินควร และไม่สามารถระงับคดี ในชั้นอธิบดีได้ ทั้งนี้ การกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ผลิตสูง กว่าผู้ที่ลักลอบทิ้งซากและผู้ทีลักลอบถอดแยกซาก ซึ่งสามารถระงับคดีในชั้นอธิบดีได้ จึงเห็นควรให้ปรับลด โทษสำหรับผู้ผลิตในมาตรานี้ให้เท่ากับผู้ที่ลักลอบทิ้งซาก และผู้ทีลักลอบถอดแยกซาก หรือตามร่าง ฯ มาตรา ๒๔ (คุณชัยดี อนันตนิยม)	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด อัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึง จะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็น เพียงพอให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้ กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>๒. โทษของผู้ผลิต การไม่ทำหน้าที่รับคืนซาก มีโทษจำคุกที่สูง (จำคุก ๒ ปี) และไม่สามารถระงับคดีได้ในชั้นอุทธรณ์ ทำให้บริษัทข้ามชาติมีความกังวลใจเป็นอย่างยิ่ง (ว่าที่ ร.ต. วชรพงษ์ ชี้อตรง)</p> <p>๓. การกำหนดบทลงโทษ ตามมาตรา ๒๔ ที่กำหนดบทลงโทษสูงเกินควร และไม่สามารถระงับคดีได้ในชั้นอุทธรณ์ควมควบคุมมลพิษ ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดโทษแก่ผู้ผลิตที่สูงกว่าผู้ลักลอบทิ้ง และผู้ลักลอบถอดแยก ซึ่งสามารถระงับคดีได้ในชั้นอุทธรณ์ควมควบคุมมลพิษ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้ปรับลดโทษผู้ผลิตให้เท่ากับผู้ลักลอบทิ้ง และผู้ลักลอบถอดแยก (นายชัยสิทธิ์ เอกปัญญากุล)</p> <p>๔. มาตรา ๒๔ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หกเดือนหรือปรับไม่เกิน สองแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เหตุผล โทษมาตรา ๒๔ นี้ ควรไม่เกินกว่าโทษผู้ลักลอบทิ้งและผู้ลักลอบถอดแยกตามมาตรา.๒๔ (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๕. มาตรา.๒๔.ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา.๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หกเดือน หรือปรับไม่เกิน สองแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เหตุผล โทษมาตรา ๒๔ นี้ ควรไม่เกินกว่าโทษผู้ลักลอบทิ้งและผู้ลักลอบถอดแยกตามมาตรา.๒๔</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	<p>(นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)</p> <p>๖. ไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๒๙ ที่กำหนดโทษผู้ผลิต จำคุกสองปีซึ่งเป็นโทษที่สูงที่สุด ไม่เปิดช่องยอมความ ซึ่งไม่เป็นธรรม เพราะยากที่จะปฏิบัติตาม พ.ร.บ. มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ เพราะแผนการขายเป็นเพียงการคาดการณ์ตามสถานการณ์ในตลาด โดยเฉพาะไม่สามารถกำหนดการคืนซากโดยแน่นอนได้ จึงอยู่เหนือการควบคุมของผู้ผลิต ผู้นำเข้าและผู้จัดจำหน่าย ซึ่งไม่เป็นการตั้งใจฝ่าฝืนกฎหมายแต่อย่างใด จึงควรยกเลิกโทษจำคุก ให้มีแค่โทษปรับหากพิสูจน์ได้ว่าไม่เจตนาเล็งกฎหมาย (คุณวรพรรณ ลิ้มตระกูล)</p> <p>๗. โทษของผู้ผลิตหากไม่ทำหน้าที่รับคืนซากมีโทษสูงกว่าผู้ลักลอบทิ้ง ถอดแยก ย่อมส่งเสริมให้เกิดการกระทำความผิดไปในการลักลอบ ดังนั้น ควรปรับลดโทษผู้ผลิตให้เสมือนกับผู้ลักลอบ (นางสาวบุญธิมา บุญนากร)</p> <p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๗ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.lawamendment.go.th</u></p> <p>๑. การกำหนดบทลงโทษตามร่างฯ มาตรา ๒๙ เป็นการกำหนดบทลงโทษที่สูงเกินควร และไม่สามารถระงับคดีในชั้นอธิบดีได้ ทั้งนี้ การกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ผลิตสูงกว่าผู้ที่ลักลอบทิ้งซากและผู้ลักลอบถอดแยกซาก ซึ่งสามารถระงับคดีในชั้นอธิบดีได้ จึงเห็นควรให้ปรับลดโทษสำหรับ</p>	

63

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คท.
	ผู้ผลิตในมาตรานี้ ให้เท่ากับผู้ที่ลักลอบทิ้งซากและ ผู้ที่ลักลอบถอดแยกซาก หรือตามร่างฯ มาตรา ๒๔ (คุณภาวนา สุริยะพฤกษ์)	
มาตรา ๓๐ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ	ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th ๑. "มาตรา ๑๖" ไม่ควรรวมอยู่ในโทษนี้ เนื่องจากเป็น การซ้ำซ้อนโดยที่มาตรา ๑๖ กำหนดให้ผู้ผลิตจัดทำแผน แม่บทการปฏิบัติตามกฎระเบียบและมาตรา ๑๗ กำหนดให้ มีการยื่นแผน ควรมีการลงโทษหากไม่สามารถส่งแผนได้ ๒. เนื้อหาของแผนปฏิบัติตามตามข้อ ๑๖ จะต้อง ได้รับการทบทวนโดย กรมควบคุมมลพิษก่อนที่จะมีการ อนุมัติ ดังนั้น การกำหนดบทลงโทษสำหรับมาตรา ๑๖ เป็น เรื่องซ้ำซ้อน (นายประชา เสมอจิม)	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด อัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึง จะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็น เพียงพอให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้ กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
มาตรา ๓๑ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม และมาตรา ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสน บาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง	ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th ๑. มาตรา ๓๑ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม และมาตรา ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่ เกินห้าแสนบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่น บาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง เหตุผล ควรให้ออกโอกาสและเวลาปรับปรุงแก้ไขที่ เพียงพอแก่ผู้ถูกลงโทษ และลงโทษหนักเบาตามเจตนาการ กระทำของผู้ถูกลงโทษของ แต่ละลักษณะความผิดที่หลากหลาย ประเภท (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)	ให้คงตามร่างเดิม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนด อัตราโทษตามผลประโยชน์ที่บุคคลนั้น ๆ ได้รับไว้หรือพึง จะได้รับเพราะการกระทำฝ่าฝืนดังกล่าวเท่าที่จำเป็น เพียงพอให้บรรลุวัตถุประสงค์และสามารถบังคับใช้ กฎหมายนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ กพ.
มาตรา ๓๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ		
มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามมาตรา ๒๑ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท		
มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย		

65

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
<p>มาตรา ๓๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามระเบียบที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p>		
<p>มาตรา ๓๖ ผู้ใดดำเนินการรับคืน จัดเก็บ และรวบรวมซากผลิตภัณฑ์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการได้ต่อไป แต่ต้องขอจัดตั้งเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรา ๑๐ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ ส.ค. - ๑๔ ก.ย. ๖๑</u> <u>ผ่านทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. มาตรา ๓๖ ใช้ข้อความมาตรา ๑๐ วรรคสามที่เพิ่มเติม ทดแทน ข้อความทั้งหมดที่อยู่เดิมในมาตรานี้</p> <p>เหตุผล เพื่อให้บริการรับคืนซากผลิตภัณฑ์นอกที่ตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เป็นส่วนหนึ่งของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ สามารถปฏิบัติได้เป็นปกติ โดยไม่ต้องมีกรอบเวลา (นายไพรัตน์ เอื้อชูยศ)</p> <p>๒. มาตรา ๓๖ ใช้ข้อความมาตรา ๑๐ วรรคสามที่เพิ่มเติม ทดแทน ข้อความทั้งหมดที่อยู่เดิมในมาตรานี้</p> <p>เหตุผล เพื่อให้บริการรับคืนซากผลิตภัณฑ์นอกที่ตั้ง</p>	

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.	ข้อคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง	คำชี้แจงของ คพ.
	ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เป็นส่วนหนึ่งของศูนย์รับคืนซาก ผลิตภัณฑ์ สามารถปฏิบัติได้เป็นปกติ โดยไม่ต้องมีกรอบ เวลา (นายอรุณ เอี่ยมสุรีย์)	
อื่น ๆ		

ตารางสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมคำชี้แจงรายละเอียด
ที่นำมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์พ.ศ.
เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑ ผ่านทาง www.pcd.go.th ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการร่วมเอกชน ๓ สถาบัน (กรร.)
และคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย	คำชี้แจงของกรมควบคุมมลพิษ
<p>๑. เหตุผลความจำเป็นในการตรากฎหมาย</p> <p>การตรากฎหมายเพื่อควบคุม และกำจัดซากเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ต้องมีกลไกในการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ไม่ให้เกิดสารพิษรั่วไหลอันจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชนและสิ่งแวดล้อม ทว่ากฎหมายควรกำหนดผู้รับผิดชอบให้ครบถ้วนคือผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย เพื่อความเป็นธรรม อีกทั้งควรกำหนดหน้าที่อพท. ในการจัดเก็บ กำหนดหน้าที่ศูนย์จัดการจดทะเบียนของผู้ประกอบการ ผู้นำเข้าในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อใช้สนับสนุนการกำจัดซากให้มีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย</p>	<p>ผู้ผลิต ผู้นำเข้าเพื่อจำหน่าย เป็นผู้ผลิตตามความหมายในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อยู่แล้ว ดังนั้น บุคคลเหล่านี้ต้องรับผิดชอบซากผลิตภัณฑ์ฯ ตามลำดับอยู่แล้ว ทั้งนี้ ผู้เกี่ยวข้องยังสามารถกระจายความรับผิดชอบผ่านกลไกตลาดได้</p>
<p>๒. ระยะเวลาการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>๒.๑ จากร่างเดิมมีระยะเวลา ๓๖๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป ขอแก้ไขเป็น ๗๒๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป</p> <p>๒.๒ การกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้ ตามร่างมาตรา ๒ พิจารณาเห็นว่าควรให้เกิดการเตรียมการของทุกภาคส่วนตั้งแต่ การเสนอแผนของผู้ผลิต การจัดตั้งและขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซาก การรวบรวมจัดเก็บซากๆ จากผู้บริโภค รวมทั้งการจัดตั้งและขออนุญาตโรงงานถอดประกอบซากๆ และโรงงานรีไซเคิล โดยให้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ข้อคิดเห็นของ กรร.)</p> <p>๒.๓ การกำหนดระยะเวลาการบังคับใช้ ตามมาตรา ๒ ควรเพิ่มเป็นสองปี เพื่อเตรียมความพร้อมของทุกภาคส่วน ตั้งแต่การเสนอแผนของผู้ผลิต การจัดตั้งและขึ้นทะเบียนศูนย์รับคืนซาก รวมถึงการจัดตั้งและขออนุญาตโรงงานถอดประกอบซาก</p>	<p>ระยะเวลาการบังคับใช้กฎหมายตามร่างพระราชบัญญัติฯ มีความเหมาะสมแล้ว เพราะผู้มีส่วนได้เสียตามร่างพระราชบัญญัติฯ ได้ทราบความเคลื่อนไหวของเรื่องนี้มาตลอดเวลา ประเด็นเรื่องระยะเวลาที่จะใช้ในการเตรียมการจึงไม่น่าจะเป็นประเด็นที่จะมีปัญหาในทางปฏิบัติประกอบกับในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้นำประเด็นนี้ไปเสนอเพื่อประกอบการพิจารณาเช่นเดียวกัน แต่คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า กว้างที่ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้และเมื่อรวมกับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฯ ระยะเวลาที่จะได้ ๗๒๐ วัน หรือ ๒ ปี ตามที่ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการ</p>

๒๙

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย	คำชี้แจงของกรมควบคุมมลพิษ
<p>๔.๒ กำหนดขอบข่ายขนาด ลักษณะการใช้งาน ชนิด ขนาด ลักษณะการใช้งาน และกำลังไฟ</p> <p>๔.๓ ควรกำหนดข้อยกเว้นประเภทของซากผลิตภัณฑ์ตามมาตรฐานสากล เช่น ระเบียบ WEEE, ๒๐๑๒/๑๙ / EU (ฉบับร่าง) ตัวอย่างเช่น อุปกรณ์ไอทีที่เชื่อมต่อกับ กำลังสามเฟส, การติดตั้งถาวรขนาดใหญ่หรืออุปกรณ์ซึ่งได้รับการออกแบบและ ติดตั้งเป็นส่วนหนึ่งของอุปกรณ์ประเภทอื่น</p> <p>๔.๔ การระบุประเภทผลิตภัณฑ์ให้ชัดเจน ตามมาตรา ๕ พิจารณาเห็นว่า ควร กำหนดขอบข่าย ขนาด ลักษณะการใช้งาน รุ่น คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ อย่าง ชัดเจนโดยตราเป็นกฎกระทรวงที่ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจัดการซาก ผลิตภัณฑ์ จึงจะมีผลบังคับใช้ตามมาตรานี้(ข้อคิดเห็นของ กกร.)</p> <p>๔.๕ การระบุประเภทผลิตภัณฑ์ ตามมาตรา ๕ ควรกำหนดให้ชัดเจน รวมถึง อุปกรณ์ประกอบ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ โดยตราเป็นกฎกระทรวง และผ่านคณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณฑ์ (ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)</p>	<p>ของคำว่าผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ตามร่างมาตรา ๔ อยู่ แล้วซึ่งจะได้ดำเนินการประกาศตามกฎหมายต่อไป เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับ นี้บังคับใช้ครอบคลุมไปถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ร่วมกับ ผลิตภัณฑ์ที่ถูกบังคับในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้</p> <p>๔.๒ การกำหนดประเภทของซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ตามมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ได้กำหนดให้ออกเป็น กฎกระทรวง โดยการออกกฎกระทรวงจะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มี ส่วนได้เสีย รวมทั้งต้องผ่านการพิจารณาและเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาให้ทราบโดยทั่วกัน</p> <p>๔.๓ การระบุขอบข่าย ขนาด ลักษณะการใช้งาน รุ่น คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ อาจขัดกับวัตถุประสงค์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ฯซึ่งมีหน้าที่รับคืนการจัดเก็บ การรวบรวมการเก็บรักษาและการขนส่งซากผลิตภัณฑ์ของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ ไปยังโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานเท่านั้น</p> <p>๔.๕ ความเห็นเช่นเดียวกับข้อ ๔.๑</p>
<p>๕. การจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ</p> <p>๕.๑ ข้อห้ามมิให้ถอดแยกชิ้นส่วนของซากผลิตภัณฑ์(ร่างมาตรา ๘)</p>	<p>๕.๑ ตามร่างมาตรา ๘ (๕) ได้บัญญัติในลักษณะปลายเปิดหากเห็นว่ากิจกรรม</p>

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย	คำชี้แจงของกรมควบคุมมลพิษ
<p>๖.๔ การจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อ คพ.ตาม มาตรา ๑๖ พิจารณาเห็นว่า ไม่ควรกำหนดบังคับอยู่ในกฎหมาย เนื่องจากในทางปฏิบัติ ผู้ผลิตไม่สามารถควบคุมผู้บริโภคเพราะผลิตภัณฑ์ยังไม่ซำรุด หรือผู้บริโภคยัง ประสงค์ครอบครองอยู่ อีกทั้ง หากผู้ผลิตไม่สามารถทำตามแผนตามเป้าหมายที่ตั้งไว้จะมีความผิดตามมาตรา ๓๐ จึงควรกำหนดให้เป็นทางเลือกแก่ผู้ผลิตมากกว่า (ข้อคิดเห็นของ กกร.)</p>	<p>๖.๔ แผนความรับผิดชอบต่อเป็นกลไกและหน้าที่ของผู้ผลิต ต้องดำเนินการตามกฎหมาย ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดไว้ในกฎหมาย เพื่อให้ผู้ผลิตแต่ละรายมี หน้าที่ต้องจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เสนอต่อ คพ. พิจารณาทั้งนี้ ผู้ผลิตสามารถกำหนดเป้าหมายและการรวบรวมได้ตามความ เหมาะสมกับความเป็นจริง</p>
<p>๖.๕ หน้าที่การตรวจแผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของ คพ. (ร่างมาตรา ๑๗) ควรกำหนดให้ยื่น "แผนความรับผิดชอบต่อ" ฉบับแรกภายใน ๓๖๐ วันนับแต่วันที่ร่าง พระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้</p>	<p>๖.๕ ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๖๐ วันนับแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๒) ซึ่งเป็นเวลาเพียงพอที่จะให้ผู้ผลิตเตรียมการ จัดทำแผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์และเสนอมายัง คพ.แล้ว</p>
<p>๖.๖ หน้าที่ดำเนินการตามแผนความรับผิดชอบต่อในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ (ร่างมาตรา ๑๘)</p>	<p>๖.๖ แผนความรับผิดชอบต่อเป็นกลไกและหน้าที่ของผู้ผลิต ต้องดำเนินการตาม กฎหมาย ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขได้ตามภาวะตลาด</p>
<p>๖.๗ ไม่เห็นด้วยกับกับร่างมาตรา๑๘ ที่ผู้ผลิตต้องดำเนินการตามแผนความ รับผิดชอบต่อที่ยื่นต่อคพ. อย่างครบถ้วน เพราะไม่อาจควบคุมเวลาและจำนวนที่คืน ซากจากผู้บริโภคหรือชุมชนได้</p>	
<p>๖.๘ การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบต่อ ตามมาตรา ๑๕ ผู้ผลิตและผู้จัด จำหน่ายควรรับผิดชอบต่อเฉพาะซากผลิตภัณฑ์ของตน ส่วนซากผลิตภัณฑ์ที่หาเจ้าของ ไม่ได้หรือซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกถอดแยกชิ้นส่วนมาแล้ว ภาครัฐควรรับผิดชอบต่อ ความเป็นธรรมและป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ (ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)</p>	<p>๖.๘ ความเห็นเช่นเดียวกับข้อ ๖.๑ และ ๖.๒</p>

๗๕

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย	คำชี้แจงของกรมควบคุมมลพิษ
<p>๖.๙ ควรกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นกลไกภาครัฐที่มีความพร้อมในการจัดเก็บ รวบรวมซากผลิตภัณฑ์ เพื่อการขับเคลื่อนที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ (ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)</p>	<p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดเก็บ รวบรวมซากผลิตภัณฑ์อื่น ๆ อยู่แล้ว เว้นแต่ซากผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ จะต้องนำส่งศูนย์รับคืนซากๆ เท่านั้น</p>
<p>๗. การเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามร่างมาตรา ๑๙ และร่างมาตรา ๒๐</p> <p>๗.๑ การจัดการซากๆเป็นเรื่องใหญ่และต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ดังนั้นการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนจึงมีส่วนที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งทำอย่างไรจึงจะให้ความรู้ความเข้าใจครอบคลุมประชาชนทุกภาคส่วนไปถึงระดับรากหญ้า</p> <p>๗.๒ เห็นด้วยกับร่างมาตรา๑๙ มีวางแผนที่จะเผยแพร่ความรู้การกำจัดซากแก่ผู้ประกอบการ รวมถึงประชาชนที่เป็นผู้บริโภคให้เข้าใจ เพื่อปฏิบัติได้ถูกต้อง ซึ่งควรใช้สื่อทีวี มือถือ และอปท. ช่วยเผยแพร่และสาธิต เพื่อให้ทราบทั่วถึงกัน</p> <p>๗.๓ คาดการณ์ว่าการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ความรู้ ข้อมูล ควรจะใช้เวลานานและต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นเรื่องที่ค่อนข้างใหม่ ไม่คุ้นเคย ประชาชนบางกลุ่มยึดติดกับพฤติกรรมเดิมๆ ไม่เปิดรับสิ่งใหม่ ดังนั้นควรมีระยะเวลาประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนอย่างจริงจังก่อนการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้ทุกภาคส่วนเห็นถึงประโยชน์ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>กรมควบคุมมลพิษ ได้รับความร่วมมือจากเอกชนร่วมดำเนินโครงการนำร่องทดลองปฏิบัติเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ (เครื่องโทรศัพท์ไร้สายและอุปกรณ์ต่อพ่วง) อาทิ โครงการเรียกคืนแบตเตอรี่มือถือ โครงการคืนมือถือเก่าสร้างบุญสร้างชาติ เป็นต้น ซึ่งเอกชนได้จัดกิจกรรมเชิญชวน สื่อประชาสัมพันธ์ ทั้งสร้างความตระหนักแรงจูงใจ โดยใช้ชั้นเชิงทางธุรกิจและจิตใต้สำนึกด้านรักษ์สิ่งแวดล้อม ในการสร้างพฤติกรรมให้แก่ผู้บริโภคในการให้ความร่วมมือต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์ข้างต้น ทั้งนี้ เอกชนผู้เกี่ยวข้องได้ริเริ่มการดำเนินงานลักษณะดังกล่าวด้วยความสมัครใจตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม และต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นต้นมารับทราบและจะนำไปพิจารณาประกอบการเผยแพร่ความรู้และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของ คพ.ในหมวด ๓ ของร่างพระราชบัญญัตินี้</p>
<p>๘. การตรวจสอบและควบคุม ตามร่างมาตรา ๒๑ ถึงร่างมาตรา ๒๓</p> <p>๘.๑ควรมีจดหมายแจ้งเตือนการเข้ามาตรตรวจสอบล่วงหน้า เพื่อให้ผู้ผลิตมีการเตรียมความพร้อมภายใน รวมถึงการจัดบุคลากรสำหรับนำตรวจสอบพร้อมคำอธิบายและแนะนำสถานที่(ร่างมาตรา ๒๑)</p> <p>๘.๒ความคิดเห็นค่อนข้างสอดคล้องกับ พ.ร.บ. การกำจัดซากอิเล็กทรอนิกส์ เพราะพนักงานเจ้าหน้าที่ควรมีการตรวจสอบ และควบคุม แต่ต้องตรวจสอบอย่างเคร่งครัดกับกลุ่มลักลอบธุรกิจออนไลน์ให้มีความรับผิดชอบ และร่วมมือและเข้า</p>	<p>ประเด็นตามข้อ ๘.๑ และ ๘.๒ กฎหมายไม่ได้บัญญัติเป็นข้อจำกัดเอาไว้ ทั้งนี้กรมควบคุมมลพิษจะนำข้อเสนอแนะตามข้อสังเกตดังกล่าวไปปฏิบัติต่อไป</p>

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย	คำชี้แจงของกรมควบคุมมลพิษ
<p>ระบบการจัดการซากอิเล็กทรอนิกส์นี้ด้วย (ซึ่งอาจขอเรียกเก็บค่าใช้จ่ายนี้จากผู้ผลิตในต่างประเทศ กรณีเป็นตัวแทนจำหน่าย)(ร่างมาตรา ๒๑)</p>	
<p>๙. บทกำหนดโทษ ตามร่างมาตรา ๒๔ ถึงร่างมาตรา ๓๖</p> <p>๙.๑ มีการขอเสนอให้แก้ไขร่างมาตรา ๒๕ เป็น ร่างมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนร่างมาตรา ๙วรรคหนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>๙.๒ มีการขอเสนอให้แก้ไขร่างมาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกโทษจำคุก มีเพียงโทษปรับ</p> <p>๙.๓ มีการขอเสนอให้แก้ไขร่างมาตรา ๒๙ โดยอาจสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ (๑) การกำหนดบทลงโทษตามร่าง ๙ ร่างมาตรา ๒๙ เป็นการกำหนดบทลงโทษที่สูงเกินควร และไม่สามารถระงับคดีในชั้นอธิบดีได้ ทั้งนี้ การกำหนด</p>	<p>๙.๑ การกำหนดบทลงโทษในมาตรา ๒๕ ซึ่งกำหนดโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทนั้น เป็นการกำหนดเพื่อป้องกันมิให้ผู้ที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ลึกลอบรับคืน จัดเก็บ หรือรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ เพราะกฎหมายนี้มีเจตนาที่จะกำจัดซากผลิตภัณฑ์ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการและส่งกำจัดยังโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ดังนั้น การกำหนดบทลงโทษตามมาตรา ๒๕ เพื่อให้เกรงกลัวกฎหมายและป้องกันมิให้ลักลอบรับคืน จัดเก็บ หรือรวบรวมซากผลิตภัณฑ์อย่างไม่ถูกต้อง แต่ทั้งนี้ ความผิดในมาตราดังกล่าวนี้เป็นโทษที่สามารถเปรียบเทียบปรับตามมาตรา ๓๔ ของร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ได้</p> <p>๙.๒ การฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ และ มาตรา ๑๔ ของร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ผู้ผลิตจะมีความผิดตามความในมาตรา ๒๘ ซึ่งมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ผลิตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ถูกต้อง ซึ่งหากไม่ปฏิบัติตามก็อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้กับบริเวณของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่จัดตั้งขึ้นได้ ดังนั้น การกำหนดบทลงโทษไว้ทั้งโทษจำคุกและโทษปรับจึงมีความเหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตามความผิดในมาตราดังกล่าวนี้เป็นโทษที่สามารถเปรียบเทียบปรับตามมาตรา ๓๔ ของร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ได้</p> <p>๙.๓ ประเด็นตามข้อ ๙.๓ (๑) (๒) (๓) (๔) การที่กำหนดอัตราโทษทางอาญาตามมาตรา ๒๙ ของร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ไม่ได้กำหนดอัตราโทษให้แตกต่างไปจาก</p>

๑๖

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย	คำชี้แจงของกรมควบคุมมลพิษ
<p>บทลงโทษแก่ผู้ผลิตสูงกว่าผู้ที่ลักลอบทิ้งซากและผู้ทีลักลอบถอดแยกซากซึ่งสามารถระงับคดีในชั้นอธิบดีได้ จึงเห็นควรให้ปรับลดโทษสำหรับผู้ผลิตในร่างมาตรานี้ให้เท่ากับผู้ที่ลักลอบทิ้งซากและผู้ทีลักลอบถอดแยกซาก หรือตามร่างมาตรา ๒๔</p> <p>(๒) โทษของผู้ผลิต การไม่ทำหน้าที่รับคืนซาก มีโทษจำคุกที่สูง (จำคุก ๒ ปี) และไม่สามารถระงับคดีได้ในชั้นอธิบดี ทำให้บริษัทข้ามชาติมีความกังวลใจเป็นอย่างยิ่ง</p> <p>(๓) ร่างมาตรา ๒๙ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามร่างมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หกเดือนหรือปรับไม่เกิน สองแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เหตุผล โทษร่างมาตรา ๒๙ นี้ ควรไม่เกินกว่าโทษ ผู้ลักลอบทิ้งและผู้ลักลอบถอดแยกตามร่างมาตรา ๒๔</p> <p>(๔) ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๒๙ ที่กำหนดโทษผู้ผลิตจำคุกสองปีซึ่งเป็นโทษที่สูงที่สุด ไม่เปิดช่องยอมความ ซึ่งไม่เป็นธรรม เพราะยากที่จะปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๗ และร่างมาตรา ๑๘ เพราะแผนการขายเป็นเพียงการคาดการณ์ตามสถานการณ์ในตลาด โดยเฉพาะไม่สามารถกำหนดการคืนซากโดยแน่นอนได้ จึงอยู่เหนือการควบคุมของผู้ผลิต ผู้นำเข้าและผู้จัดจำหน่าย ซึ่งไม่ได้เป็นการตั้งใจฝ่าฝืนกฎหมายแต่อย่างใด จึงควรยกเลิกโทษจำคุก ให้มีแค่โทษปรับหากพิสูจน์ได้ว่าไม่เจตนาเสียกฎหมาย(๕) โทษของผู้ผลิตหากไม่ทำหน้าที่รับคืนซากมีโทษสูงกว่าผู้ลักลอบทิ้ง ถอดแยก ย่อมส่งเสริมให้เกิดการกระทำความผิดไปในทางการลักลอบ ดังนั้น ควรปรับลดโทษผู้ผลิตให้เสมอกับผู้ลักลอบ</p> <p>๙.๔ การกำหนดบทลงโทษ ตามมาตรา ๒๙ ที่กำหนดบทลงโทษสูงเกินควร และไม่สามารถระงับคดีได้ในชั้นอธิบดี ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดโทษแก่ผู้ผลิตที่สูงกว่าผู้ลักลอบทิ้ง และผู้ลักลอบถอดแยกซึ่งสามารถระงับคดีได้ในชั้นอธิบดี ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้ปรับลดโทษผู้ผลิตเท่ากับผู้ลักลอบทิ้ง และผู้ลักลอบถอดแยก (ข้อคิดเห็นของ กกร.)</p>	<p>กฎหมายอื่น เป็นต้นว่า กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง นอกจากนี้ การรับโทษทางอาญาหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาองค์ประกอบของความผิดนั้นว่ามีเจตนาหรือไม่ หากขาดเจตนา也不需要รับโทษตามมาตรานี้ แต่อย่างใด</p> <p>๙.๔ การที่กำหนดอัตราโทษทางอาญาตามมาตรา ๒๙ ของร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ไม่ได้กำหนดอัตราโทษให้แตกต่างไปจากกฎหมายอื่น เป็นต้นว่า กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง นอกจากนี้ การรับโทษทางอาญาหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาองค์ประกอบของความผิดนั้นว่ามีเจตนาหรือไม่ หากขาดเจตนา也不需要รับโทษตามมาตรานี้ แต่อย่างใด</p>

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

คำชี้แจงของกรมควบคุมมลพิษ

๙.๕ มีการขอเสนอให้แก้ไขร่างมาตรา ๓๐ โดยอาจสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ร่างมาตรา ๑๖ ไม่ควรรวมอยู่ในโทษนี้ เนื่องจากเป็นการซ้ำซ้อนโดยที่ร่างมาตรา ๑๖ กำหนดให้ผู้ผลิตจัดทำแผนแม่บทการปฏิบัติตามกฎระเบียบและร่างมาตรา ๑๗ กำหนดให้มีการยื่นแผน ควรมีการลงโทษหากไม่สามารถส่งแผนได้

(๒) เนื้อหาของแผนปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ จะต้องได้รับการทบทวนโดยคพ.ก่อนที่จะมีการอนุมัติ ดังนั้น การกำหนดบทลงโทษสำหรับร่างมาตรา ๑๖ เป็นเรื่องซ้ำซ้อน

๙.๖ มีการขอเสนอให้แก้ไขร่างมาตรา ๓๑ เป็นร่างมาตรา ๓๑ ผู้ผลิตใดไม่ปฏิบัติตามร่างมาตรา ๑๕ วรรคสาม และร่างมาตรา ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และให้ปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

เหตุผลควรให้โอกาสและเวลาปรับปรุงแก้ไขที่เพียงพอแก่ผู้ถูกลงโทษ และลงโทษหนักเบาตามเจตนารมณ์การกระทำของผู้ถูกลงโทษของ แต่ละลักษณะความผิดที่หลากหลายประเภท

๙.๗ เสนอขอให้ร่างมาตรา ๓๖ ใช้ข้อความร่างมาตรา ๑๐ วรรคสามที่เพิ่มเติมทดแทน ข้อความทั้งหมดที่อยู่เดิมในร่างมาตรานี้ เหตุผล เพื่อให้บริการรับคืนซากผลิตภัณฑ์นอกที่ตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ เป็นส่วนหนึ่งของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ สามารถปฏิบัติได้เป็นปกติ โดยไม่ต้องมีการขอเวลา

๙.๕ การกำหนดบทลงโทษในมาตรา ๓๐ ในกรณีที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๗ เป็นหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ ที่ให้ผู้ผลิตปฏิบัติตามแผนที่เสนอมายังกรมควบคุมมลพิษ ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีสภาพบังคับเป็นโทษทางอาญา

ประเด็นความซ้ำซ้อนตามที่เสนอมาในข้อ ๙.๕ (๒) นั้น ประเด็นดังกล่าวไม่ซ้ำซ้อนกันเนื่องจากการที่ผู้ผลิตจะรับโทษตามมาตรา ๓๐ จะต้องเป็นกรณีที่ผู้ผลิตไม่เสนอแผนความรับผิดชอบ ไม่ใช่ประเด็นที่เสนอแผนความรับผิดชอบที่ไม่ถูกต้อง เพราะหากแผนความรับผิดชอบไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถปฏิบัติได้จะมีกลไกตามมาตรา ๑๗ คือให้ผู้ผลิตแก้ไขแผนความรับผิดชอบและเสนอต่อกรมควบคุมมลพิษใหม่อีกครั้ง ดังนั้น ประเด็นที่เสนอมาดังกล่าวจึงไม่ใช่ประเด็นความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

๙.๖ ประเด็นตามข้อเสนอนี้ เป็นการกำหนดให้ผู้ผลิตต้องรับผิดชอบในการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม และมาตรา ๑๘ วรรคสอง นั้น เป็นมาตรการเพื่อป้องกันมิให้ผู้ผลิตปฏิเสธการรับคืนซากผลิตภัณฑ์จากประชาชน และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการคืนซากผลิตภัณฑ์ และเพื่อให้กฎหมายบรรลุวัตถุประสงค์จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดอัตราโทษปรับที่สูงไว้เพื่อป้องกันมิให้ผู้ผลิตปฏิเสธการรับคืนซากผลิตภัณฑ์หรือไม่ดำเนินการตามแผนที่เสนอต่อกรมควบคุมมลพิษ

ประเด็นตาม ๙.๗ นั้น เห็นว่า การกำหนดกรอบระยะเวลาไว้ตามมาตรา ๓๖ นั้น เป็นการกำหนดเพื่อให้ผู้ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการรับคืนซากผลิตภัณฑ์ที่ดำเนินการอยู่ก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้มาขึ้นทะเบียนกับกรมควบคุม

๘๗

ความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย	คำชี้แจงของกรมควบคุมมลพิษ
<p>๑๐.๓ เพื่อบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนทั้งรัฐและเอกชน ควรจัดตั้ง “คณะกรรมการจัดการซากผลิตภัณธ์” เป็นคณะกรรมการระดับชาติเพื่อกำหนดนโยบายและเป็นกลไกกำกับดูแล ควรใช้มาตรการมัดจำคืนเงิน (Deposit – Refund System) โดยให้ผู้ผลิตเพิ่มเป็นค่าใช้จ่ายในราคาสินค้าเพื่อการรับซื้อซากคืนจากผู้บริโภค หรือการตั้งเป็นกองทุนภาคเอกชน รวมถึงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมหรือภาษี เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการซากผลิตภัณธ์ (ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)</p> <p>๑๐.๔ ควรมีบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพรวบรวมและคัดแยก (ซาเล้ง) โดยผู้ที่มีความสามารถในการถอดแยกซากผลิตภัณธ์รัฐควรส่งเสริมด้วยการฝึกอบรมเพื่อให้มีหลักการที่ถูกต้องและสามารถเข้าเป็นแรงงานฝีมือในโรงงานถอดประกอบซาก ส่วนผู้ที่ไม่มีความสามารถถึงขั้นนั้น รัฐอาจส่งเสริมให้จัดตั้งเป็นสหกรณ์ดำเนินการรวบรวมซาก หรือให้เป็นผู้รวบรวมซากในเครือข่ายของศูนย์รักษาซากที่จะมีการจัดตั้งขึ้น (ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการการพาณิชย์ การอุตสาหกรรม และการแรงงาน)</p>	<p>ในกฎหมายเฉพาะกรณีที่น่าจะเป็นแต่ทั้งนี้หากในการดำเนินการใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่จำเป็นจะต้องมีคณะกรรมการเพื่อพิจารณากรมควบคุมมลพิษและผู้ผลิตรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็สามารถดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ร่วมกันได้ในลักษณะของการเป็นคณะทำงาน หรือคณะกรรมการร่วมเฉพาะกิจ เป็นต้น</p> <p>๑๐.๓ ความเห็นเช่นเดียวกับข้อ ๑๐.๒</p> <p>๑๐.๔ กรณีดังกล่าว มีหน่วยงานที่กำกับดูแลผู้ประกอบการอาชีพรวบรวมและคัดแยก (ซาเล้ง) อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในบทเฉพาะกาล อีกทั้งซาเล้งยังสามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ ยกเว้นการจัดเก็บซากผลิตภัณธ์ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้</p>

การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย
ตามหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ผลกระทบและความคุ้มค่า

๑. ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

หน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแลหรือที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมหรือพลังงานในการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ในการผลักดันและสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจหรือที่เกี่ยวข้องอื่น ในการกำหนดกลไกการจัดการซากผลิตภัณฑ์ภายหลัง เมื่อการใช้งานผลิตภัณฑ์นั้น ๆ สิ้นสุดลงแล้ว

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

๑) กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า ๕ ประเภทตามร่างมาตรา ๕

๓) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นผู้มีความพร้อมดำเนินการตามร่างมาตรา ๑๐

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชิงบวก

๑) เมื่อเริ่มต้นระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ จะทำให้วงจรการหมุนเวียนการใช้ทรัพยากรมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น การใช้งานทรัพยากรมีการใช้อย่างคุ้มค่าลดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและส่งผลต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์อื่นทุกประเภทให้ตระหนักถึงรูปแบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์เมื่อสิ้นอายุการใช้งาน

๒) สนับสนุนและเร่งให้เกิดอุตสาหกรรมรีไซเคิลโลหะมีค่าและโลหะพื้นฐานอื่น โดยเป็นการใช้ทรัพยากรที่คุ้มค่าและเหมาะสม ตลอดจนกระตุ้นให้ผู้ผลิตค้นคว้าวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในอันที่จะส่งเสริมการรักษาสภาพแวดล้อมและลดมลพิษจากสารเคมีอันตรายอื่นและการสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีคุณลักษณะที่ดีและใช้งานได้เป็นระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น

๓) พัฒนารูฏกิจการเก็บรวบรวมรักษา การจัดเก็บหรือการขนส่ง โดยเป็นการสร้างงานอันเป็นการเชื่อมต่อวงจรธุรกิจระหว่างผู้ผลิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยให้เป็นส่วนหนึ่งของศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เมื่อปฏิบัติตามร่างมาตรา ๑๐ ซึ่งส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศ .

- เชิงลบ

ในระยะแรกผู้ผลิตขนาดเล็กจำเป็นต้องปรับตัว และกำหนดรูปแบบในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของตนให้สอดคล้องกับภาวะตลาด อันอาจทำให้ต้นทุนของผลิตภัณฑ์ตนมีราคาสูงขึ้น แต่เมื่อกำหนดพันธมิตรการค้าหรือแนวทางในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ของตนได้ชัดเจนแน่นอนแล้ว ย่อมเป็นภาพลักษณ์ที่ดีในสินค้าของตนต่อสายตาของผู้บริโภค และหากพิจารณาประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับไม่ว่าจะเป็นคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่หรือสภาพแวดล้อมที่สะอาดและปลอดภัยย่อมมีความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับจำนวนเงินลงทุนที่จะต้องใช้จ่ายออกไป

ด้านสังคม ...

(โปรดพลิก)

ด้านสังคม

- เชิงบวก

๑) เมื่อระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมลดการทิ้งซากผลิตภัณฑ์ หรือการปฏิบัติต่อซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ถูกต้อง หรือการแพร่กระจายของมลพิษสู่สาธารณะและระบบนิเวศ

๒) ลดผลกระทบต่อสุขภาพของผู้เกี่ยวข้องด้านการจัดเก็บและการรวบรวมซากผลิตภัณฑ์ เมื่อปฏิบัติต่อซากผลิตภัณฑ์อย่างไม่ถูกวิธี

๓) หน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีเครื่องมือในการบริหารจัดการอุตสาหกรรม เป้าหมายได้ครบวงจรตั้งแต่การผลิต การใช้ และการกำจัด โดยให้ผู้สร้างผู้คิดเป็นผู้กำหนดวิธีจัดการ ได้อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าต่อผลิตภัณฑ์เป้าหมายที่หน่วยงานนั้น ๆ ให้ความสนใจ อาทิ แผงโซลาร์เซลล์แบตเตอรี่ ไฟฟ้าของรถยนต์ไฟฟ้า เป็นต้น

- เชิงลบ

ไม่มี

 ด้านอื่น ๆ

- เชิงบวก

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

- เชิงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

๓. สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งอาศัยบทบัญญัติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ให้อำนาจให้กระทำได้ ดังนี้

มาตรา ๒๖ การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพด้วย

มาตรา ๒๘ บุคคลต้องไม่รับโทษทางอาญา เว้นแต่จะได้กระทำการอันเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่ กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ใน กฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่จะทำความผิดมิได้

มาตรา ๓๒ บุคคลย่อมมีสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัว

การกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือการนำข้อมูลส่วนบุคคล ไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๓๓ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถาน

การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการค้นเคหสถานหรือที่รโหฐาน จะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๓๗ บุคคลย่อมมีสิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก

ขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิเช่นว่านี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การเวนคืน ...

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้องชดใช้ค่าทดแทนที่เป็นธรรม ภายในเวลาอันควรแก่เจ้าของตลอดจนผู้ทรงสิทธิบรรดาที่ได้รับความเสียหายจากการเวนคืน โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะผลกระทบต่อผู้ถูกเวนคืน รวมทั้งประโยชน์ที่ผู้ถูกเวนคืนอาจได้รับจากการเวนคืนนั้น

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการที่บัญญัติไว้ในวรรคสามเว้นแต่เป็นการเวนคืนเพื่อนำอสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนไปชดเชยให้เกิดความเป็นธรรมแก่เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามที่กฎหมายบัญญัติ

กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนและกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ให้ชัดเจน ถ้ามิได้ใช้ประโยชน์เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือเมื่ออสังหาริมทรัพย์เหลือจากการใช้ประโยชน์ และเจ้าของเดิมหรือทายาทประสงค์จะได้คืน ให้คืนแก่เจ้าของเดิมหรือทายาท

ระยะเวลาการขอคืนและการคืนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนที่มีได้ใช้ประโยชน์ หรือที่เหลือจากการใช้ประโยชน์ให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท และการเรียกคืนค่าทดแทนที่ชดใช้ไป ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

การตรากฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์โดยระบุเจาะจงอสังหาริมทรัพย์หรือเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนตามความจำเป็น มิให้ถือว่าเป็นการขัดต่อมาตรา ๒๖ วรรคสอง

มาตรา ๔๐บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็นหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

การตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพตามวรรคสอง ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือกีดกันการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

มาตรา ๔๑บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหกรณ์ สหภาพ องค์กร ชุมชนหรือหมู่คณะอื่น

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือเพื่อการป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่อย่างไร

ด้วยร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดหน้าที่ของผู้ผลิตในการรับคืน จัดเก็บ รวบรวม และจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ และต้องจัดการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อต้องการให้การจัดการซากผลิตภัณฑ์นั้นถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อลดผลกระทบที่จะเกิดขึ้นแก่สิ่งแวดล้อมและสังคม อีกทั้งการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องมีมาตรการในการควบคุมเพื่อให้การจัดการเป็นไปตามมาตรฐาน จึงได้ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปในศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์เพื่อตรวจสอบการดำเนินการและออกคำสั่งเพื่อประกอบการดำเนินการดังกล่าว จึงเห็นว่า จำกัดสิทธิและเสรีภาพตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นไปเท่าที่จำเป็นเพียงเพื่อให้สามารถบังคับใช้กฎหมายนี้ได้โดยมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

(๑) ประชาชน ...

(๑) ประชาชนจะได้อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี รวมทั้ง ส่งเสริมให้สังคมปรับเปลี่ยนวิถีคิด วิถีการดำรงชีวิต และวิธีการผลิตตลอดจนการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม หรือทำลายให้น้อยที่สุด ตลอดจนรู้จักคุณค่าของทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า เพื่อประโยชน์ของประชาชนรุ่นนี้และรุ่นต่อ ๆ ไป

(๒) เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีระบบจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ถูกต้องเหมาะสม การเผาแยกโลหะมีค่าหรือการใช้สารละลาย หรือสารเคมีที่สกัดโลหะมีค่าและโลหะพื้นฐานที่ไม่ถูกต้อง ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมหรือผู้ที่ก่อให้เกิดมลพิษ และไม่ได้มีเพียงพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งนั้น ๆ เท่านั้นที่ได้รับความเสียหาย แต่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ดังกล่าวหรือพื้นที่ใกล้เคียงก็ย่อมได้รับความเสียหายต่อสุขภาพ อนามัย เกิดความเจ็บป่วย และตกค้างในสิ่งแวดล้อมเป็นเวลานาน ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้จึงได้เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้สร้างผู้คิดเทคโนโลยี ผู้ประดิษฐ์ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องในสายการตลาดของผลิตภัณฑ์นั้น พิจารณาดำเนินการในสิ่งที่จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนเป็นส่วนรวมได้เหมาะสมกับความรับผิดชอบของตนที่ได้ดำเนินการในด้านต่าง ๆ ของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ ได้อย่างครบถ้วนถูกต้อง

๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

ระบบจัดการซากผลิตภัณฑ์กำหนดให้ผู้ผลิตเป็นผู้ดำเนินการเพื่อความสะอาดของประชาชนนั้น ตามหลักการขยายความรับผิดชอบของผู้ผลิต อาศัยหลักคิดที่ว่า ผู้ผลิตเป็นผู้รู้ผู้สร้างประดิษฐ์ ผู้กำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย ผู้สร้างความต้องการให้แก่ผู้บริโภค ผู้กำหนดหนทางจำหน่ายกระจายสินค้าจนถึงมือผู้บริโภคจึงเป็นผู้กำหนดขั้นตอนจากตนจนถึงผู้บริโภคได้อย่างครบวงจร ตลอดจนการหมุนเวียนวัตถุดิบกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง ดังนั้น จึงควรเป็นผู้รับผิดชอบในการนำผลิตภัณฑ์ซึ่งสิ้นอายุขัยกลับคืนสู่ตนด้วย เพราะเส้นทางไปและกลับคือเส้นทางเดียวกันเพียงแต่ย้อนขบวนการเท่านั้น ย่อมเป็นหนทางหนึ่งที่สะดวกต่อประชาชน หรือผู้ผลิต จักพิจารณาตามความเหมาะสมอื่นก็ย่อมดำเนินการได้เช่นกัน เมื่อภาวะทางเศรษฐกิจเปลี่ยนไป ผู้ผลิตต้องเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการปรับตัวจึงมีผู้รับผิดชอบดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ หากยังประสงค์ดำเนินวงจรธุรกิจนี้ต่อไป

การประกอบกิจการเป็นไปโดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อย เพียงใด

ภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้สิทธิและโอกาสของทุกภาคส่วนในการเสนอตัวเข้าร่วมในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ตามบทบาทหน้าที่และความสามารถของตน ทั้งผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน หรือภาคอุตสาหกรรมใด ๆ โดยกำหนดให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายและเท่าเทียม ซึ่งผู้เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ แต่ทั้งนี้กิจกรรมต่าง ๆ ยังคงอยู่ภายใต้วัฏจักรทางธุรกิจ ซึ่งต้องมีพันธมิตรการค้า การแข่งขันเสรี การปรับตัวตามภาวะเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีประกอบด้วย

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

ร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นการดำเนินการตามแนวทางที่ดีด้านการรักษาและใส่ใจในสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์ของมนุษยชาติและสังคมโลกในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต่อสินค้าซึ่งตอบสนองตามความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและระหว่างประเทศ

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาอย่างมากน้อยเพียงใด

ส่งเสริมให้ผู้ผลิตวิจัยและพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตที่สามารถลดปริมาณขยะหรือนำวัตถุดิบกลับมาใช้ใหม่ได้

๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าใจในบทบาทของส่วนราชการและวงจรธุรกิจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่างกัน โดยมุ่งหวังให้ภาคเอกชน ผู้ผลิต ซึ่งเป็นผู้สร้างผู้ประดิษฐ์ เทคโนโลยี หรือส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์นั้น ๆ

ได้อย่างเสรี ...

ได้อย่างเสรี และเปิดโอกาสให้ส่วนราชการสามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงภาวะตลาด เทคโนโลยี การแข่งขันทางธุรกิจ ตามแต่ที่ผู้ผลิตนำเสนอต่อส่วนราชการได้ ตามร่างหมวด ๒ หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ผลิต

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

ตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ส่วนราชการปฏิบัติตามร่างหมวด ๓ การเผยแพร่ความรู้ และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ โดยเป็นหน้าที่พื้นฐานของสังคม และเป็นกติกากลางให้กับผู้เล่นในวงธุรกิจนี้ ซึ่งภาระหน้าที่อื่นตามร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้ผลิตเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งเป็นผู้สร้างผู้ประดิษฐ์ในผลิตภัณฑ์ของตนได้อย่างเสรี ภายใต้บทกำกับตามระเบียบของสังคม และทันต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างทันท่วงทีของภาวะเศรษฐกิจและสังคม

๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคม จะได้รับ ได้แก่

วิธีการและระยะเวลาประเมินผลการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ถูกกำหนดไว้ตามร่างมาตรา ๑๗ ซึ่งทำให้ผู้ผลิตสามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงได้ทันต่อการเคลื่อนไหวของเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างทันท่วงที ตามรายละเอียดในร่างมาตรา ๑๖

๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัตินี้อาจก่อให้เกิดภาระหน้าที่ต่อผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ โดยในช่วงเปลี่ยนผ่านมาใช้ระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการซากผลิตภัณฑ์ อันได้แก่ ผู้ผลิต ผู้จัดจำหน่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริโภค ศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ โรงงานกำจัดซากผลิตภัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานที่กรมควบคุมมลพิษให้อนุญาต มีความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมและปรับตัวเพื่อสามารถดำเนินการจัดการซากผลิตภัณฑ์อย่างเป็นระบบตามร่างพระราชบัญญัตินี้ อาทิ ผู้ประกอบการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์รายย่อยอาจมีศักยภาพไม่เพียงพอต่อดำเนินการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ จัดเตรียมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อซากผลิตภัณฑ์ ทั้งนี้ ระบบการจัดการซากผลิตภัณฑ์อาจส่งผลกระทบต่อปัญหาทางธุรกิจในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ ผู้บริโภคอาจยังขาดความรู้ความเข้าใจในขอบเขตในการบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว ยกตัวอย่างเช่น คำนิยามของซากผลิตภัณฑ์คำว่า “คอมพิวเตอร์” นั้นมีความหมายรวมถึงอุปกรณ์ประกอบการใช้คอมพิวเตอร์อื่นๆหรือไม่ เช่น เมาส์ ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นกันยังมีบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ไม่เพียงพอ และการเลือกพื้นที่ในการจัดตั้งศูนย์รับคืนซากผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งผลต่อผู้ประกอบการรายย่อย เช่น ชาเลนจ์ที่จำต้องปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ในการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่จะถูกจัดระบบตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

การดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะทำให้การใช้งบประมาณในการดำเนินการตามปกติของหน่วยงานของรัฐมีประสิทธิภาพและเกิดการบูรณาการร่วมกัน ซึ่งเป็นการดำเนินการตามผลิตภัณฑ์เป้าหมายซึ่งส่วนราชการกำหนดไว้ รวมทั้งไม่ได้สร้างหรือกำหนดภาระหน้าที่แก่ประชาชน อย่างไรก็ตามร่างหมวด ๓ กำหนดให้หน่วยงานต้องจัดให้มีศูนย์ประสานงานและเผยแพร่ความรู้และข้อมูลซากผลิตภัณฑ์ จึงอาจต้องพิจารณาเพิ่มกรอบอัตรากำลังหรือปรับโครงสร้างองค์กรเพิ่มเติม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาระงบประมาณที่เพิ่มขึ้นโดยเฉพาะส่วนนี้เท่านั้น

๓๘

The screenshot shows a web browser window with the address bar containing the URL: <http://www.pcd.go.th/Download/regulation.cfm?task>. The browser's menu bar includes "File", "View", "Favorites", "Tools", and "Help". The website header features the PCD logo and the text "กรมควบคุมมลพิษ" (Pollution Control Department). A navigation menu includes links for "หน้าแรก" (Home), "เกี่ยวกับเรา" (About Us), "ข้อมูลสารพิษ" (Toxic Substances Information), "ประกาศใช้บังคับ" (Enforcement), "สารเคมี" (Chemicals), "ผลิตภัณฑ์" (Products), "Site Map", and "ติดต่อเรา" (Contact Us). A search bar is present with the text "ค้นหาข้อมูลกรมควบคุมมลพิษ" and a search button. The main content area displays a list of regulations under the heading "พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕" (Environmental Quality Improvement and Maintenance Act, B.E. 2535). The list includes:

- [สรุปจำนวนฉบับกฎระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕](#)
- [ร่างกฎหมายต่าง ๆ \(17 files\)](#)
- [พระราชบัญญัติส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ \(1 file\)](#)
- [กฎหมายเกี่ยวกับมลพิษทางอากาศและเสียง \(110 files\)](#)
- [กฎหมายเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำ \(91 files\)](#)
- [กฎหมายเกี่ยวกับมลพิษดิน \(1 file\)](#)
- [กฎหมายเกี่ยวกับของเสียและสารอันตราย \(3 file\)](#)
- [สำนักงานควบคุมมลพิษและพิษจากอากาศ \(34 files\)](#)
- [กำหนดเขตควบคุมมลพิษ \(10 files\)](#)
- [เรื่องอื่นๆ \(23 files\)](#)
- [กฎหมายเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร \(7 files\)](#)
- [การรื้อถอนกากของกรมควบคุมมลพิษ \(10 files\)](#)

At the bottom of the list, there is a link: [5๗ กฎหมาย](#)

SS

ปรึกษางานได้ที่ส่วนเทคนิคจากอุตสาหกรรม
 นางสาวอรารอน นานกุลวงศ์ (agmiaop@gmail.com)
 โทรศัพท์ 0 2298 2334 และโทรสาร 02-298 5385
 กรมควบคุมมลพิษ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

■ ร่าง กำหนดให้โรงงานผลิตยางเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมความเข้มข้นของ
 อากาศเสียที่ปล่อยทิ้งออกสู่บรรยากาศ pdf:41.2
KB

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ความสนใจได้ ตั้งแต่ 31 สิงหาคม จนถึง 14 กันยายน 2561
 ปรึกษางานได้ที่ นายธนวิทย์ พลโพธิ์พงษ์ (pedlaw10@gmail.com)
 โทรศัพท์ 0 2298 2371 และโทรสาร 02-298 5390
 สำนักเฝ้าระวังมลพิษ กองกฎหมาย
 กรมควบคุมมลพิษ 92 ซอยพหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

■ ร่าง พระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. pdf:619
KB
 ... ฉบับรับฟังความคิดเห็น

■ ตารางสรุปข้อคิดเห็นต่อร่าง แบบแสดงความคิดเห็น

ตารางสรุปข้อกีดกันของหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมคำชี้แจงรายละเอียด
ที่นำมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ...

<p>ร่างพระราชบัญญัติ การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ...</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วย การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบาง ประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม บทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p>		
--	--	--

๘๙

๑๐

ประเภทของปัญหาหรือข้อสงสัย	ชื่อกลุ่มหรือหน่วยงานที่ร้องเรียน	วันที่รับเรื่อง
<p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การบริหารจัดการเกี่ยวกับขยะอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนและประโยชน์สาธารณะซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p>	<p><u>ความเห็นจากการรับฟังเมื่อวันที่ ๓๑ มี.ค. - ๓๔ มี.ย. ๖๕ ส่วนทาง www.pcd.go.th</u></p> <p>๑. ความพร้อมของผู้ประกอบการโรงงานกำจัดซากมีเพียงพอแล้วหรือไม่</p> <p>๒. เทคโนโลยีในการกำจัดซากมีหรือไม่ เช่น การกำจัดแอร์ มีเครื่องมือจัดการก๊าซที่ปล่อยออกมาหรือไม่ หรือจะปล่อยให้เป็นภาระของชุมชน (วทที ร.ศ. รัชวาทน์ ชื่อตรง)</p> <p>๓. พื้นที่ขุดที่ต้องตรวจคุณภาพเพื่อควบคุม และกำจัดซากเครื่องใช้ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ซึ่งต้องมีกลไกในการกำจัดซากผลิตภัณฑ์ เพื่อไม่ให้สารพิษรั่วไหลอันจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพประชาชนและสิ่งแวดล้อม ทว่าว่ากฎหมายควรกำหนดผู้รับผิดชอบให้ครบถ้วนคือผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จัดจำหน่าย เพื่อความเป็นธรรม อีกทั้งควรกำหนดหน้าที่ อปท. ในการจัดเก็บ กำหนดหน้าที่ศูนย์จัดการขยะเบียมของผู้ประกอบการ ผู้นำเข้าในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อใช้สนับสนุนการกำจัดซากให้มีประสิทธิภาพเป็นหมาย <u>(คุณวราพรณ อิ่มทรงกุล)</u></p>	<p>ไม่ประเด็นตามข้อ ๑ และข้อ ๒ นั้นผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้เคยยื่นงข้อมูลเมื่อคราวสัมมนารับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑ ว่า โรงงานกำจัดซากา มีทั้งหมด ๒,๒๖๕ แห่งทั่วประเทศ โดยมีโรงงานที่กำจัดเฉพาะซากอิเล็กทรอนิกส์จำนวน ๑๔๘ โรง ซึ่งเพียงพอต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์ฯ ภายในประเทศ</p> <p>ไม่ประเด็นตามข้อ ๓ นั้น ผู้ผลิต ผู้นำเข้าเพื่อจำหน่าย เป็นผู้ผลิตตามความหมายในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว จึงต้องรับผิดชอบต่อซากผลิตภัณฑ์ฯ ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้เกี่ยวข้องยังสามารถกระจายความรับผิดชอบผ่านกลไกตลาดได้</p> <p>ด้วยผู้ผลิตทราบเทคโนโลยี ส่วนประกอบ ความ เป็นพิษ ในผลิตภัณฑ์ของตน จึงมอบหมายให้ผู้ผลิต ดำเนินการ เช่น เครื่องปรับอากาศบางยี่ห้อได้เตรียม อุปกรณ์เก็บสารทำความเย็นกลับคืน และดำเนินการแล้ว ทั้งนี้ ผู้ผลิตเครื่องปรับอากาศบางรายประสงค์จะนำสารทำความเย็นไปทำลายโดยตรงก็สามารถดำเนินการได้ โดยไม่ขัดกับกฎหมาย</p>

๒๐

๑๑

	<p>ศาลาไทยไม่ควรถูกกฎหมาย เว้นแต่ผู้ขายจะสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องนั้นได้เป็นส่วนหนึ่งของ การจดทะเบียนและ "บนปฏิทินคุ้มครอง" ในปัจจุบัน</p> <p>๑๓. ในทางเทคนิควิธีอาจใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกันกับในผลิตภัณฑ์ของคนและด้วยเหตุนี้ การวิจัยเกี่ยวกับสินค้าจะเป็นเรื่องยาก (นายประภา เสงวนอิน)</p>	
	<p>ความเห็นของฝ่ายบริหารกรมทรัพย์สินทางปัญญา พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ ฉบับที่ ๑๖๓ www.lawamendment.go.th</p>	
	<p>๑. หน้าที่และความรับผิดชอบในการวิจัย จัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลของผู้คิด ตามร่าง มาตรา ๑๕ เห็นควรให้ผู้คิดรับผิดชอบเฉพาะข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่เป็นเจ้าของยี่ห้อ หรือเครื่องหมายการค้าของตนเองเท่านั้น ส่วนข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ไม่สามารถพิสูจน์หาเจ้าของได้ หรือหากผลิตภัณฑ์ไม่สมบูรณ์ เช่น ถูกถอดแยกชิ้นส่วนมาแล้ว ให้ภาครัฐเป็นผู้รับผิดชอบต่อไป ทั้งนี้ เพื่อป้องกันปัญหาในเชิงเทคนิคที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพราะผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดมีการใช้เทคโนโลยีในการผลิตที่แตกต่างกัน ดังนั้น การนำกลับมาใช้ซ้ำและการก้าวข้ามแตกต่างกันไปด้วย นอกจากนี้ การกำหนดให้ผู้คิดรับผิดชอบแก่ผู้คิดยี่ห้อ ถือเป็นภาระที่เกินสมควรและเห็นสมควรให้ผู้จัดทำนายนำสินค้า ๕ ประเภทที่ไม่เป็นไปตาม พ.ร.บ. มาจำหน่าย เนื่องจากมีต้นทุนที่ถูกกว่าและผู้จัดทำนายไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ ในทางกฎหมาย (คุณภาวณา สุริยะทฤกษ์)</p>	

(โปรดพลิก)

การรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ www.pcd.go.th

ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑

94.

PCD : Regulation Downl... x

← → ↻ ① Not secure | www.pcd.go.th/Download/regulation.cfm?task=s10

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หน้าหลัก | ข่าวสาร | บริการประชาชน | ติดต่อเรา | English

ค้นหาข้อมูลกรมควบคุมมลพิษ

U.S.U. กฎหมาย และมาตรฐานการควบคุมมลพิษ

- สรุปจำนวนหนังสือที่ออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
- **ร่างกฎหมายต่าง ๆ (17 files)**
- **พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 (1 file)**
- **กฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ออกตามความใน พ.ศ. 2535 (110 files)**
- **กฎหมายสิ่งแวดล้อมที่ออกตาม พ.ศ. 2535 (91 files)**
- **กฎหมายที่ออกตาม พ.ศ. 2535 (1 file)**
- **กฎหมายที่ออกตาม พ.ศ. 2535 (3 file)**
- **เรื่องโครงการควบคุมมลพิษและหมักแอมโมเนีย (34 files)**
- **กำหนดหมายควบคุมมลพิษ (10 files)**
- **เรื่องอื่นๆ (23 files)**
- **กฎหมายที่ออกตาม พ.ศ. 2535 (7 files)**
- **การวิเคราะห์กฎหมายของกรมควบคุมมลพิษ (10 files)**

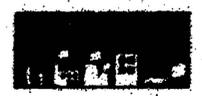
ร่าง กฎหมาย

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความเห็น ได้ ตั้งแต่ 31 สิงหาคม จนถึง 14 กันยายน 2561
ประสานงานได้ที่ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (pcdlaw10@gmail.com)
โทรศัพท์ 0 2298 2371 และโทรสาร 02 298 5390
สำนักงานกฎหมาย กรมกฎหมาย
กรมควบคุมมลพิษ 92 ซอยเทศบาลโยธิน 7 ถนนเทศบาลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

- **ร่าง พ.ร.บ. ระเบียบการควบคุมการระบายน้ำเสียจากโรงงานไฟฟ้าและอุปกรณ์ใช้ไฟฟ้าชนิดพิเศษ พ.ศ. ฉบับปรับปรุงร่างกฎหมาย** [pdf:619 KB]
- **ร่าง พ.ร.บ. ระเบียบการควบคุมการระบายน้ำเสียจากโรงงานไฟฟ้าและอุปกรณ์ใช้ไฟฟ้าชนิดพิเศษ พ.ศ. ฉบับปรับปรุง**

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ความเห็น ได้ ตั้งแต่บัดนี้จนถึง 23 สิงหาคม 2561
ประสานงานได้ที่ กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ (plan_wsbm@hotmail.com)
โทรศัพท์ 0 2298 2408 และโทรสาร 02 298 5393
สำนักงานกฎหมาย กรมกฎหมาย
กรมควบคุมมลพิษ 92 ซอยเทศบาลโยธิน 7 ถนนเทศบาลโยธิน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

บริการประชาชน

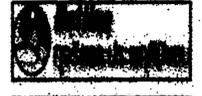

ศูนย์ข้อมูล
กรณีฉุกเฉิน

ศูนย์
บริการประชาชน

ศูนย์
บริการประชาชน

POPs

กฎหมาย

- 23 ก.ค. 61 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน

- 31 ก.ค. 61 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

- 31 ก.ค. 61 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

- 31 ก.ค. 61 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

- 28 ก.ค. 61 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

- 23 ก.ค. 61 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

*** MORE ***

กฎหมาย

- 31 ก.ค. 61 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

- 28 ก.ค. 61 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

- 21 ก.ค. 61 กม. เรื่อง มาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

- 21 ก.ค. 61 The Minister of MNRE gives policy on "Measures to reduce and separate waste in government sectors"

- 20 ก.ค. 61 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง มาตรการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน

*** MORE ***

ข้อมูลข่าวสาร

- รายงานระดับสูง
- รายงานสถานการณ์
- คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

- สถานการณ์มลพิษทางอากาศ
- การแก้ไขปัญหา
- รายงานผลการดำเนินงาน

- Hotline for call
- ศูนย์บริการประชาชน
- กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

- ข่าวประชาสัมพันธ์
- ข่าวประชาสัมพันธ์
- ข่าวประชาสัมพันธ์

- ปฏิทินกิจกรรม
- วันสิ่งแวดล้อม (1 ธันวาคม)
- ปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อม

- ข่าวประชาสัมพันธ์
- ข่าวประชาสัมพันธ์
- ข่าวประชาสัมพันธ์

- แผนประชาสัมพันธ์การประชาสัมพันธ์
- สื่อมวลชน

*** MORE ***

ข้อมูลข่าวสาร

ร.ร.น. อุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย
 * กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2535

ข้อมูลข่าวสาร

ร.ร.น. อุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย
 03 ก.ค. 61 77

95

๑๖

ร่างฯ ที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการ
ประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (ปณช.)
วันที่ ๒๗ ส.ค. ๒๕๖๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

แบบแสดงความคิดเห็น

ต่อร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

คำชี้แจง : แบบแสดงความคิดเห็นนี้เป็นแบบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ของกรมควบคุมมลพิษ จัดทำให้สอดคล้องกับมาตรา ๗๗ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่จะต้องจัดให้มีรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ดังนั้นจึงขอความเห็นและข้อเสนอแนะจากท่าน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไข ให้มีความสมบูรณ์ และสามารถใช้งานได้จริงในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ แบบแสดงความคิดเห็นแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ ๑ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้แสดงความคิดเห็น
- ส่วนที่ ๒ ประเด็นที่รับฟังความคิดเห็น

กรมควบคุมมลพิษหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้แสดงความคิดเห็น

- ๑.๑ ชื่อ นามสกุล.....*
- ๑.๒ หมายเลขประจำตัวประชาชน
- ๑.๓ เพศ.....*
- ๑.๔ อายุ

๙๖

การรับฟังความคิดเห็นผ่าน www.lawamendment.go.th

ระหว่างวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑

The screenshot shows the website www.lawamendment.go.th. The main header features the text "การรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย" (Public Hearing on Thai Laws) and "ร่างกฎหมายใหม่ กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันและอื่นๆ" (New Bills, Laws currently in force, and others). Below this, there are navigation links: "หน้าหลัก", "การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็น", "ความเป็นมา", and "วิธีการใช้งาน".

The main content area is titled "Lawamendment" and lists several bills under the heading "กฎหมายไทย ประกอบด้วย":

- ร่างคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ... เรื่อง ห้ามขายสินค้าลูกโป่งบรรจุก๊าซไฮโดรเจนเป็นสารขับเคลื่อน
- ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาพระปริยัติธรรม พ.ศ. (เปิดรับฟังความคิดเห็น 24 สิงหาคม - 7 กันยายน 2561)
- ร่าง ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดให้ทางพิเศษบูรพาวิถี (ทางพิเศษสายบางนา-สุขุมวิท) ทางยกระดับด้านทิศใต้สามารถมีรถบรรทุกมีช่องทางพิเศษบูรพาวิถี และทางเชื่อมต่อทางพิเศษกาญจนาภิเษก บางพลี-สมุทรสาคร ถึงทางพิเศษบูรพาวิถี
- ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.
- ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการใช้อิทธิพลผลงานวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ.
- ร่างพระราชบัญญัติองค์การวิจัย พ.ศ. (รับฟังความคิดเห็น ๑๗ - ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑)
- เปิดรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
- การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการ

On the right side, there is a sidebar with the heading "ร่างกฎหมายที่อยู่ในระหว่างการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน" (Bills currently being heard from the public). It lists various bills with their respective status icons. Below this is a "Facebook" widget with the text "รับฟังความคิดเห็น" and "FRD & Help Desk". At the bottom of the sidebar, there is a contact number "7556566" and the website's address "www.lawamendment.go.th".

86

การรับฟังความคิดเห็น กฎหมายไทย

ร่างกฎหมายใหม่
กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันและอื่นๆ

ร่างกฎหมายที่อยู่ในระหว่างกรรับฟัง

หน้าหลัก การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็น ความจำเป็น วิธีการใช้งาน

Lawamendment

มีบริการใช้งาน เพื่อคุณสิ่งทีเพื่อนของคุณดูก็ได้

ร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

อ่าน 1 เวลาวัน วันที่ เดือน ปี สนทนา ส่งออกข้อมูล XML ไฟล์
โหลดผ่านใบ

ดาวน์โหลดไฟล์แนบ: YYYY_WEEE_610831.pdf (0 การมีใบแนบ)

ลงทะเบียน

หลักการ

ปัญหาและสาเหตุ

ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย

สาระสำคัญ

ประเด็นค่าเบ็ดเสร็จ

กฎหมายมหาชน คือ กฎหมายบัญญัติให้อำนาจและหน้าที่แก่รัฐ แก่หน่วยงานของรัฐ แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และแก่ประชาชน ในการบริหาร ควบคุมดูแลประเทศ และการบริหารสาธารณะ ซึ่งหลักการสำคัญของกฎหมายมหาชนมาจากบทบัญญัติให้อำนาจและหน้าที่แก่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกัน การใช้อำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติจึงสามารถควบคุมตรวจสอบได้ ตามหลักเกณฑ์และกระบวนการของกฎหมายมหาชน

เว็บไซต์กฎหมาย
ปรับปรุงพระราชบัญญัติ
กฎหมายไทย
Lawamendment
เข้าร่วมด้วย Facebook
มีรหัสผ่าน?
ลืมชื่อสมาชิก?
สมัครสมาชิกใหม่
ดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน

7556615

โทร 02-25216314
โทรฟรี 1676
วันที่เผยแพร่ 2018-08-31
14:22:38

๑๑

กรมควบคุมมลพิษ โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 นำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.
 ลงเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์เพื่อรับฟังความคิดเห็นทางด้านกฎหมาย
 ของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร www.lawamendment.go.th
 เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากทุกภาคส่วน

The screenshot shows a webpage with a header banner that reads "การรับฟังความคิดเห็นกฎหมาย" (Public Consultation on Law). Below the banner, there are several sections:

- A central box with the text: "รับฟังความคิดเห็นประชาชนเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ." (Public Consultation on the Draft Law on Management of Waste of Electrical and Electronic Products, B.E.).
- A sidebar on the right with contact information: "4492689" and "M.I.-A KCAG 2.0".
- A main content area with a star icon and a list of bullet points in Thai, detailing the purpose and scope of the draft law.
- At the bottom, there is a logo for the Ministry of Natural Resources and Environmental Conservation.

กรมควบคุมมลพิษ นำร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ลงเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Facebook ของกรมควบคุมมลพิษ

กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
www.pcd.go.th

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการจัดการซากผลิตภัณฑ์
เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.
ระหว่างวันที่ 7 – 31 กรกฎาคม 2560

ได้ 4 ช่องทาง ได้แก่

1. website
2. Insars
3. E-mail
4. ไปรษณีย์ลงทะเบียน

กองนิติการ กรมควบคุมมลพิษ
โทรศัพท์ 02-298 2369 - 71 หรือ 02 298 6122

กรมควบคุมมลพิษ
สิ่งแวดล้อม

ศท. ของเชิงปริมาณและผลความคิดเห็น ข้อ

ร่าง พ.ร.บ. การจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้า
และอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.

ระหว่างวันที่ 7 – 31 กรกฎาคม 2560

โดย ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีระบบการ
จัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์
ที่มีปริมาณมากและมีประสิทธิภาพ ก้าวหน้าเทคโนโลยีในการ
จัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์
อิเล็กทรอนิกส์เป็นการเฉพาะ โดยอาศัยความรับผิดชอบ
ของผู้ผลิตและผู้จำหน่าย ซึ่งจะขายผลิตภัณฑ์ให้ผู้บริโภค
บริการออกแบบผลิตภัณฑ์ให้ใหม่หรือซ่อมแซม
มากขึ้น ลดการใช้สารอันตราย และออกแบบผลิตภัณฑ์
ให้สามารถนำกลับมาใช้ใหม่อันเป็นการส่งเสริมและ
รักษาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

ซึ่งท่านสามารถทราบผลความคิดเห็นได้ 4 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1

กรอกแบบสอบถามออนไลน์ ผ่านทาง
www.pcd.go.th/weee.htm หรือ
www.lawamendment.go.th

แนวทางที่ 2

Download แบบสอบถามความคิดเห็นได้ที่
www.pcd.go.th/weee.htm และส่งความเห็นผ่านทาง
E-mail: pcdlaw10@gmail.com

แนวทางที่ 3

Download แบบสอบถามความคิดเห็นได้ที่
www.pcd.go.th/weee.htm และส่งความเห็นผ่านทาง
โทรศัพท์ 02-278-5390

แนวทางที่ 4

Download แบบสอบถามความคิดเห็นได้ที่
www.pcd.go.th/weee.htm และส่งความเห็นผ่านทาง
ไปรษณีย์ ไปรษณีย์แบบไปรษณีย์ กรมควบคุมมลพิษ 92
พหลโยธิน 7 ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขต
พญาไท กรุงเทพมหานคร 10400 ภายในวันที่ 31 กรกฎาคม
2560 (โดยมีพิธีกรวันที่ไปรษณีย์ไปรษณีย์ตราลงทอน
เป็นต้นไป)

